

NA VRSTI SO STATUTI

V vseh občinah celjskega okraja so že pred dnevi zaključili z razpravami o predosnutkih zvezne in republiške ustave. Po nepopolnih podatkih je bilo na terenu in v podjetjih 660 razprav, na katerih je prisostvovalo okoli 33.500 ljudi. Ker iz vseh občin še ni dokončnih poročil o številu razprav, lahko smatramo, da je bilo na področju okraja (brez na novo priključenih 3 občin) okoli 900 razprav, katerih se je udeležilo blizu 50.000 prebivalcev.

Na teh sestankih je v razpravi sodelovalo okoli 3900 občanov, ki so postavili blizu 4000 vprašanj o predosnutkih zvezne in republiške ustave. Po nepopolnih podatkih je bilo na terenu in v podjetjih 660 razprav, na katerih je prisostvovalo okoli 33.500 ljudi. Ker iz vseh občin še ni dokončnih poročil o številu razprav, lahko smatramo, da je bilo na področju okraja (brez na novo priključenih 3 občin) okoli 900 razprav, katerih se je udeležilo blizu 50.000 prebivalcev.

Kljub tem razveseljivim ugotovitvam pa moramo tudi omeniti, da nekateri sicer maloštevilni delovni kolektivi in krajevne organizacije Socialistične zveze v nekaterih občinah niso še sklicale niti enega sestanka, na katerem bi razpravljali o ustavi. Zamujeno bodo nadoknadili do konca tega meseca.

Sedaj je pred množičnimi organizacijami v delovnih kolektivih in na terenu nič manj važna naloga, kot je bila razprava o ustavi. Predosnutki občinskih statutov so v vseh občinah že sestavljeni. O njih pravi v teh dneh razpravljajo v občinskih svetih, strokovnih aktivih in v strokovnih društvih. V nekaterih občinah pa so občinske statute dali celo že v javno razpravo.

Naglica pa ni vedno najboljša. Priporočljivo bi bilo, da bi predosnutke občinskih statutov najprej temeljito pretresli člani občinskih svetov in strokovni aktivisti. Šele ko bodo besedila predosnutkov povsem prečiščena, bodo lahko uspešno tudi občani v javnih razpravah posredovali svoje pripombe in mnenja.

Ker bodo občani občinske statute sprejemali na referendumu, je še posebej važno, da bodo z njimi prej dobro seznanjeni. Odgovornost množičnih organizacij, da bodo povsod razprave o občinskih statutih dobro, živo in organizirano stekle, je zaradi tega še večja. Sleherni občan bo moral biti torej predhodno dobro obveščen in seznanjen s temeljno listino, za katero bo na referendumu glasoval.

Razprava o občinskih statutih bo potekala vse naslednje mesece vse do priprav za volitve v organe oblasti, ki bodo predvidoma konec aprila ali v začetku maja. Razumljivo je, da bo potrebno v to razpravo vključiti tudi razpravljanje o statutih delovnih organizacij in krajevnih skupnosti. Poglobljena razprava o občinskih statutih bo nudila dovolj široko orientacijo za to. Predvsem bodo morali s tem pobiteti v delovnih kolektivih, da jih pozneje čas ne bo prehitel.

Občinski odbori Socialistične zveze bodo v teh dneh analizirali dosežane delo v zvezi s tolmačenjem predosnutka ustave. To je hkrati prilika, da bodo izdelali podroben program proučevanja občinskih statutov na svojem področju. Če bo delo že v začetku dobro zastavljeno, bodo uspehi gotovo še večji kot pri tolmačenju predosnutka ustave. Dober začetek in potek razprav o statutih pa bo hkrati najboljši uvod v pripravo na volitve organov oblasti in družbenega samoupravljanja.

-ma

Uredili jo bomo Z LASTNIMI MOČMI

Ze pred časom so se v žalski občini dogovorili, da bo letos osrednja proslava občinskega praznika na Polzeli. Tedaj so tudi sklenili, da bodo obnovili cesto skozi ta kraj, ker je ena najslabših v okraju. Ker pa so sredstva zaradi obnove ceste v Logarsko dolino in proti Rogarski Slatini izčrpana, Polzelani praktično ne morejo računati na bistveno podporo iz okrajnega sklada.

Spričo pomembnosti ureditve ceste za industrijska podjetja in za kmetijsko zadružno, saj bo na Polzeli urejeno osrednje skladišče in odkupna postaja, so se domenili, da bodo cesto zgradili z lastnimi sredstvi. Potrebnovali bodo okoli 40 milijonov, največ pa bo prispevala tekstilna tovarna.

CELJSKI delavnik

SEJA OKRAJNEGA KOMITEJA ZVEZE KOMUNISTOV V CELJU Več pozornosti delu z mladino

V ponedeljek se je v Narodnem domu sestala okrajna komiteja Zveze komunistov, da bi razpravljala o problemih šolstva na območju celjskega okraja. Referat s tako vsebino je podala tovarišica Milena Vršnikova, predsednica komisije ideološke pri OK ZKS.

Lani se je v celjskem okraju šolalo na osnovnih šolah in šolah druge stopnje nad 34 tisoč mladih ljudi. Letos se je to število — zaradi prirasika in pa zavoljo priključitve zasavskih občin — povzpelo na 45 tisoč, kar tvori že velik del vsega našega prebivalstva. Prav zato do vzgoje teh mladih ljudi ne moremo biti indiferentni. Kako je na šolah v celjskem okraju?

S šolsko reformo so prišli najdlje v osnovnih šolah; gimnazijo je ta proces šele zajel, medtem ko se ostale šole druge stopnje nanj šele pripravljajo. Res je, da v Sloveniji na šolsko reformo nismo bili dovolj materialno pripravljani, vendar bi vsaj v nekaterih ozirih tudi v pogojih, ki so, lahko več storili. Tako je na naših šolah še mnogo učiteljev, ki so obdržali svoje stare metode, predmetniki so še vedno neuravnovešeni in iz osemletk prihajajo dijaki še zmeraj s preslabo utrjenim znanjem.

Eden največjih problemov našega šolstva pa je prenizka strokovnost prosvetnih delavcev. Na šolah močno primanjkuje predmetnih učiteljev, zato ni čudno, če je pri predmetih, ki jih predavajo nestrokovnjaki. Še vedno veliko improvizacije. To je eden izmed razlogov, ki govori za to, da bi le bilo treba v Celju ustanoviti pedagoško akademijo, vendar se zamisel o njej ne premakne in ne premakne z mrtve točke.

Prosvetni delavci posvečajo mnogo premalo pozornosti vzgojni plati svojega dela. Ne more biti dovolj, če učitelj učena samo uči, sestavi del učnovzoinega procesa je tudi vzgoja mladega človeka. V samostojno, socialistično oblikovano osebnost pa bo dijaka lahko vzgojil samo tisti, ki je sam tako usmerjen. Na naših šolah pa je še vedno mnogo preveč politično indiferentnih, da ne rečemo apatičnih prosvetnih delavcev, ki pri vzgoji marsikdaj bolj škodijo kot koristijo. Tudi ni prav, da se mnogi učitelji in profesorji izobajajo dela z mladimi ljudmi, češ, da je to predvsem naloga komunistov. Res je, da bi prav komunisti lahko bili odločilnejši faktor pri vsem dogajanju na šolah, delo z mladino pa kljub temu ni samo njihova naloga.

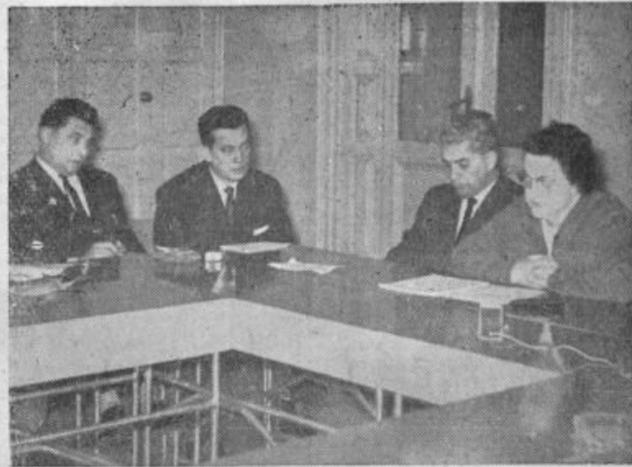
Nova delitve dohodka, ki je zajela naše šolstvo, je nedvomno proces, ki za ne bo mogoče urediti v kratkih tednih. Vendar je prav tudi tu preiti na delitve na podlagi kvalitete — tako med šolami kot med prosvetnimi delavci. Sistem delitve osebnih dohodkov naj bo tak, da bo k boljšemu de-

lu pritegnil tudi tiste pedagoge, ki ga doslej niso dovolj resno jemali. Pri delu z mladimi ljudmi na šolah ne bi smeli pozabiti na velik pomen, ki bi ga lahko na zavodih imele šolske in razredne skupnosti. Predvsem mislimo na vlogo, ki bi jo skupnosti morale odigrati pri tem, da bi dijaki ne bili več samo pasivni sprejemalci učne snovi, temveč da bi pri učnovzojnem procesu tudi sami aktivno sodelovali.

Velik problem šolstva v celjskem okraju so premajhne kapacitete šol druge stopnje. Celjska gimnazija je prenapolnjena, to velja tudi za ostale srednje šole, medtem ko je vpis na poklicne šole omejen zavoljo tega, ker je zvezan z zahtevno, da mora vsak dijak najti tudi delovno mesto. Lani je celjske osnovne šole kon-

čalo nad dva tisoč osem sto mladih ljudi in od tega jih je bilo vsaj petsto takih, ki bi se bili radi vpisali na šole druge stopnje, pa tega niso mogli storiti zaradi njihovih premajhnih kapacitet.

Okrajna komiteja Zveze komunistov je bil mnenja, da bo treba problemom šolstva v bodoče posvetiti več pozornosti. Za to pa niso odgovorni samo komunisti na šolah, temveč vsi člani organizacije Zveze komunistov določenega območja. Občinski komiteji pa bi jih naj v teh prizadevanjih odločneje podprli.

Tovarišica Milena Vršnik med podajanjem referata

Pred sedmim kongresom LMJ

Od 23. do 26. januarja bo v Beogradu sedmi kongres Ljudske mladine Jugoslavije, ki se ga bo udeležilo nad 1400 delegatov in veliko gostov — predstavnikov najvišjih organov družbeno političnih organizacij pri nas. Na kongresu bo tudi zastopana mladina nekaterih evropskih držav.

Sekretar Centralnega komiteja Mića Perlić nam je na vprašanje, kaj meni o delu Ljudske

mladine med šestim in sedmim zveznim kongresom, povedal tole:

»Na šestem kongresu Ljudske mladine Jugoslavije, januarja 1958. leta je mladina govorila o nalogah, ki jih pred njo postavlja razvijajoč se sistem družbenega upravljanja in izredno hiter razvoj življenja na sploh. Zdaj, po petih letih, lahko ugotovljamo, da je Ljudska mladina uspešno realizirala velik del teh zaključkov. Vendar z doseženimi rezultati ne smemo biti zadovoljni. Še je namreč veliko nalog, ki jih bo ta najbolj množična organizacija mladih ljudi morala izpolniti in še mnogo novih bo prinesel čas. Zlasti bo morala mladina posvetiti več pozornosti izboljšanju in povečanju proizvodnje, boljše delo v šolah, pa tudi socialistični preobrazbi vasi, kvalitetnejšemu delu mladih ljudi v organih delavskega in družbenega upravljanja itd.

Na delo Ljudske mladine v

MIHA PROSEN, PREDSEDNIK OBČINSKEGA ODBORA SZDL V LAŠKEM

Kritična obravnava

Pred konferenco Socialistične zveze delovnih ljudi v Laškem smo obiskali predsednika občinskega odbora Miha Prosen in mu zastavili nekaj vprašanj v zvezi s pripravami na konferenco. Takole je nanje odgovoril:

Zdi se mi, da je za naše občine bilo že predkonferenčno obdobje zelo pomembno. Občinski odbor je s sodelovanjem vseh činiteljev gospodarskega in javnega življenja podrobno analiziral dogajanja v občini v preteklem obdobju. Pri tem smo obravnavali dosežene uspehe, istočasno pa smo kritično analizirali tudi nekatere slabosti, ki so posledica bodisi objektivnih ali subjektivnih vplivov.

Menim pa, da bo konferenca morala posvetiti posebno pozornost nekim problemom s področja gospodarstva, nadalje komunalnih služb in delu društev ter nekaterih organizacij.

Ce se dotaknem najprej problemov iz gospodarstva, moram poudariti, da bo letošnje leto za razvoj gospodarskih panog na našem območju značilno in odločilno. Pred kolektivi so pomembne naloge, in sicer enako glede nadaljnega povečevanja proizvodnje, izboljšave kvalitete in zniževanja stroškov proizvodnje. Istočasno pa bodo zlasti gospodarske organizacije ob obravnavah lastnih statutov morale posvetiti še posebno skrb ustvarjanju pogojev za nadaljnjo decentralizacijo in popolno uveljavljanje delitve osebnih dohodkov po delu.

Ena izmed nalog, ki ji bo letos

potrebno posvetiti prav gotovo še več pozornosti, je strokovno izobraževanje. Zdi se mi, da je na našem območju velika hiba, da doslej niti ena gospodarska organizacija še ni uredila lastnega izobraževalnega centra, čeravno izkušnje nekaterih kolektivov kažejo na velike prednosti izobraževanja v posebnih izobraževalnih centrih podjetij.

Vsekakor pa bodo tudi letos v ospredju razni komunalni problemi, ki jih v naši občini kot po

pravilu ne zmanjka. Istočasno pa menim, da bomo na konferenci morali posvetiti izredno pozornost problematiki socialnega zavarovanja in problemom ureditve šolskih poslopij — ter šolski problematiki nasploh. Tu je še posebej treba poudariti, da se bodo morali v naslednjem obdobju odbori bolj zanimati tudi za vzgojne probleme, kar so doslej nekoliko zanemarili.

Težavnejši pa bodo problemi glede usposabljanja nekaterih športnih objektov, vendar sodim je dejal tovariš Prosen, da bom že letos uspeli urediti vsaj osrednji dom Partizana v Laškem.

-m

SINDIKAT JE PREVZEL POBUDO

Na zadnjem plenumu okrajnega sindikalnega sveta so podrobno obravnavali probleme kadrovskega socialnih služb in nekatera vprašanja glede strokovnega izobraževanja. Izbrali so tudi posebno komisijo, ki jo vodi tovariš Tone Klinar, in ki je pripravila zaključke s plenuma. Te bodo posredovali okrajnemu ljudskemu odboru, kajti sodijo, da je po temeljitih analizah teh problemov potrebno začeti s podrobnimi ukrepi za ureditev nekaterih prejšnjih problemov.

Tako sodijo, da bodo morale gospodarske organizacije utrditi vlogo kadrovske socialnih služb in da jim bodo morale dati enak status kot ga imajo ostale službe v podjetjih. Istočasno pa bodo morale določiti tudi vsebino dela tem službam, kajti le tako se bodo lahko izognili formalističnim obravnavam mnogih zelo perečih problemov na tem področju.

Tako je med pomembnimi nalogami teh služb izdelava podrobnih načrtov o potrebah gospodarskih organizacij po ustreznih kadrih. Zaradi pomanjkanja ustreznih načrtov o potrebah po kadrih tudi občine niso mogle izdelati ustreznih načrtov, tako da je bilo delo na tem področju večinoma prepuščeno stihiji. Neugodne posledice takega stanja pa so se pokazale zlasti pri vključevanju mladine v proizvodnjo, pri šolanju mladih ljudi in pri zaposlovanju nasploh.

Istočasno pa so se tudi strokovne šole znašle v precejšnih težavah, ker kratkomalo niso niti za pol leta vnaprej vedele, kakšen bo priliv novih šolarjev in niti niso mogle načrtno usmerjati svojega dela. Kot še hujsa posledica pa so se pojavile težave pri financiranju strokovnega šolstva, kar bi lahko v prihodnje ogrozilo tudi razvoj izobraževalnega dela in imelo hude posledice za vse gospodarstvo.

Zaradi tega meni okrajni sindikalni svet, da se bodo za te probleme morale zavzeti prav vse gospodarske organizacije, nadalje politične organizacije, občine, okraj in tudi republika, kajti nekatere vzgojne ustanove presegajo po dejavnosti okvir okraja. Istočasno pa bo prizadevanje za realizacijo teh načel ena od pomembnih nalog sindikatov, ki so sodegovorni pri odločanju o teh pomembnih družbenih in gospodarskih problemih.

Mi

Italijanski sindikalisti v Velenju

Pretekli četrtek in petek se je v Velenju mudila 3-članska delegacija italijanske Konfederacije dela. Delegacijo je vodil Angelo Krisman, član sekretariata centralnega odbora sindi-

kata rudarjev v Italiji. V Velenju so imeli daljše razgovore o problemih delavskega samoupravljanja, posebej pa so se zanimali za razvoj Velenja. Ogledali so si tudi površinske

objekte na novem jašku v Prelogah. V razgovorih so izmenjali medsebojne izkušnje s člani sindikalne organizacije velenjskih rudarjev, prav tako pa so globoko posegli v vprašanja komunalnih problemov.

V petek jih je sprejel predsednik občine Šoštanj inž. Ludvik Mali.

Italijanski gostje so pred Velenjem obiskali Beograd, Sarajevo, Brezo in Kakanj. V Brezi je Angelo Krisman imel predavanje o aktualnih problemih sindikalnega gibanja v Italiji. Med drugim je nakazal bistvene razlike med vlogo sindikata v Italiji in pri nas, kjer je, kot je dejal, čutili predvsem skrb za vzgojo kadrov in rast zavesti vsakega posameznega upravljalca, medtem ko pri njih vsekakor stoji v prvem planu boj za večjo plačo.

V petek popoldne so odšli v Ljubljano na razgovore s predstavniki centralnega odbora sindikata rudarjev in metalurgov.

-ik

Gostje s spremstvom pred hotelom »Paka«

SREČANJE Z MLADIMI...

Sodim po tvoji besedi, po tvoji veri, bi lahko rekli za Hruščova. Hruščov je namreč pohvalil papežev klic po miru in koeksistenci: »Sem komunist in ne maram biti za papeža, vendar mu v tem potrdim bolj kot Adenauer, ki je papežev vere, papežev mirotvorne dejavnosti pa ne podpira, nasprotno razdira.« Ni čuda, da je Adenauer tako surovo odgovoril, pobožnemu kanclerju je Hruščov zares stopil na rep.

A vendarle — nekaj se je preobrne dogočke: Na Borneu se ni končala vesta proti britanski kolonialni vladi. Angleži so vstajajo zadržali s klasičnimi sredstvi, z vojsko, policijo, z vojnimi ladjami, vendar ognja niso pogasili. Razvija se nova ofenziva upornikov, ena od plamenic, ki mora še svetiti na poti v prihodnost človeštva, osvobodjenega sramote kolonializma. Za Angleže ni lahko, zaradi petroleja in zaradi prestiža. Od Bornea do Arabije je in ni daleč. Tam je Aden, eden od preostalih stebrov angleškega imperija, blizu tu je Jemen, ki je porušil ravnovesje, s težavo vzdrževano na naftnih področjih Bližnjega Vzhoda. Jemenu so sicer ZDA priznale revolucionarno oblast, toda niso se sprijaznili z njo iz Saudske Arabije na mlado retn obnem z Angleži pritiskajo publiko. Ameriška letala letajo nad Jemenom.

Nedaleč od Bornea je Južni Vietnam. Tudi tam so ameriški oficirji in ameriški helikopterji zato, da bi zatrli levičarsko uporniško gibanje Vietkonga. Slabo jim gre od rok in čim slabše jim gre, tem bolj govore o svetovni komunistični nevarnosti in penetraciji, čeprav imajo pri roki strokovnjake, ki jim govore, da socializem ne napreduje s topovi in da se s topovi tudi ne duši.

V srcu Afrike se v Kongu dogajajo za Angleže boleče stvari. Integracija okoli Adule ni v skladu z interesi njihovega kapitala v Katangi. Sporazum na Bahamskih otokih jih bo tu prisilil na inferioren položaj, ne ob vse, a ob prvo violino gotovo.

Na daljnem zapadu zamira kubanska kriza. Spremlja jo kriza v Peruu, kjer se skuša utrditi proameriška vojaška hunta z inscenirano komunistično zaroto, staro politično pretvezo reakcije, s katero krije krvav udarec naprednim silam. Tako bi ZDA rade uredile tudi s Kubo, če bi šlo, kriza se ni končala z jasnimi zaključki, le volja po kompromisu je evidentna. Na vso sovjetsko popustljivost je težko odgovoriti z bojevitostjo, čeprav tudi te ne manjka, saj ZDA na vsa usta govore, da bodo postrile gospodarske ukrepe zoper Kubo, da ne mislijo dati izjave zoper invazije. Kaj pa! 53 milijonov dolarjev, ki so jih dali za 1000 ujetnikov s ponesrečene invazije, je tudi nekaj, če ne drugega, vsaj dokaz, kako si predstavljajo OAD.

A vendarle — nekaj se je premaknilo. Celo za Berlin — Hruščov je ponudil, naj namesto zastave NATO pride v Berlin zastava OZN. To za Nemce ni rešitev, za ZDA pa bi bilo morda sprejemljivo, saj se je OZN doslej izkazala kot njihova agentura. V Berlinu bo VI. kongres vzhodnonemške partije. Morda bo to eden najpomembnejših dogodkov prihodnjih dni. Prišel bo Hruščov, vse partije sveta z močnimi zastopstvi. Kaj če bodo tu spregovorili svoj anatema nad kitajsko herezijo! Pripravili so ga dobro, ne eden med zadnjimi ugledni Togliatti. Če se bo to zgodilo, bo morda pomenilo politično snovnost Vzhoda. Kitajci so ob svoji »himalajski ekspediciji« nedvomno spoznali, da SZ s svojo koeksistenco resno misli in da na ljubo Kitajski ni umaknila svoje pomoči Indiji niti za ščepce. To bi pomenilo tudi precejšen napredek v svetovnem prestižu in gospodarski moči Vzhoda, posebno ker so notranje težave Zapada precejšne. EGS je družba, ki jo pretresajo navzkrižne nacionalne koristi Italije, Francije in Nemčije, vstop Anglije pa bi lahko porušil vse, kar so dozdaj s težavo zgradili. Na kmetijsko politiko EGS pa ne pritiska samo angleški ali francoski farmar, ampak tudi ameriški žitni presežek.

Zato je volja obeh velikih po razgovorih in po kompromisu trenutno tista stvar, ki je kljub zapletenemu stanju lahko vir zmernega optimizma ob smuku v novo leto. T. O.

Po približno poldrugi uri prijetnega in spročenega pomenka, smo vsi skupaj ugotovili: problemov je še toliko, da bi o njih lahko razpravljali več dni skupaj. Da, veliko je problemov, zapažen, želj in nalog, ki jih srečujejo mladi ljudje povsod tam, kjer živijo in delajo, v šoli, na vasi, v podjetju, ustanovi itd. Veliko jih je morda tudi zavoljo tega, ker jih mladi ljudje opazujejo in ocenjujejo z večjo kritičnostjo; pa ne samo opazujejo, marveč se z njimi tudi spoprimejo in jih rešujejo.

Naše srečanje z mladimi je bilo tokrat omejeno na šestero delegatov za kongres Ljudske mladine Jugoslavije, ki bo od 23. do 26. januarja v Beogradu. Triindvajset tisoč članov v organizacijah Ljudske mladine Slovenije v novem, povečanem celjskem okraju, je za ta kongres izbralo na svojih občinskih konferencah petnajst delegatov. Razen tega bodo beografskemu kongresu Ljudske mladine Jugoslavije prisostvovali iz

celjskega okraja še trije mladi opazovalci.

Delegati mladine celjskega okraja so se na ta kongres temeljito pripravili. Tako so se med drugim te dni zbrali tudi na skupnem posvetu na Dobrni, kjer so proučili ves kongresni material, razen tega pa se pogovorili o deležu, ki ga nameravajo dati v razpravi na kongresu. Tako so se zmenili, da bodo govorili o delu mladine na vasi, o problemih in nalogah mladih kmečkih proizvajalcev pri splošnih naporih za povečanje kmetijske proizvodnje in socializacijo vasi. Mimo tega pa bodo razpravljali o idejnem vplivu mladih komunistov na ostale mladince ter o tistih oblikah idejno vzgojnega dela, ki so se že uveljavile, kot o šoli za življenje, mladinskih urah, o klubih OZN itd.

Mladim delegatom želimo, da bi na kongresu častno zastopali mladino celjskega okraja in da bi s kongresa prinesli čim več spodbud za nadaljnje delo v svojih in drugih organizacijah.

Dagmar Suster:

Kam po šolanju na gimnaziji

Delo mladinske organizacije na celjski gimnaziji, ki združuje nad tisoč dijakov, se razvija v specifičnih pogojih. Težišče dela je v interesnih skupinah. Človek bi pričakoval, da imamo naravnost idealne pogoje za delo; vendar izkušnje govori o nekoliko drugače. Najlepše uspehe so dosegli prirodoslovni, geografski, filozofski krožek, nadalje pevski zbor, mladinski klub OZN itd. Razen tega smo ustanovili še poseben študijski krožek, ki pa navzlic vsemu še ni dosegel zaželenih rezultatov. Vzroke za to lahko iščemo v objektivnih in subjektivnih razlogih. Medtem ko se je na šoli dalo urediti, da se je celo urnik prilagodil delu nekaterih krožkov oziroma skupin, kot na primer pevskemu zboru, na zavodu ni mogoče najti časa, da bi zaživel študijski krožek.

Hvaležno torišče dela smo našli v šolski skupnosti. Pa tudi problematika te skupnosti je tako pestra, da je pritegnila skoraj slehernega mladince.

Ni naključje, da so se dijaki začeli zanimati tudi za pogoje nagrajevanja članov profesorskega zbora, saj so ugotovili, da je od njih v mnogočem odvisna kvaliteta pouka.

Izredno težavni so socialni problemi. Zanimiv je podatek, ki govori, da je med

tisoč sto dijakov samo deset štipendistov. Te številke povedo, da gimnaziji nismo izenačili z dijaki ostalih šol in da prav zaradi tega nastopajo nekateri izredno težavni socialni problemi.

Kam po gimnaziji, je vprašanje, s katerim se močno ukvarja tudi mladinska organizacija. Gre namreč tudi za dejstvo, da se okoli dvesto naših abiturientov ne bo prostora na fakultetah. Kam se naj torej usmerijo ti mladi ljudje?

In če k vsem tem problemom dodam še željo dijakov in mladinske organizacije, da je že skrajni čas, da se tudi na celjski gimnaziji uveljavi reformiran pouk, njegova delitev v tri smeri, je povedano veliko. Veliko bolj kot za načelni odgovor, ali smo za tak način šolanja, ali ne, gre za vprašanje, ali bo celjska komuna, ali skupnost komun našla toliko sredstev, da bo zmogla uveljaviti reformo šolanja tudi na našem zavodu. Torej, gre za finančna sredstva. Mladino zanima to vprašanje; razen tega pa pričakuje še ustrezen odgovor.

Izredno pereče je tudi pomanjkanje prostorov, v katerih naj bi se zbirali dijaki, zlasti vozači. Medtem ko je za ure pred začetkom pouka to urejeno, pa je dosti težje za tisti čas, ki preostane do odhoda vlakov.

Franc Županič:

Veliko za strokovno vzgojo

Z delom mladinske organizacije v steklarni »Boris Kidrič« v Rogiški Slatini se ne morem pohvaliti. Navzlic temu pa to ne pomeni, da nismo ničesar napravili in da nič ne delamo.

Do nedavnega smo imeli v organizaciji 250 mladincev; pred kratkim pa smo to število znatno povečali.

Zdi se mi, da smo največ na-

redili pri strokovni vzgoji mladine. Pobuda za to je sicer dal kolektiv, saj pri stalnem večanju proizvodnih sredstev, nenehno potrebuje tudi nove in zlasti mlade strokovnjake. Tako so tudi zdaj v teku posebni tečajji za bodoče mlade delavce pri pečeh, ki jih izkoriščamo tudi mi, da tem mladim ljudem govorimo o njihovih nalogah, pa tudi o delu

v mladinski organizaciji. Zato so ti tečajji zanje nekakšna priprava za vstop v mladinsko organizacijo.

Pri sklicevanju sestankov, je nadaljeval tov. Županič, imamo precejšnje težave. Vedeti namreč moramo, da je v naši tovarni največ tiste mladine, ki ne stane v Rogiški Slatini, marveč v bližnjih vaseh. Tako imajo nekateri tudi po uro in več do stedi tu po delu hitijo domov in da klarne. Seveda vse to vpliva, da se ne ustavljajo radi na enih ali drugih sestankih.

— Vse to govori o tem, da bi morali za te mlade ljudi preskrbeti ustreza stanovanja, da bi morali imeti samski ali mladinski dom, v katerem naj bi stanovali.

Navzlic vsem tem težavam je uspešno zaživel delo v klubu mladih proizvajalcev, razen tega pa je mladina zelo aktivna tudi na ostalih področjih, kot pri tamburaškem zboru, v športni dejavnosti in podobno.

— Kaj pa delež mladih v delavskem svetu?

— Po številu je zadovoljiv; ni pa po tistem, ki bi ga naj mladinci dali v razpravah o vseh problemih, ki jih ta organ samoupravljanja obravnava. Čuti se nekakšna sramežljivost; mladi se redko oglašajo k besedi, ker pač imajo občutek, da proizvodne probleme premalo poznajo in da niso dovolj razgledani. Vse to seveda narekuje, da bomo morali tudi v prihodnje posvetiti največ skrbi ne samo strokovnemu, marveč tudi družbeno političnemu izobraževanju.

Edi Trdin:

Prva skrb organizacijskim vprašanjem

V konjiški občini bomo morali zastaviti vse sile, da bi utrdili mladinsko organizacijo in začeli z rednim in sistematičnim delom, ki smo ga v zadnjih letih močno pogrešali. Zato bo prva skrb posvečena organizacijskim problemom, saj bo treba v mnogih primerih šele ugotavljati število članov in sestav mladinskih vodstev.

Zdi se mi, da je tudi premalo povezave ne samo med mladinskimi aktivni, marveč tudi med mladinsko ter ostalimi političnimi organizacijami.

Prav tako, kot v vsej občini, nas čaka tudi v Kostrovanu, kjer sem zaposlen, veliko težkega dela. V tej tovarni nas je okoli šestdeset mladih ljudi. In čeprav bi lahko rekli, da v kolektivu prevladujemo mladi, se naša orga-

nizacija ni prav uveljavila. Tako še doslej nismo ustanovili kluba mladih proizvajalcev. Naše delo je podobno zimskega spanju. Upam pa, da nam bo uspelo vse urediti dosti prej, preden bo posijalo toplo spomladansko sonce.

Ko pa je beseda nanesta na prosti čas in vprašanje, kako ga mladi ljudje izkoriščajo, je tov. Trdin v prvi vrsti omenil kino. Kaže, da je kino res tisti prostor, kamor konjiška mladina najraje zahaja, ker pač drugam skoraj ne more. Položaj se je deloma izboljšal v Partizanu, ki je dobil svoje prostore; navzlic temu pa je v telovadnici še zmeraj prevladala gneča. Precej razgibanost je tudi kulturno življenje.

Bogomir Ajdič:

Laže na terenu

Ni dolgo od tega, odkar sem zapustil tovarno. Delal sem v tovarni gospodinske opreme. To je zelo mlad kolektiv, tudi po starosti. Zato bi človek pričakoval, da bo delo v mladinski organizaciji v takem krogu uspešno in hvaležno hkrati. Toda izkušnje so pokazale, da je to dosti težje, kot na terenu. Mladi ljudje iz tovarne se redkokdaj srečujejo na sestankih in še tisti, so po navadi slabo obiskani. Po delu hiti vsak na svoj dom, v svoj kraj.

Precej težav je bilo tudi zaradi nizke splošne in politične razgledanosti mladih ljudi v tem kolektivu. Zato smo sklenili naj vlogo splošnega in strokovnega izobraževanja sprejme klub mladih proizvajalcev. Vendar smo pri izvajanju tega sklepa naleteli na težave. Namesto, da bi mladi tehnični strokovnjaki našli v tem

klubu svojega »konjičkar« in pomagali tudi ostalim, so se temu delu močno odtegovali. Skoraj bi rekli, da se je zdelo mladim tehnikom delo v mladinski organizaciji odveč.

Povsem drugačno in bolj hvaležno je delo na terenu. Tu se mladi ljudje sestajajo z večjo zavzetostjo. Tu tudi ne pridejo do izraza razlike med njimi. Vsi si pač želijo eno, delo in razvedrilo. In vsi delajo za eno, bodisi v mladinski, bodisi v kulturno prosvetni organizaciji.

Tovariš Ajdič je v razgovoru še kritiziral ukrep, po katerem so bili razpuščeni nekdanji aktivni mladih zadržnikov. Ni naključje, da se nove oblike dela kmečke mladine še niso povsem uveljavile; zato bo treba še veliko besed in veliko prizadevanj, da bodo zaživel klubi mladih kmetijskih proizvajalcev in

da bodo tudi mladi ljudje s podeljenimi našli v mladinski organizaciji dovolj hvaležnega dela, zadovoljstva in veselja.

Na vprašanje, kako mladi ljudje v Saleški dolini preživljajo svoj prosti čas, je tov. Ajdič dejal, da je za to dosti bolj urejeno v Velenju, kot Soštanju, kjer je organizirano družabno življenje mladine povsem zamrlo. V Velenju ima mladina delavski klub, v katerem pa žal ni organiziranega programa. Mladinska organizacija se močno zavzema, da bi klub zaživel ne samo v Velenju, ampak tudi po vseh ostalih krajih.

Pomembno je še udeleževanje mladine v telesnovzgojnih organizacijah, le žal, da se ta društva še zmeraj borijo s finančnimi težavami in da nimajo dovolj sredstev niti za prireditve in tekmovanja.

Danica Rozman:

Najprej izobrazba

Na delo mladinske organizacije v laški občini v neki meri vpliva tudi dejstvo, da občinski komite LMS nima profesionalnega funkcionarja. Ne glede na to gre življenje svojo pot, tudi v naših aktivih. Med onimi na vasi sta vsekakor najboljša v Sedražu in v Rečici. Zgledna je pobuda mladincev iz Sedraža, ki imajo stalne stike z nekim mladinskim aktivom v ljubljanskem okraju ter se z njim srečujejo na najrazličnejših nastopih.

Vtem ko aktivni na osnovnih šolah več ali manj životarijo, saj ne najdejo pravega dela, sta se med aktivni v podjetjih najbolj izkazala v Volni in Laškem ter v Lesni galanteriji v Rimskih Toplicah.

V Volni, kjer delam tudi sama, se do nedavnega nismo mogli postaviti z delom mladine. Naš ak-

tiv je nekoliko bolj zaživel šele v zadnjem času. Ustanovili smo ideološko komisijo, ki je že pokazala prve sadove. Sprejeli smo namreč načelo: najprej mladince izobraziti in mu odpreti pot v življenje in šele potem od njega zahtevati, da se uveljavi kot družbeni delavec znotraj ali zunaj podjetja.

Hvaležna je ugotovitev, da je zaživel klub mladih proizvajalcev in da v njem pridno delajo tudi mladi tehnični izobraženci, mladi ekonomisti in drugi.

Kot v drugih krajih oziroma tovarnah, v katerih dela v pretežni meri mladina s podeljenja, imamo tudi pri nas težave s sklicevanjem sestankov. Po delu hiti vse domov, tako tudi mladi ljudje, ki se neradi več časa zadržujejo v Laškem.

Jožica Černeck:

Proizvodne mladinske konference

Po številu članov je mladinski aktiv v tovarni emajlirane posode brčkone drugi v okraju. V tovarni dela okoli sedemsto mladih ljudi; žal pa vsi zaenkrat še niso člani mladinske organizacije. Upam pa, da bomo kmalu rešili tudi to vprašanje in zajeli v naše vrste prav vse mladince.

Glavna oblika našega dela so proizvodne mladinske konference. Na njih obravnavamo vse probleme in naloge, ki jih mora poznati mladi delavec v tovarni. Tako na teh konferencah razpravljamo tudi o proizvodnih nalogah, o rekonstrukciji podjetja in podobno. Delež mladih pri rekonstrukciji je bil lep, saj se mladi ljudje niso odtegovali de-

lu, niti prostovoljnimi akcijam, katerih ni manjkalo.

Zadovoljni smo tudi s številom mladih v organih samoupravljanja. Navzlic temu pa opazamo, da se tod ne uveljavljajo v zaželeni meri. Zato smo za te mladince pripravili seminar, da bi se spoznali z nalogami organov delavskega samoupravljanja.

Problem, s katerim se večkrat srečujemo, je nezadostna aktivnost mladih komunistov v vrstah mladinske organizacije. Da bi rešili to vprašanje, jim bomo dajali konkretno delo, hkrati pa opozarjali na to, da je njihovo najvažnejše delo prav med mladinci, ne pa kje drugje.

EDI TRDIN, sekretar občinskega komiteja LMS v Slovenskih Konjicah

DANICA ROZMAN, predsednica občinskega komiteja LMS v Laškem

BOGOMIR AJDIČ, predsednik občinskega komiteja LMS v Soštanju

DAGMAR SUSTER, sekretar občinskega komiteja LMS v Celju

JOŽICA ČERNEC, predsednica tovarniškega komiteja LMS v Emajlirki

FRAN ŽUPANIČ, član tovarniškega komiteja LMS v steklarni v Rog. Slatini

SE SEJE OBČINSKEGA KOMITEJA ZVEZE KOMUNISTOV V LAŠKEM

Vso pozornost kmetijstvu

SPRIČO POMEMBOSTI KMETIJSTVA ZA LAŠKO OBČINO JE OBČINSKI KOMITEJ ZVEZE KOMUNISTOV ŽE PRVO SVOJO SEJO V LETOŠNJEM LETU POSVETIL PROBLEMOV, KI SO ZA NJIHOVO PODROČJE NAJRAZLIČNEJŠI RAZŠIRJENI SEJI KOMITEJA SO PRISOSTVOVALI TUDI SEKRETARJI OSNOVNIH ORGANIZACIJ. PODROBNO ANALIZO O NEKATERIH PEREČIH PROBLEMIH IN NALOGAH NA PODROČJU KMETIJSTVA PA JE PRIPRAVIL PREDSEDNIK OBČINE TOVARIŠ LJUBO ZELIČ.

Ze tovariš Zelič — pa tudi člani komiteja so posebej poudarili potrebo po močnejši aktivnosti in večjem prizadevanju zadruga in tudi političnih činiteljev za izvedbo posameznih akcij v kmetijstvu. Sem sodijo predvsem potrebe po korekturi davčne politike, in sicer v tem smislu, da se deloma razbremenijo višinske kmetije in da se določijo realnejši kriteriji. Drug pereč problem, ki se ga bo treba lotiti v večjo vlogo je izvajanje odloka o agrarnim. Zadnje obdobje je namreč dokaj jasno pokazalo, da sam odlok ničesar ne pomeni. Potrebno so še tri stvari, ki so za izvajanje nujne. In sicer, da se kmetovalci podrobno seznanijo z določili odloka in prednostmi, ki jih imajo z izvajanjem posameznih določil, nadalje, da se

zadruga odločneje zavzame za nabavo potrebnega semenskega materiala in za potrebna gnojila in tretje, da začnejo z odločnim izvajanjem določil odloka.

Na zasedanju občinskega komiteja so tudi obširno razpravljali o nekaterih nalogah in problemih glede pridobivanja novih površin za družbeni sektor. Menili so, da bo v tej občini v naslednjem obdobju potrebno predvsem stremeti za razširjanjem že obstoječih dveh kmetijskih obratov — v Rimskih Toplicah in v Jurklostru. Sodiijo, da bo za oba obrata letos potrebno pridobiti nadaljnjih 50 hektarjev, in sicer predvsem z nakupom.

Zaradi izredno lepih uspehov zadruge pri gojitvi hmelja, saj so na sedanjih petih hektarjih pride-

lali samo prvovrsten hmelj, menijo, da bo tudi v naslednjem obdobju potrebno še nadalje povečevati hmeljeve površine, in sicer da bi že po enem letu hmeljeve površine podvojili.

Posebno pozornost pa namravajo posvetiti poglabljanju in razširjanju kooperacijske proizvodnje, ki je v zadnjih dveh letih nekoliko zaostajala.

Na seji komiteja so se kritično dotaknili vprašanja ureditvenega načrta in načrta razvoja na kmetijskem področju. Tega namreč za enkrat nimajo in bo zato ena od prvih nalog v letošnjem letu, da to pomanjkljivost popravijo.

ŽE V ZAČETKU

Lansko leto so v laški občini gospodarske organizacije zabeležile kljub težavam v začetku leta znatne uspehe. Največ težav je imela tekstilna tovarna, vendar so tudi tu uspeli uresničiti planske obveznosti.

Se bolj značilna pa je, da so letos gospodarske organizacije v laški občini začele izrazito dobro gospodariti. Zlasti veliko skrb so posvetili izvozu. Na tem področju je največje uspehe zabeležila Tovarna lesne galanterije v Rimskih Toplicah.

Prav gotovo je zimski čas za kmetijstvo značilen po delnem predahu. Če vemo, da kmetovalci v sezonskih mesecih nimajo časa za posebna opravila, ki niso neposredno vezana na kmetijstvo in delo na polju, je tudi jasno, da prav na kmetih s pridom izkoristijo zimski čas. Res je sicer, da dela nikoli ne zmanjka, še zlasti ne sedaj, ko živinoreja dobiva vse večji razmah, res pa je tudi, da je zlasti izobraževalno delo na vasi omogočeno le v zimskem času.

Zato tudi ni čudno, da so prav vse delavske univerze v celjskem okraju posvetile temu problemu posebno pozornost. Najbolj hvaležno področje imajo glede tega na šmarnskem, v moziškem koncu in v Savinjski dolini.

Vendar bi se motili, če bi trdili, da gre le zgolj za načrtovanje in dejavnost delavskih univerz. Dejansko gre za nujno potrebo. Ta pa je v zadnjem času še povečana s

težnjo kmetijskih organizacij, da se kolikor le morejo znebiti sezonske delovne sile. Kombinati in kmetijske zadruge pa imajo živ interes, da na najustreznejši način in čim hitreje usposobijo svoje redne delavce. Kajti zlasti hmeljarstvo in živinoreja terjata strokovno izobraženega delavca, z ustvarjanjem sodobnih obratov — na primer nova velika mlečna farma v Podlogu — pa postane tudi delo pri živini izredno odgovorno in zahtevno.

Zaradi tega tudi ni čudno, če pomeni prav letošnjo zimsko obdobje na tem področju precejšnjo kakovostno preučišmeritev. Tako v žalskem in šentjurskem kombinatu ter v šmarnski kmetijski zadruzi si namreč prizadevajo, da bi zimsko obdobje kar najbolje izkoristili za dopolnilno izobrazbo svojih delavcev.

Izredno hvaležno delo pa ima na tem področju osrednji kmetijski izobraževalni center, ki se je za ta problem zlasti močno angažiral. Kajti razen strokovnega izobraževanja in dopolnilne izobrazbe so v zimskih mesecih velike možnosti tudi za pririsanje raznih tečajev in seminarjev, kar v poletnih mesecih prav gotovo ne bi bilo.

Na tem področju pa je hvalevredna tudi pobuda okrajnega zavoda za napredek gospodinjstva in ustreznih občinskih zavodov. Ti so zlasti v zadnjih dveh letih privedli vrsto zanimivih in zelo dobro obiskanih tečajev za kmečke žene.

»Polonca« 8 milijonov v skladih

Zanimivo je, da nam včasih male gospodarske organizacije ali obrati, dajo klasične primere, kako je možno ob dobri organizaciji in prizadevanosti zabeležiti znatne gospodarske uspehe.

Tak primer je tudi mala trgovinica v Stanetovi ulici v Celju — »Polonca«. To trgovinico je pred časom uredila polzelska tovarna nogavic, in sicer v zelo skromnih prostorih, ki pa so jih uspeli lepo urediti. Toda nas bo bolj kot ureditev prostorov zanimalo poslovanje te trgovinice, ki nam kaže marsikatero značilnost in posebnost dela v trgovski panogi.

Značilno za »Polonco« je predvsem velika izbira nogavic, in sicer ob istih cenah kot so v ostalih trgovinah. Tako ne moremo hitrega porasta prometa v tej trgovinici pripisovati politiki cen, temveč zgolj prilaganju asortimana željam kunccev. Rezultati seveda niso izostali.

Ta mala trgovinica je ustvarila izredno velik promet, skupaj s podobno trgovinico na Polzeli pa je uspela ustvariti tudi kar preko 8 milijonov dinarjev za sklade. To je zelo lep uspeh in prav gotovo posebnost, zlasti če vemo, kako velike težave imajo ostala trgovska podjetja glede formiranja skladov.

In kakšno izkušnjo lahko najdemo v tem primeru? Morda samo dve, toda značilni — »Polonca« si prizadeva, da bi imela na zalogi bogato izbiro raznih nogavic za ženske, moške in otroke, hkrati pa nenehno skrbi, da so takoj založeni z novitetami, ki jih zlasti pri proizvodnji nogavic ne manjka. Morda ima »Polonca« tu nekoliko prednost, toda ta se ne zrceli v privilegiranem položaju. Kajti v polzelski tovarni stoje na stališču, da njihova trgovina ne sme imeti nobenih prednosti pred ostalimi trgovskimi podjetji. Prednost »Polonce« je njena specializiranost, saj skrbe le za nogavice in so nenehno na tekočem glede proizvodnje in novitete, a tudi glede želja potrošnikov. Te tri elemente pa dosledno upoštevajo — no, od tod tudi uspehi.

SKRB ZA INVALIDE

Pred dnevi smo obiskali kadrovske oddelke v Tovarni emajlirane posode, kjer smo se zanimali

Integracija tudi v trgovini

Za Celje in celjski okraj so dokaj značilne znatne organizacijske spremembe v trgovini, ki so imele predvsem ta smoter, da je trgovinsko omrežje postalo celovitejše in da smo se v trgovini znebili malih in navadno nerentabilnih ter slabo opremljenih trgovin. Vendar doslej še nismo zabeležili kakih sprememb, ki bi bile pravega območja.

Prvi korak na tem področju je napravilo veletrgovsko podjetje »Kovinotehna«. Že nekaj časa so imeli živahne razgovore s trgovskim podjetjem »Opremetehna« iz Ljubljane o predvideni pripojitvi tega podjetja h Kovinotehni. Izdelali so tudi podrobne gospodarske pokazatelje, o katerih so svoje mnenje po živahnih razpravah povedali tudi člani obeh delavskih svetov. Oba delavska sveta sta se odločila za neposredno skupno delo ob dotedanjih samostojnih podjetjih. S tem bo Kovinotehna postala eno najmočnejših veletrgovskih podjetij te stroke v Jugoslaviji.

Istočasno pa smo zvedeli, da si zlasti Kovinotehna v prvih mesecih leta prizadeva, da bi industrijska podjetja oskrbela z zadostnimi količinami surovin in gradiva, ki sodi v njeno poslovanje. Tako na primer doslej še nikoli ni bila v januarju toliko živahnost v prometu — hkrati pa tudi ne toliko problemov, kajti kljub novi sodobni skladišnji hali še v takih konicah pojavljajo težave. Zaradi tega imajo v načrtu gradnjo novih prostorov, ki bi omogočili še hitrejši vzpon podjetja in povečevanje prometa.

predvsem o njihovih ukrepih za izenačevanje pogojev dela invalidov in invalidnih oseb.

Povedali so nam, da so ta problem postavili v ospredje že pred leti, saj bi gotovo s krepitvijo sistema nagrajevanje po delu invalidi in starejši delavci bili prizadeti. Vsaka invalidnost ima namreč za posledico zmanjšanje delovne sposobnosti, kar zmanjšuje tudi možnosti za večje storitve.

Zaradi tega je delavski svet — oziroma njihova skupščina sprejela k pravilniku o delitvi osebnih dohodkov posebne dopolnilne člene, ki posebej rešujejo te probleme. Smisel teh je, da omogočijo delavcem, ki so se med delom poškodovali, ustrezno delovno mesto in dohodek, kot jih imajo njihovi nepoškodovani tovaršiji.

Pomembno zlasti je, da vsakemu invalidu polzkusijo najti ustrezno delovno mesto. Pravijo, da je to zelo zahtevno delo, kajti navadno je od počutja invalida odvisno tudi njegovo delo in da pravilna premostitev ugodno vpliva tudi na zmanjševanje možnosti novih poškodb.

Istočasno pa je v Emajlirki postala ena od prvih nalog skrb za zmanjšanje objektivnih pogojev, ki omogočajo nesreče pri delu. Tu so zavzeli odločno stališče, da namreč vprašanje zmanjševanja delovnih nevarnosti ni le naloga varnostnega tehnika, temveč vseh vodilnih tehničnih kadrov in vsake ekonomske enote posebej. Tako so se tudi tu že kmalu pokazali izredno lepi rezultati.

TEKSTILCI IMAJO NAJODGOVORNEJŠO NALOGO

Tudi letos bodo imele tekstilne tovarne v celjskem okraju posebno odgovorno nalogo pri prizadevanju za povečanje izvoza. Sodiijo, da se bo izvoz iz celjskega okraja letos povečal za okoli 23 odstotkov, pri čemer bodo največ izvozile tekstilne tovarne, in sicer več kot polovico.

Prednost načrtnega dela

Za gradbeno dejavnost na območju celjskega okraja v preteklih obdobjih je bila značilna nenaprtnost, ki je imela svoj prvi vzrok že v projektiranju. Z ureditvijo močnega gradbenega podjetja v Celju — Ingrada, ki ima tudi lastni projektivni oddelke, pa so že v začetku 1961. leta pristopili k študijskemu obravnavanju tega problema. Slo je predvsem za iskanje najustreznejših prijemov za smotno izgradnjo, in sicer tako pri stanovanjski izgradnji kot tudi pri investicijski dejavnosti. O teh problemih smo pred dnevi zastavili nekaj vprašanj vodji projektivnega oddelka pri Ingradu tovarišu Darku Maligoju. Takole je nanje odgovoril:

Začetno obdobje — leto 1961 je bilo za nas res težavno, a zato pomembno. Potrebno je bilo iskati take rešitve, ki bi pri gradnji predvsem ob upoštevanju zmogljivosti in opremljenosti našega gradbenega podjetja, dale kar najboljše rezultate. Kajti od

prilagoditve načrtom ter zahtevam je v mnogem odvisna tudi cena za izgradnjo stanovanj in tudi ostalih objektov.

Ta prizadevanja seve niso ostala brez uspeha, kajti ta čas smo pripravili primerne načrte za smotno gradnjo stanovanj za prodajo. Pri tem je prav gotovo eden od najbolj odločilnih činiteljev cena za stanovanje, kajti sicer bi s prodajo stanovanj nastale lahko težave, ki bi močno obremenile obratna sredstva za izgradnjo stanovanj za trg. Zaradi tega smo prav temu problemu posvetili posebno pozornost. Osnovna misel nam je bila pri tem, da se cena za kvadratni meter ne sme povzpeti znatno čez sedemdesetisoč dinarjev, kajti sicer bi se ne ujeli s težnjo kolektivov po cenah in sodobnih stanovanjih.

Na teh osnovah je tudi zasnovan načrt za nadaljnjo izgradnjo Otoka, kjer bodo postavljeni naši novi stolpci in nekaj blokov. V istem obdobju pa smo pose-

tili tudi posebno pozornost pravočasni pripravi načrtov za rekonstrukcije nekaterih industrijskih objektov. Med večja sodijo načrti za nadaljnjo preureditev polzelske tovarne, nadalje Cinkarne in izdelava načrtov za obrate kmetijskega kombinata Zalec.

Toda to so le osnovne značilnosti projektivnega oddelka, ki pa je reševal tudi vrsto drugih aktualnih nalog, saj so na tem področju znatne potrebe, pogosto pa tudi velike težave. Vendar sodim, da je te s pravilno organizacijo možno uspešno premagati.

Statuti kolektivov

V žalski občini so v gospodarskih organizacijah razprave o ustavi v glavnem že zaključene. Večina kolektivov pa je začela razpravljati v zvezi z občinskim statutom o svojih lastnih statutih. V vseh kolektivih se natanko zavedajo, da gre za pomembno akcijo, ki bo imela brez dvoma odločilen vpliv na gospodarski razvoj in uspešno delovanje vsake posamezne gospodarske organizacije.

Značilna je zlasti ugotovitev, da kolektivi izhajajo predvsem iz svojih dosedanjih izkušenj in da jih

vnašajo v svoje statute. Res je sicer, da so na tem področju doslej naredila največ velika podjetja, vendar je treba poudariti, da tudi manjše gospodarske organizacije ne zaostajajo.

Iz sedanjih razprav lahko zaključimo, da dajemo v kolektivih poseben poudarek nadaljnji krepitvi ekonomskih enot in sistemu nagrajevanja. Glede ekonomskih enot prevladuje mnenje, da bo že v statutih potrebno predvideti trdnjšo ekonomsko podlago za svoje delovanje.

Televizijski pretvornik za območje Laškega

Spričo neugodnih figurálnih prilik ozemlja v Laškem ne morejo nemoteno spremljati televizijskega programa. Zaradi tega so že pred časom izbrali poseben pripravljavni odbor, ki je imel predvsem nalogo zbrati potrebna sredstva za gradnjo ustreznega pretvornika za to območje. Po predračunih bodo za izgradnjo podobnega pretvornika kot je na Kungundli, le v nekoliko manjši jakostjo, rabili okoli 7 milijonov di-

narjev. Zraven tega pa bodo člani kolektiva »Elko« iz Laškega opravili vsa montažna dela pretvorniške antene v prostem času.

Večino sredstev so že zbrali. Po milijon dinarjev so prispevala vsa industrijska podjetja, nekaj pa bo pristavila še občina.

Sodiijo, da bo pretvornik, ki ga bo izdelalo podjetje Elektrosignal, začel delovati že sredi letošnjega leta.

CE 44-83, HVALA!?

Nekateri pravijo, da so predpisi v glavnem zato, da se jih ne držimo. To v celoti ne drži. So pa ljudje, ki se tega oklepajo kot pijanec ploča. Toda tovariši, to vendar ni prav!

Vzemimo na primer Vrurčovo ulico v Celju. Na vseh dvozih vanjo je dovolj jasno označeno z ustreznimi prometnimi znaki, da v tej ulici ni dovoljen promet z motornimi vozili. Toda prometni znaki soferjev vseh mogočih kategorij pač ne ovirajo.

Pred dnevi se je zgodil celo tale primer. Bilo je še pred mrazem in slaba cesta je bila polna luž in blata. Po njej je najprej priozil osebni avtomobil. Lastnik stanuje v tej ulici in je razumljivo, da mora po njej do doma. Toda bil je toliko obziren do pešcev, ki so se nahajali na cesti (pločnika tu ni), da je vozil počasi in se izogibal večjih luž.

Takoj za njim pa je priozil tovornjak z registrsko številko CE 44-83. Temu se je bržčas mudilo, kajti ni se oziral na pešce in jih je sna velikokrat škropil s cestnim blatom. Ljudje so godrnjali, toda kaj so si lahko sicer pomagali. Vsi so bili prepričani, da gre za nujno vožnjo in potrebno delo in da je pač treba ob takih priložnostih sprejediti prekršek.

Toda presenečenje je bilo toliko večje, ko so videli, da je voznik tovornjaka CE 44-83 prišel po tej ulici samo zato, da je izpred novega stolpca naložil kolo in ga odpeljal.

Zares se zastavlja vprašanje, ali je v Celju kako podjetje, ki dovoljuje svojim soferjem, da s tovornjaki vozijo eno samo kolo in da pri tem ignorirajo vse prometne predpise. Če tako podjetje obstaja, potem zanj to prav gotovo ni najboljša legitimacija.

Razen tega pa je končno o interesu vseh gospodarskih organizacij, da imajo nastavljen lepe in sposobne voznike, kajti zaradi neupoštevanja predpisov je bilo že preneč nesreč in škod.

Hkrati na nelja pripomniti, da zaradi vse večjega prometa pri nas vajamo prometno vzgojo že v pionirskih krožkih — ponašanje predpisov in upoštevanje le-teh pa je pri tem bistveno. No, ali ne bi kazalo snov o prometnih predpisih nekoliko osvežiti tudi pri nekaterih poklicnih soferjih. Pri tistih, ki vozijo po nepotrebnem po Vrurčoovi ulici, bi to bilo prav gotovo potrebno. Če ne drugega vsaj pionirski tečaj in ne bi zapeliali več tja — najmanj na zavo, da naložilo na kamion kolo. bine

Odskočna deska

Na področju gospodarstva je za letošnje leto značilna izredno velika živahnost gospodarskih organizacij in težnja, da se ne bi ponovile lanskoletne napake, ko je začetek leta bil izredno slab. Pri tem pa so gospodarske organizacije v celjskem okraju dale poudarka predvsem osnovnim značilnostim, ki so pogoj za pravilno dinamiko proizvodnje in hitrejši tempo.

Za osnovo so si v kolektivih predvsem zastavili nalogo povečati proizvodnjo, in sicer na trinačine. Bistveno povečanje predvidevajo zaradi aktiviranja rekonstrukcijskih naporov kolektivov, nadalje posvečajo posebno pozornost izkoriščanju sedanjih zmogljivosti industrijskih podjetij in izkoristku časa v gospodarstvu. Medtem, ko je prvi pogoj bistveno vezan na investicijsko dejavnost, sta oba naslednja

elementa in uresničenje teženj na tem področju predvsem odvisni od pravilne izbire notranjih rezerv v gospodarskih organizacijah.

Gotovo je, da so tu še velike rezerve, ki jih je zlasti v orehodnem obdobju nujno potrebno izrabiti, saj je od vitalnosti gospodarskih organizacij v mnogem odvisev tudi njihov nadaljnji razvoj. Nekateri izkušnje, kjer so podjetja in kolektivi znali z ustreznimi organizacijskimi ukrepi doseči znatno večje izkoriščanje kapacitet podjetja in izkoristek časa in kjer so se zaradi tega bistveno spremenila tudi razmerja glede delitve dohodka, so vsekakor spodbudni. Tako smo že v preteklem obdobju zaznamovali v mnogih primerih zaradi primerne prizadevanja kolektiva tudi bistvene korekture pri povprečnih osebnih dohodkih.

Ti premiki pa so možni še v večji meri, če bodo gospodarske organizacije upoštevale tri naslednje momente, ki imajo bistveno vlogo pri formiranju dohodka podjetja in ki zlasti odločilno vplivajo na hitro prodajo in uspešno delovanje vsake posamezne gospodarske organizacije.

Značilna je zlasti ugotovitev, da kolektivi izhajajo predvsem iz svojih dosedanjih izkušenj in da jih vnašajo v svoje statute. Res je sicer, da so na tem področju doslej naredila največ velika podjetja, vendar je treba poudariti, da tudi manjše gospodarske organizacije ne zaostajajo.

Iz sedanjih razprav lahko zaključimo, da dajemo v kolektivih poseben poudarek nadaljnji krepitvi ekonomskih enot in sistemu nagrajevanja. Glede ekonomskih enot prevladuje mnenje, da bo že v statutih potrebno predvideti trdnjšo ekonomsko podlago za svoje delovanje.

Dan šoferjev v CELJU

Petnajste januarja smo tudi v Celju praznovali dan šoferjev. Ko smo na združenju šoferjev in avtomobilstovk povprašali, zakaj so šoferji za svoj praznik izbrali prav petnajsti januar, so nam povedali, da je na ta dan 1959. leta postal njihov aktivni član tovariš Tito.

Letos je okrajni odbor združenja šoferjev in avtomobilstovk pripravil v počastitev svojega praznika slavnostno plenarno sejo, ki so se je udeležili tudi predstavniki komisije za varnost prometa in predstavniki družbeno političnih organizacij. Na seji so bili tudi pionirji, ki so v imenu prometnih krožkov a osnovnih šolah izrekli željo po še tesnejšem sodelovanju z vsemi, ki jim je varnost prometa dolžnost.

Združenje šoferjev in avtomobilstovk vključuje v celjskem okraju nad osem sto poklicnih voznikov motornih vozil, avtomobilstovk in tudi nekaterih voznikov amaterjev. Od tega jih je v celjski občini v združenje vključenih okrog 340, kar je nedvomno že lepo število.

Na združenju šoferjev in avtomobilstovk so nam zaupali, da bodo čez nekaj tednov začeli z veliko akcijo testiranja voznikov motornih vozil, ki bo imelo namen, da preveri njihovo znanje o prometnih predpisih. Tako bodo v celjskem okraju pripravili nad trideset predavanj, na katerih bodo voznike že pred testiranjem seznanili z vsebino, ki jo bodo potem preverili s testi. Ta akcija bo trajala skoraj dva meseca in bo prav gotovo velik prispevek k akcijam za večjo varnost na cestah.

»Tudi letos bomo žal med premiere morali uvrstiti nekaj filmov, ki so jih Celjani že videli. Vendar upamo, da jih ne bo preveč in da bodo vsaj tisti, ki so pri naši publiki doživeli lep uspeh. V januarju in februarju bomo med drugim videli filme kot so »Zakonski vrtiljak«, ameriške proizvodnje, švedski film »Poletje z Moniko«, pa znano špansko glasbeno stvaritev »Mama, poslušaj mojo pesem«, nato domači film »Maček pod čeladco«, pa francosko »Potovanje z balonom« itd. Marca bo na sporedu več francoskih, pa tudi ruskih filmov, aprila pa bomo videli egipčanski film »Neznana žena«, francoske »Dobrostrane lopove«, italijansko »Rimsko sužnjico« in še nekatere druge. Maj bo pripeljal s seboj »Cloveka z zlatim koltom« — to je ameriški baroni film, pa domači film »Medaljon s tremi srci« in star ruski film, ki se ga bodo verjetno vsi kinoobiskovalci razveselili — »Kamnitci cnet«. Med ostalimi znameniti filmi, ki jih bomo letos videli, naj omenim še ameriška filma »Sabrina« ter »Salomon in Sabška kraljica«, »Tarzanovo največje pustolovščino« itd.

No, letos bo celjski Metropol tudi podelil svojo čkalnico, ki je prav zares prejemljiva za tako velik kinematograf. Letni kino bo še vedno na dovišču Delavskega odra in tudi tretji kinematograf bo moral še nekoliko počakati. Sicer pa — kaj bi o teh stvarih govorili že zdaj? Saj bo leto kar hitro naokoli in takrat nam ne bo treba več ugibati. Samo to si želimo, da bi celjsko kinopodjetje letos res sestavilo tak filmski repertoar, ki bi filmsko publiko ne samo zabaval, temveč — vsaj čisto malo — tudi vzgajal.

CELJSKI OBRAZI

Kaj bomo gledali v kinu?

Dva kinematografa imamo v Celju in vsak teden nam v njih zaobje po štiri nove filme. To je za množico ljubiteljev filma, ki živi v mestu ob Savinji res odlično premalo. Pa kaj hočemo, tako je pač! Če je repertoar v redu, še kar gre, kadar pa se teden za tednom vrstijo na filmskem platnu zmagi, nam zmanjka dobre volje in na svo moč udarimo po kinopodjetju; včasih tudi po kritiki.

Toda že prvi mesec letošnjega leta nam je prinesel nekaj zelo lepo obiskanih filmov. Če pustimo ob strani koalitetno in vzemamo samo obisk za merilo zadovoljstva kinoobiskovalcev, se nam res ni treba treba pritoževati. Rekordno število gledalcev je v mesecu januarju dosegel jugoslovanski film »Kozarac«, ki so ga v Metropolu videli sedem dni in si ga je ogledalo nad deset tisoč Celjanov in okoličanov. To je za domač film lep uspeh, saj so v preteklem letu tak rekord dosegli samo nekateri avanturistični in vojni filmi, čeprav večina tega ni bila vredna.

In kaj bomo še gledali v letošnjem letu?

Direktor kinopodjetja tovariš Martin Godler pravi tako:

»Tudi letos bomo žal med premiere morali uvrstiti nekaj filmov, ki so jih Celjani že videli. Vendar upamo, da jih ne bo preveč in da bodo vsaj tisti, ki so pri naši publiki doživeli lep uspeh. V januarju in februarju bomo med drugim videli filme kot so »Zakonski vrtiljak«, ameriške proizvodnje, švedski film »Poletje z Moniko«, pa znano špansko glasbeno stvaritev »Mama, poslušaj mojo pesem«, nato domači film »Maček pod čeladco«, pa francosko »Potovanje z balonom« itd. Marca bo na sporedu več francoskih, pa tudi ruskih filmov, aprila pa bomo videli egipčanski film »Neznana žena«, francoske »Dobrostrane lopove«, italijansko »Rimsko sužnjico« in še nekatere druge. Maj bo pripeljal s seboj »Cloveka z zlatim koltom« — to je ameriški baroni film, pa domači film »Medaljon s tremi srci« in star ruski film, ki se ga bodo verjetno vsi kinoobiskovalci razveselili — »Kamnitci cnet«. Med ostalimi znameniti filmi, ki jih bomo letos videli, naj omenim še ameriška filma »Sabrina« ter »Salomon in Sabška kraljica«, »Tarzanovo največje pustolovščino« itd.

No, letos bo celjski Metropol tudi podelil svojo čkalnico, ki je prav zares prejemljiva za tako velik kinematograf. Letni kino bo še vedno na dovišču Delavskega odra in tudi tretji kinematograf bo moral še nekoliko počakati. Sicer pa — kaj bi o teh stvarih govorili že zdaj? Saj bo leto kar hitro naokoli in takrat nam ne bo treba več ugibati. Samo to si želimo, da bi celjsko kinopodjetje letos res sestavilo tak filmski repertoar, ki bi filmsko publiko ne samo zabaval, temveč — vsaj čisto malo — tudi vzgajal.

Nova cvetličarna

V Miklošičevi ulici so pred kratkim odprli novo, sodobno urejeno cvetličarno. Marsikoga je v ta prijetni lokal že privabil prijeten pogled, ki se sprhajalcu ponudi kar skozi velika izložbena okna, ki jih zdaj poleg naravnih krasijo še ledene rože. Toda v cvetličarni niso z opremo lokala tako zelo zadovoljni kot kupci, ki hitro pridejo in še hitreje odidejo. Zaupali so nam, da je gradbena dela opravljala podjetje iz Rogaske Slatine in da je zaradi naglice marsikaj spregledalo. In res — iz lepo prepletkanih sten sili vlaga, kar lokalni prav nič ne pripomore k lepemu izgledu. No, o tem se bo z izvajalcem že pogovoril Agrokombinat, pod katere okrilje sodi cvetličarna, škoda pa je vendarle!

»Pa se vam ne zdi, da so za mesto — kot je Celje — štiri cvetličarne ne nekoliko preveliko? smo pobarali tovarišico Justino, ki je stala za prodajalno mizo.

»Saj jih ne zdi, da so za mesto — kot je Celje — štiri cvetličarne ne nekoliko preveliko? smo pobarali tovarišico Justino, ki je stala za prodajalno mizo.

No, to je nedvomno res. V novi cvetličarni pa so nam povedali še to, da poleg rož prodajajo tudi vence, pa lončnice, skratka vse, kar v cvetličarni sodi. Upamo, da se bo čez čas tudi promet v cvetličarni povečal.

Naši nagrajenci

IZID ŽREBANJA NOVOLETNE NAGRADNE KRIŽANKE

Pri žrebanju rešitev novoletne nagradne križanke je komisija upoštevala pravilno rešene križanke, katerim je bila priložena tudi anketa. To pot se je sreča nasmehnila naslednjim bralcem našega lista, ki bodo sprejeli tele nagrade:

1. Stante Edi, Skofja vas, Lahovna 15 — 15.000 din; 2. Gajšek Nežika, Grobelno, nova hiša — 10.000 din; 3. Rezman Jožica, Ponikva pri Zalcu — 10.000 din; 4. Klavnik Cilka, Gorica pri Slivnici, Voduce 9 — 5000 din; 5. Kuzman Franc, Vitanje 53, — 5000 din; 6. Zaveršek Stanko, Celje, Ostrožno 63 — 5000 din; 7. Rednak Jožica, Soštanj, Heroja Rozmana n. 5 — 3000 din; 8. Sotošek Franc, Radeče pri Zid. mostu 2 — 3000 din; 9. Arzenšek Erika, Dobje pri Planini 3 — 3000 din; 10. Jus Anica, Smartno ob Paki, Letuš 55 — 3000 din; 11. Stermecki Franc, Podsreda 54 — 3000 din; 12. Slivar Mihael, Velenje, Slandrova 8 — 1000 din; 13. Krlhanko Franc, Rogatec — 1000 din; 14. Steiner Melita, Mozirje 54 — 1000 din; 15. Petovar Dora, Rog. Slatina, I. o. sn. šola — 1000 din; 16. Rovnan Pavla, Laško — 1000 din; 17. Višnar Tončka, Slovenske Konjice, Spitalič — 1000 din; 18. Jelen Marija, Zalec, Galicija — 1000 din; 19.

Jošt Albina, Celje, Kovinska 11 — 1000 din; 20. Kranjc Peter, Petrovče 15 — 1000 din; 21. Budini Simona, Celje, Partizanska c. 24 — 1000 din; 22. Slapnik Ida, Solčava, Robanov kot — 500 din; 23. Pavličič Julka, Celje, Ulica XIV. divizije 8 — 500 din; 24. Gorjup Hermina, Petrovče, Liboje 74 — 500 din; 25. Stepenšek Jožica, Lesično — 500 din; 26. Kregar Betka, Celje Zel. postaja — 500 din; 27. Roje Pavla, Celje, Ulica 29. novembra 24 — 500 din; 28. Cesar Zofija, Mozirje 15 — 500 din; 29. Krampušek Marjana, Celje, Ekonomska šola — 500 din; 30. Gomišek Ivan, Griže, Megojnice 111 — 500 din; 31. Hlačar Eda, Polzela 101 — 500 din.

Vsem srečnim dobitnikom čestitamo.

Denar bodo sprejeli po pošti.

Uredništvo

Zahvala vozniku avtomobila CE 51-80

Tovariš urednik!

Ko sva se s prijateljico štirinajstega januarja vračali v poznih večernih urah domov, sva bili na cesti iz Celja proti Teharju resnično presenečeni, ko se je ob nam ustavil osebni avtomobil CE 51-80 in naju je voznik povabil, naj prisedeva. Premraženi kot sva bili, sva ponudbo z veseljem sprejeli. Zapeljal naju je vse do središča Teharja.

Koliko nama je ta ljubeznivost pomenila, lahko razume samo tisti, ki se večer za večerom vrača daleč domov in to na relacijah in ob času, ko ni nobenega javnega prometnega sredstva na razpolago.

Za to neznanemu vozniku osebnega avtomobila CE 51-80 iskrena hvala!

-vič

POZIV BIVŠIM VOJNIM UJETNIKOM

Vse bivše vojne ujetnike iz zadnje vojne, ki še niso člani Zveze združenj borcev NOV, vabimo, da se prijavijo vsak svoji krajevni organizaciji združenja borcev NOV v kraju, kjer živijo. To je potrebno za njihov sprejem v organizacijo na podlagi 17. člena statuta zveze združenj borcev NOV Jugoslavije in za ustanovitev stalnih sekcij bivših vojnih ujetnikov v občinskih združenjih borcev NOV na podlagi 8. člena istega statuta. Cilj te akcije je, da bi vsi bivši vojni ujetniki, ki imajo pogoje za sprejem v članstvo združenj borcev NOV, a iz kakršnega koli razloga te svoje pravice vse do zdaj še niso uveljavili, to končno uredili, in da bi pri občinskih združenjih borcev NOV čimprej zaživele posebne sekcije bivših vojnih ujetnikov, podobno kakor v večini občin že dalj časa delujejo sekcije bivših političnih zapornikov, internirancev in deportirancev. Predsedstvo Zveze združenj borcev NOV Slovenije

Prometna kronika

ROPARSKI NAPAD

Enajstega januarja sta Ivan Napotnik, ki je doma iz Zorjara in Viktor Vreželj iz Rogaske Slatine napadla Terezija Kobal, ki se je pozno zvečer vračala iz službe domov, s pokojnane cevjo sta jo udarila po glavi, zrtve pa je zavrnila in tako priklicala minoidece. Ti so napadatelca preprečili, da bi ženi vzela denar. Organi so napadalca takoj aretirali.

NESREČA PRI SREČEVANJU

Petnajste januarja se je v Smartnem ob Paki pripetila prometna nesreča. Voznik tovornega avtomobila Marjan Jevšinek je ob srečevanju drugega tovornjaka prišel na zavore. Kolesa so mu bitokirala in zaneslo ga je v nasproti vozič tovarnjak. Ta pa je vlekla za sabo poškodovan osebni avtomobil. Vsa tri vozila so se zaletela, škoda je za 300 tisoč dinarjev, telesnih poškodb pa k sreči ni bilo.

Sicer pa je bilo v preteklem tednu še 29 manjših prometnih nesreč.

ZARADI POLEDICE V OBCESTNI KAMEN

Devetega januarja je na blagem zavoju pri Bevčah zaneslo v občestni kamen osebni avtomobil LJ 140-85, ki ga je vozil Peter Milevšič. Voznik ni upošteval, da je cesta poledenela in je prehitro pripeljal na ovinek. Pri tem ga je zaneslo v občestni kamen, vozilo se je dvakrat zavrtelo in končno obrnilo na streho. Voznik je utrpel lažje telesne poškodbe, na vozilu pa je nastala precejšnja materialna škoda.

NESREČA PRI SREČEVANJU

Preteklo sredo se je v bližini Krmelja dogodila prometna nesreča. Na ostrem zavoju sta se srečala voznika Anton Plazar in Vidmar Dacko. Prvi je vozil Kombi, drugi pa tovorni avtomobil. Voznik kombija je pri srečanju prišel na zavore, pri tem pa ga je zaneslo v tovornjak. Na vozilu je za okrog 500 tisoč dinarjev škoda.

IZSILJEVAL JE PREDNOST

Desetega januarja se je na Gomilskem pripetila prometna nesreča, ko je voznik avtomobila spremljal smer vožnje. Pravilno je zavil v levo in obstal na levi strani ceste polovice cestniča. V tem je za njim pripeljal osebni avtomobil, katerega voznik je zsiljeval prednost. Pri tem se je zaletel v zadnji del avtomobila. Na vozilu je za okrog 100 tisoč dinarjev škoda.

TRI LUCI

Isti dan se je dogodila prometna nesreča tudi pri Vranskem. Iz ljubljanske smeri je pripeljal osebni avtomobil, nasproti pa mu je vozil vprežni voz, ki je bil opremljen s tremi lučmi. Voznik osebnega avtomobila ni mogel takoj ugotoviti, kaj mu vozi nasproti, pa je prišel na zavore. Pri tem je vozilo obrnilo za 180 stopinj, nato pa je vozilo trčilo še v občestni kamen ter se končno obrnilo na streho. Škoda je za 300 tisoč dinarjev.

NEPREVIDNO PREHITEVANJE

Ta dni se je na Vranskem pripetila še ena prometna nesreča. Voznik osebnega avtomobila Daniel Rinc je prehiteval tovornjak. Pri tem je zavil na levo, ko pa se je hotel vrniti na desno stran ceste, se je zaletel v zadnji del traktorja, ki je vozil pred tovornjakom. Na vozilu je za okrog 600 tisoč dinarjev škoda, lažje poškodbe pa sta utrpela tudi voznik Daniel Rinc in njegova žena.

NEPREVIDEN PEŠEC

Desetega januarja je pri Prožinski vasi voznik Stane Jančič z osebnim avtomobilom podrl pešca Vinka Pungaršek. Le-ta je prihajal iz gostilne in je nepravilno prečkal cesto. Voznik osebnega avtomobila ga je takoj prepeljal v bolnišnico in sam prijavil nesrečo. Vinko Pungaršek je bil teže poškodovan.

SE ENA NESREČA PEŠCA

Dvanajstega januarja je Jože Smon, star 72 let, pešahal po cesti Maribor-Celje. Hodil je po levi strani ceste. Ko je pri Frankolovem za sabo zašel avtomobil, je hotel na desno stran. Takrat pa je iz celjske smeri pripeljal osebni avtomobil, ki ga je vozil Hinko Potočnik. Voznik je pešca opazil šele v zadnjem trenutku. Močno je zavril, zaradi poledenele in zanesene ceste pa ga je zaneslo naprej. Pešca je zbil po cestniču, sam pa se zaletel v občestno lablano. Pešec je bil teže telesno poškodovan, na vozilu pa je za okrog 150 tisoč dinarjev škoda.

„Merxa“ se je izkazal

V sredo je kolektiv Merxa napravil zelo lepo, človekoljubno gesto. Delovni kolektiv je s prostovoljnimi delom zbral večji znesek, zanj kupil tranzistorjski sprejemnik, več praktičnih daril in preskrbel hranilno knjižico ter z vsem tem obiskal tovarišico Jožico Germeč, ki se je pred dnevi ponesečila pri železniški nesreči pri Ponikvi. Kolektiv za to nedvomno zasluži pohvalo!

Vaše vestice

ma ustavil osebni avtomobil CE 51-80 in naju je voznik povabil, naj prisedeva. Premraženi kot sva bili, sva ponudbo z veseljem sprejeli. Zapeljal naju je vse do središča Teharja.

POPRAVEK

Zadnjič nam je v poročilu o gibanju prebivalstva prav neredno ponagajal tiskarski skraj. Zapisali smo, da je umrl Tone Grobelnik. To pa ne drži; premislila je njegova sestra Marija Grobelnik v 75 letu starosti. Prosimo, da nam napako oprostijo!

GIBANJE PREBIVALSTVA

V času od 1. do 12. januarja 1963 je bilo rojenih 29 dečkov in 18 deklic.

POROČILI SO SE:

Stanislav IVENČNIK, strojni ključavničar iz Smiklavca pri Skofji vasi in Veronika SENICA, frizerka iz Laškega, Tomislav JELIC, podoficer JLA in Zofija SPOLAR, uslužbenka, oboje iz Celja; Ivan TAUFER, strojni tehnik in Veronika, Zdenka LUBSE, bančnica uslužbenka, oboje iz Maribora; Milan KOS, mesarski pomočnik iz Celja in Lidija FRANCA, delavka iz Izole; Herman JURŠIČ, poštni uslužbenec in Erika SIVKA, delavka, oboje iz Celja; Milan NOVAK, pekar iz Hromca in Marija, Terezija CVJEN, tkalica iz Celja; Jožet KRAJNC, snalčič, oboje iz Celja; Anton GAJSEK, uslužbenec in Veronika DEBEVC, uslužbenka, oboje iz Celja; Janez, Peter OKROŽNIK, kmetijski tehnik in Cecilija DIMEC, učiteljica, oboje iz Dobrne; Jožef BREZNIK, agronom iz Kobarne in Helena ZUZEJ, gospod. pomočnica iz Arje vasi; Josip MARODI, minier in Ivanka CERENAK, natakarica, oboje iz Celja; Alojzij KRAJNCAN, šofer iz Bohovljaka in Marija CERINSEK, poljska delavka iz Celja.

UMRLI:

Stefanija Barič, gospodinja iz Celja, stara 86 let; Martin Deržek, upokojenec iz Vrblje, star 64 let; Vladimir Pratanmer, otrok iz Slov. Konjice, star 14 dni; Martin Grill, vzdrževavec iz Zbelovske gore, star 62 let; Ivana Podgoršek, otrok iz Rečice ob Paki, stara 7 mesecev; Marjan Poljak, otrok iz Salička pri Velenju, star 2 mesece; Roman Zargajšek, otrok iz Dragomile, star 19 dni; Stefan Gobec, otrok iz Donške gore, star 6 mesecev; Alenka Zlodež, otrok iz Velenja, stara 9 mesecev; Manica Fišer, gospodinja iz Celja, stara 53 let; Ivana Skoberne, gospodinja iz Gorlice, stara 72 let; Ana Čuden, uslužbenka iz Celja, stara 43 let; Marija Gerčar, vzdrževanka iz Lopate, stara 79 let; Roman Knez, otrok iz Velenja, stara 10 dni.

RADIO CELJE

Ponedeljek, 21. januar: 17.00 Celjska kronika, 17.10 Obvestila, 17.15 Trije pevci — tri popevke, 17.25 Sportni tednik, 17.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 17.45 Zabavna glasba in reklame.

Torek, 22. januar: 17.00 Celjska kronika, 17.10 Obvestila, 17.15 Domače viže o ljubezni, 17.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 17.45 Zabavna glasba in reklame.

Sreda, 23. januar: 17.00 Celjska kronika, 17.10 Obvestila, 17.15 Glasba od tu in tam, 17.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 17.45 Zabavna glasba in reklame.

Četrtek, 24. januar: 17.00 Celjska kronika, 17.10 Obvestila, 17.15 Izbrali smo za ljubitelje resne glasbe, 17.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 17.45 Zabavna glasba in reklame.

Petek, 25. januar: 17.00 Celjska kronika, 17.10 Obvestila, 17.15 Moški zbor »Kajuh« Dobrna in moški zbor iz Braslova, 17.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 17.45 Zabavna glasba in reklame.

Sobota, 26. januar: 17.00 Celjska kronika, 17.10 Obvestila, 17.15 Za prijeten konec tedna, 17.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 17.45 Zabavna glasba in reklame.

Nedelja, 27. januar: 12.00 Pogovor s poslušalci, 12.10 Obvestila, 12.15 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.25 Glasba za uvod v veselo popoldne, 12.35 Pomenek o prednosniku nove ustave.

KRONIKA NESREČ

Desetletni Srečko Kovačič iz Zgoranjih Selc pri Ponikvi je padel in si zlomil nogo. — Jakob Gorican iz Ojstrske vasi pri Taboru je padel s kolesom. Zlomil si je nogo. — Pri delu je padel blod na nogo Jožetu Vrabču iz Smatevca pri Gomilskem. Noga se je pri tem zlomila. — Pri smučanju je padel in si zlomil rebro Stanislav Seruga iz Polul. — Pri delu si je poškodoval hrbtnico Ludvik Znidar.

Gibljivega dela od 2 do 15 odstotkov

V VSEH OBČINAH CELJSKEGA OKRAJA SE GIBLJIVI DEL OSEBNIH DOHODKOV PROSVETNIH DELAVCEV VRTI V ZELO MINIMALNIH MEJAH — OD DVEH DO PETNAJST ODSOTKOV. ŠE VEDNO JE TA GIBLJIVI DEL BOLJ ODRAZ IZVENŠOLSKE DEJAVNOSTI PROSVETARJA KOT ODRAZ NJEGOVEGA UČNO-VZGOJNEGA DELA. KOT KAŽE JE V TRENUTNI SITUACIJI KVALITETA DELA POSAMEZNIKA TEŽKO MERLJIVA.

S tem v zvezi smo obiskali predsednika komisije prosvetnih delavcev pri okrajnem sindikalnem svetu tovariša Lada Zakoka.

● V kolikšni meri je zaživel družbeno upravljanje šol?

● V lanskem letu je družbeno upravljanje dobilo konkretno obliko v ekonomski osamosvojitvi. Kolektivi so si prizadevali najti najbolj odgovarjajoče oblike nagajevanja, a žal so marsikje samo pavšalno zvišali za 15 odstotkov prejšnje osnove. Nekateri kolektivi so smejeje stopili na pot uvajanja novega sistema nagajevanja, vendar je v vseh primerih zanjkrat še močno občutna težnja po glavnini trdno postavljenih osnov na podlagi izobrazbe, izkušenosti, razredništva in podobno. Šole so torej sprejele pravilnike, upravni organi občin pa niso utegnili, da bi le-te pregledali. Neprijeten je občutek negotovosti glede sredstev, ki so v začetku leta dokajšnja neznanca (vezanost na proračun), prav tako pa zaradi ne dovolj izdelanih kri-

terijev nastopa težava v delitvi na posamezne ustanove.

V bodoče bo to najbolj rešljivo le v pogodbenem odnosu šol s skladom za šolstvo. V tem pa morajo biti postavke: število odredkov, število učencev in stroški vzdrževanja. Vse to pa se naj preračuna na vrednost obvezne ure.

● Kot kaže je torej najobčutljivejši del v prosveti gibljivi del osebnih dohodkov?

● Da in to kljub minimalnim zneskom. V večini primerov je postavljen limit, ki znaša v okrajnem merilu okrog šest tisoč dinarjev. S tem v zvezi pa je vprašanje, katero delo se vzame za merilo pri ocenjevanju. Večina ljudi v prosveti vlaga trud, da bi čim bolj vzgajala. Razlike so torej minimalne in s tem tudi stimulativnost odpada. Marsikje štejejo za določitev gibljivega dela zgolj izvenšolsko dejavnost — to je pošolsko delo z mladino. Vemo pa, da je to napak, kajti naš cilj je, da čim več osebnega dohodka spremenimo v gibljivi

del, torej v kompleksno oceno dela. Zato se nekateri kolektivni ogrevajo, da bi zvišali učno obveznost od 22 na 24. ur tedensko, medtem ko drugi za to, da bi v bodoče prosvetni delavec prevel obvezno 7 ur dnevno na šoli, kakor vsak drug delavec. Vsekakor pa je to le na nekaterih šolah možno izvesti.

● V kolikšni meri je našla šolska reforma tla v našem okraju?

● Marsikdo zmotno meni, da prinaša reforma razbremenitev učencev in učiteljev. Ta se resnično odraža le v olajšanem napredovanju učencev iz razreda v razred. Prinaša pa vse večjo odgovornost in obremenitev učitelja in učenca. Vedno znova dodajamo nove predmete in iščemo nove učne oblike in metode. Se vedno naš pouk v polni meri ne pritegne učenca, mnogo je še verbalizma, kajti šolam primanjkuje sodobnih učil. Nedvomno pa je zanimiv pojav, da učiteljiša in

druge pedagoške institucije pošiljajo v šole kader, ki je ideološko slabo usposobljen. Le kako naj potem izpolnimo v celoti zahtevo po enotnosti učno-vzgojnega smotra, t. j. napredno vzgojen in široko izobražen človek. K.

Brčna kultura

Kako širok je pojem kulture. Mar je sploh možno, da ga dovolj osvetlimo. Vsekakor pa kultura ni nekaj brezpredmetnega. Je del nas samih in prav naših medsebojnih odnosih stopnja naše kulturnosti. Se vedno vsepovsod srečujemo mnenje, da je izobražen človek kulturen. Nekaj bi na tem že moralo držati. Izobražen človek ima namreč nešteto možnosti za kulturno življenje in to naj bi ga notranje preobrazilo.

Zal pa ni vedno tako. S kratko, a resnično zgodbo bom skušal dokazati nekaj, kar ni le zame, temveč bo tudi vas prepričalo, da so ljudje dandanes še marsikje brez srčne kulture.

V Velenju je k inženjerju C. prišla tovarišica z namenom, da ga pridobi za člana humane organizacije Rdečega križa. Brez šale bodi povedano da tovariš inženjer zasluži vsak mesec preko stotisoč dinarjev.

Tovarišica mu je na kratko obrazložila pomen organizacije in bila prepričana, da bo plačal članarino ter postal član.

Zal pa se je zgodilo drugače. Tovariš inženjer se je pričel hudovati, čes, da mora vedno in samo plačevati članarino, da nima od tega nič in pristavil, da pač nikakor

ne bo plačal ter da noče postati član te organizacije.

Torej tovariš inženjer je izobražen, je mlad in ima sredstev za dokaj solidno življenje dovolj. Vprašali pa bi, kje je njegov čut do sočloveka, in še to, kako je mogel ta človek prejemati od družbe nešteto olajšav in vsakovrstnih pomoči pri visokošolskem študiju, on sam pa danes ne čuti potrebe, da bi z malim prispevkom pomagal drugim?

Pa nas je to le še bolj zanimalo in vprašali smo, v katerih organizacijah je včlanjen. Odgovor je bil podoben. Je član Socialistične zveze, toda ne čuti potrebe, da bi plačal članarino.

In znova bi s poudarkom vprašali, kako lahko v naši sredi prenašamo človeka, ki mu je družba omogočila študij, ga vodila, oblikovala, medtem ko on ne čuti nobenih dolžnosti napram njej? In še huje nas je prizadelo, ko smo zvedeli, da v tej gospodarski enoti ta inteligentni inženjer s svojim zelo ne-družbenim odnosom pač ni osamljen.

Le kaj naj ob tem de nekvalificiran delavec ali kdorkoli drug in kaj menite o srčni kulturi?

Kultura v komuni

V zvezi z novo, razširjeno in poglobljeno vlogo kulturne dejavnosti v bodočih občinskih in krajevnih skupnostih ter zaradi neštetihih perečih vprašanj dosedanjega kulturnega poslanstva Svobod bo imel okrajni svet Svobod in prosvetnih društev v torek, 22. januarja plenum, katerega se bodo udeležili tudi predstavniki okrajnega sveta za kulturo in prosveto, okrajnega odbora Socialistične zveze in okrajnega sindikalnega sveta.

Tovariš JAKA MAJČEN, tajnik okrajnega sveta Svobod nam je nakazal nekaj najbistvenih vprašanj, ki jih je izluščila analiza »Kultura v komunici«.

— Naše poročilo o vlogi, pomenu in razširjenosti obveznostih občin do kulture bo zajemalo pet bistvenih vprašanj. V celotnem dosedanjem delu je izredno občutna skrajna slaba povezava in sodelovanje med občinskimi sveti Svobod ter ostalimi političnimi organizacijami. Vsekakor ne morejo biti dovolj skrbno pripravljena posvetovanja o kulturi in veliko število sprejetih sklepov, če so le-ti deklarativne narave. Le redkoke se je del tako sprejetih sklepov realiziral, kajti po posvetu so predstavniki pozabili na obveznost.

Omenil bi vprašanje medsebojnega sporazumevanja sindikatov podjetij in Svobod. Tu in tam je v nekaterih gospodarskih organizacijah sindikat znotraj kolektiva podprl kulturna prizadevanja (kot v Štorah, v Emaljirki, v Cinkarni in podobno), vendar pa kljub iskanju vezi ni dajal podpore Svobodam.

Jasno pa je, da je kultura nedeljiva. In prav zato je več kot osnovna potreba, da se tovrstna dvotirnost ali prej nezainteresiranost slednjič neha. To bo pa rešljivo s trdnimi, delovnimi koordinacijskimi telesi na območju občin.

Poznamo primere, da so doslej marsikatera podjetja imela svoj patronat nad posameznimi društvami. In v tem okviru so tudi dala dokajšnja sredstva. Z uvajanjem občinskih skladov za kulturno dejavnost pa je to razumevanje več ali manj zvedeno. Podobno, čeprav drugače je na podeželju, kjer je mecenstvo vršila kmetijska zadruga. Z združitvijo le-teh pa se je tudi na vasi marsikaj porušilo. Mecenstva ni več in s tem v zvezi je tudi dejavnost manjša.

— Zanimaj nas, kdaj se bodo predstavniki kulturnega življenja brežiške, sevnjske in krške občine vključili v kulturno celoto našega okraja?

— Prav na tem plenumu bodo predstavniki občinskih svetov Svobod in prosvetnih društev teh treh novo priključenih občin poročilo o dosedanjem delu in predviden program za tekočo sezono. Istočasno pa bo plenum s temi predstavniki dopolnil okrajni svet Svobod.

— ik

Posrečilo se nam je, da smo jih presenetili. Sele iznenadni blisk jih je zmotil v napetem poslušanju. Tovarišica jim je ravno pripravovala zanimivo zgodbo o partizanih in njihovih težavah v zimskem času. Bile so jih sama ušesa in njihove velike, razprte oči so pričale, kako nepopisana je še njihova duševnost. In prav zato je odveč govoriti o odgovornosti prosvetnega delavca. Te dni bodo prejeli svoje prve ocene. Tovarišica nam je zaupala, da je letos izredno zadovoljna, kajti vsi mali se trudijo in jim ne bo treba dati negativne ocene.

Plodna gostovanja

Ljubljanska Drama je v nedeljo prvič gostovala v letošnji sezoni v celjskem gledališču s kabaretno zasnovano »Malo želto«. Razmeroma velik obisk

pri nedeljski predstavi kaže na priljubljenost ljubljanske Drame in na porast zanimanja za gledališko dejavnost.

Kratke, satirične in duhovite osti v delih Serafimova, Kolarja, Koviča, Menarta, Torkarja in Petana so ustvarila različna gledališka in mnenja.

Prav posebej pa je zanimiva nadaljnja izmenjava medsebojnih gostovanj, saj bomo imeli priložnost (tako smo zvedeli od samega avtorja), da bomo zmagovito delo »Jubilej« videli v izvedbi Ljubljancanov, medtem ko bodo Celjani igrali to delo v Ljubljani. Celjani predvidevajo premiero »Jubileja« za dan slovenske kulture, medtem ko bodo Ljubljancani dali to uprizoritev v prvih dneh marca.

PARADA HARMONIKARJEV

Po dveh uspešnih internih produkcijah gojencev Glasbene šole DPD Svoboda Celje, ki se jim bo 14. februarja pridružila še tretja skupina mladih ljubiteljev glasbene umetnosti, bo v nedeljo, dne 28. tega meseca ob 18. uri v dvorani Okrajnega ljudskega odbora (Narodni dom) deseta tradicionalna parada harmonikarjev.

Pestrost sporeda bo obogatil s svojim nastopom še instrumentalni kvintet, kot gostje pa bodo zaplele sestre Berghaus, članice DPD Svoboda iz Štor.

Hinko Smrekar: Godca bom vzela..., kolorirana risba s tušem, 1929

V petek, dne 18. I. 1963 ob 17. uri bo v Likovnem salonu v Celju otvoritev razstave Hinka Smrekarja — slovenskega karikaturista in ilustratorja, ko so ga Italijani zaradi brezkompromisne svobodomislečnosti in sodelovanja z OF ustrelili kot talca v Gramozni jami. M.

V VELENJU ŽE DRUGA PREMIERA

Letošnjo sezono si je amatersko gledališče DPD Svobode v Velenju zadalo bogat program, saj nameravajo spraviti na oder kar štiri dela. To je velik pozitiven premik od lanskega leta, ko so dali le eno samo delo. Seveda je to letos možno le zato, ker so k dramski skupini pritegnili veliko skupino mladih ljudi, v okviru mladinskega gledališča.

Tako je tovariš Rudi Horvat, tehnični tajnik Svobode, v dneh pred novim letom s pionirji dal

Kratkometražni filmi

Po izidu zakona o zaščiti domačega filma in o uvedbi obveznega predvajanja kratkometražnega domačega filma se je odprla plodna pot že zelo kvalitetnemu tovrstnemu filmskemu žanru. Tako je v novembru in decembru nastopila prava poplava kratkometražnega filma.

Prav te dni je končal snemanje enega teh filmov D. Makavejev. Film obravnava beograjsko-prvomajsko proslavo in nosi naslov »Parada«. Zanimivost tega kratkometražnega filma je v svojstveni, neobičajni obdelavi. Režiser se ne drži klasičnih posnetkov nastopajočih na paradu, temveč s kamero prodira v srca in razpoloženje gledalcev, ki so doslej služili v glavnem le kot dekor.

— nk

za mladino Saleške doline kar deset ponovitev Gobčeve spevovigre »Kresniček«, 26. tega meseca pa bomo lahko videli mladinski oder v koroški ljudski igri »Miklova Zala«. Starejši pa že prav pridno študirajo Cankarjevo »Pohušanje v dolini Sentflorjanski«, pripravljajo pa se, da bi neke sredi aprila dali tudi prijetno, sodobno-komedijo »Naši ljubi otroci«.

Program je torej pester, saj bo skušal vsem vsaj z enim delom ustreči. Kresnička si je ogledalo okrog dva tisoč otrok. Z ljudsko igro »Miklova Zala« pa želijo ustreči večini tistih gledalcev v Velenju, ki doslej še niso stopili v Talijin hram, ker so jim dela bila preveč tuja. In prav zato upajo in želijo, da prestopi prag

kulturnega doma sleherni, kajti le s tem bo dom lahko živ posrednik kulture. Z »Dolino Sentflorjansko« in »Našimi ljubimi otroci« pa želijo ustreči zahtevnemu gledalcu; tistemu, ki kljub svoji kulturnosti doslej ni čutil dovoljnih potreb po tovrstnemu kulturnemu izživljanju.

Nekaj je nedvomno: če tudi ne bo uprizoritev »Miklova Zala« mojstrovina, kajti igrajo jo mladinci in to sami začetniki, je vendar prav s pritegnitvijo le-teh možno zagotoviti množičnost in kasneje tudi kvaliteto. Ure prevedene na bralnih in odrskih vajah pa so vsekakor koristneje izrabljene kot v pretiranem plesnem izživljanju.

— ze

Hladnikova noviteta

Te dni smo obogatili zakladnico slovenskega filma s Hladnikovo noviteto »Peščeni grad«, ki ima poleg kvalitete nesporno vodstvo v tem, da je zaenkrat naš najcenejši film. Pred dnevi so ga predvajali v Ljubljani za zastopnike tiska.

Ze naslov sam pove, da film govori o iluzijah. Peščeni grad je krhek in že lahki dotik roke ali slaboten val ga poruši. Takšna je osnovna misel, ki jo srečujemo v Hladnikovem pesimističnem nazoru o minljivosti vsega lepega. Glavni nosilec filma je dekle, ki nikakor ne more najti realna tla. Preporna je hrepenenja po lepoti,

zraku, soncu, prostosti; torej vsega lepega, preprostega, dosegljivega — toda... Njena pot jo vodi k spoznanju dveh studentov. In ta preprosta zgodba nam pripoveduje o ljubezenskem trikotu s cankarjevo subtilnostjo. In kakor je neminovno v življenju, tako tudi tukaj ljubosumnost potemni sonce, prostost in lepoto. Dekle skuša ubežati k svojim peščenim gradovom, a najde smrt.

V filmu se vrstijo odlični prizori: svojstvena in nova za slovenski film pa je fotografija.

Film bo vsekakor prijetna domača osvežitev naših kino dvoran.

Slab obisk

Pregled obiska kino predstav v Celju v lanskem letu kaže, da je bil porast le minimalen, kar lahko nedvomno pripisujemo vse večji razširjenosti televizorjev. Tako si je 290 filmov v 2520 predstavah ogledalo 662.000 obiskovalcev. To je vsekakor majhno število, saj odpade na eno predstavo okrog 300 ljubiteljev te še vedno vodeče zvrsti razvedrila. Ob tem povprečju obiska je razumljivo, da so dvorane nereditko samevale.

Omembe vredno je, da je naš domači film dosegel častno četrto mesto po številu predvajanih filmov (39). Število ameriških filmov je v močnem padcu, porasli pa so filmi francoske in italijanske, sovjetske in nemške proizvodnje. Se vedno pa vodijo filmi ameriške produkcije (72).

Med najbolj in najmanj obiskanim predvajanim filmom je razlika za celih 12.500, saj si je domači film »Velika razprava« ogledalo le dobrih 40 gledalcev, medtem ko je francoski film »Grbavi vitezi« žl rekord.

Skupni dohodek od vseh predstav je znašal okrog 70 milijonov. Zal pa je, da je celjsko kino podjetje moralo ukiniti dodatno plačilo 10 dinarjev za sklad za novo kino dvorano, kajti potrebe po novi kino dvorani v Gaberju so utemeljene.

Obsežni, a stvarni načrti

v Šentjurju

Razen na območju, ki ga zajema žalski agrokombinat, je prav gotovo najznačilnejša izredno razgibana investicijska dejavnost v šentjurskem agrokombinatu. Vse objekte, ki jih gradijo ali urejujejo bi celo le težko opisali v enem samem sestavku. Dokončali bodo pekarno, uredili so sodobno klavnico s primernimi hladilnimi prostori, skladišča — najbolj značilna pa so vlaganja za povečanje kmetijskih površin kombinata in za povečevanje lastne proizvodnje. Na tem področju zavze-

ma prav gotovo posebno mesto prizadevanje kombinata iz Šentjurja za ureditev sadnih plantaž.

V Šentjurju so se že pred časom odločili, da bodo obrate agrokombinata specializirali, s čimer bodo dosegli znatno zmanjševanje stroškov proizvodnje, hkrati pa bodo lahko na ta način kmetijsko proizvodnjo popolnoma prilagodili tržnim zahtevam. Posebni mesti pri tem zavzemata živinoreja in sadjarstvo z jagodičevjem. Pri slednjem so že lani zabeležili znatne uspehe. Uredili so za 60 hektarjev velike plantažne komplekse in na 20 hektarjih ribezove nasade. V letošnjem letu jih čaka na tem področju obsežno delo. Do kraja je treba urediti sadno plantažo, v načrtu pa imajo tudi ureditev več kompleksov jagodičevja, ki bi skupaj zajemali preko 160 hektarjev.

Osnova za tak hiter razvoj na tem odmočju je prav gotovo težnja, ki ima stvarno podlago, da pridobe letos za družbeni sektor kar 1.400 hektarjev novih obdelovalnih površin. To pa je tudi izmed vseh občinskih območij v celjskem okraju največja zadolžitev. Vendar so pri šentjurskem agrokombinatu prepričani, da jo bodo z ustreznim prizadevanjem v celoti uresničili — morda pa tudi presegle. Kajti od uresniče-

nja tega načrta je v veliki meri odvisno uresničenje ostalih načrtov.

Posebno pozornost pa bodo letos posvetili nadaljnemu razvoju proizvodnega sodelovanja med zadrugo in zadrružniki za vzrejo kvalitetne živine. Tu jim bodo pomagale zlasti letošnje izkušnje in pa seveda nova klavnica ter primerni hladilni prostori. Kajti zlasti pri izvozu živine ima kvaliteta odločujoči pomen. To dejstvo so v Šentjurju že doslej upoštevali in razumljivo je, da rezultati niso izostali.

—le

V malem naselju ob polzelski tovarni nogavic si je tovariš Suster — po domače Pirnat — v vrtu uredil ličen lesen grad, ki ima lepo urejen miniaturni park, dovozne poti in vse kar spada tudi k pravemu gradu.

Na sezono smo pripravljene

V pogovoru s tehnikom celjske kmetijske zadruge Jožetom Sabjanom, ki dela v celjski ekonomski enoti za druge, smo zvedeli za nekatere značilnosti dela v njihovi enoti. Takole je odgovoril na naša vprašanja:

Spričo lanskoletnih izkušenj, smo letos posvetili posebno pozornost razvoju kooperativnih odnosov pri gojitvi pšenice. Naš načrt za jesensko setev pšenice v kooperaciji smo tako uspeli popolnoma uresničiti. Kar pomeni, da so kmetje v jeseni posejali preko 100 hektarjev obdelovalnih površin s kakovostnim semenom. Seme smo jim tudi pravočasno oskrbeli, in sicer preko 18 ton, kar je gotovo rekord na tem področju.

Naša ekonomska enota si prizadeva, da bi kmetovalci sodelovali pri preskrbi mesta s površino. Zaradi tega smo jim preskrbeli potrebne količine raznih semen za površine, istočasno pa smo še posebno pozornost posvetili krompirju. Lanskoletne izkušnje so namreč prav gotovo dober nauk.

Glede krompirja smo letos že v jeseni začeli intenzivno sklepati pogodbe z zadrružniki. Doslej smo sklenili takih pogodb za okoli 7 hektarjev površin. Menimo pa, da bomo do začetka sezone uspeli to število dvigniti na 20 hektarjev. Da bi pri tem v celoti uspeli, smo oskrbeli tudi kvaliteto seme jedilnega krompirja, in sicer za okoli 16 ton semenskega cvetnika. Ta količina je primerna, kajti nekateri zadrružniki so si tudi sami oskrbeli seme iz Zgornje Savinjske doline.

Na našem območju pa obstaja še en specifičen problem. Območje je zajeto z odlomkom agrominimuma, a izvajanje tega je ponekod oteženo zaradi zamorjenosti in kislih zemljišč. Zaradi tega sodim, da bo potrebno ta območja pregledati in izvesti ustrezne meliorativne ukrepe, sicer bi prav gotovo izvajanje odlomka o agrominimumu bilo brezpredmetno. Sodin, da je takih površin na območju celjske ekonomske enote za okoli 50 hektarjev. Gre torej za precejšnje površine, s tem pa je tudi problem toliko pomembnejši.

ORJEMO LEDINO

enkrat, kajti prizadevanja poslovnega okolja že kažejo uspehe, zlasti pa so vzpodbudni posamezni primeri, ko so kmetovalci sledili navodilom kmetijskih tehnikov in so s tem dosegli znatnejše hektarske donose.

Podobno je tudi na področju živinoreje. Tudi tu je močna ovira stara miselnost in pa velika raznolikost živine v hlevih. S postopnim uvajanjem enotne pasme govedi in predvsem z ureditvijo lastne proizvodnje in z dograditvijo novega hleva v Lesičnem, kjer bodo kmetovalci lahko neposredno videli prednosti sodobne reje živine, pa bo delo tudi na tem področju lažje.

Ko smo se v Kozjem pogovarjali s predstavniki kmetijskega okolja, so nam povedali, da je bilo precej kritik na račun nedograjene hleva v Lesičnem. To pot pa volja pojasniti, da je to bolje, kot da bi že zgradili odprt hlev in bi ga sedaj morali obnavljati. Taki pojavi so namreč pogosti v celjskem okraju — preprosto zato, ker se so odprti hlevi

pokazali za neprimerne v naših razmerah. Ze letos, so dejali, pa bomo uredili v Lesičnem sodoben živinorejski obrat. Istočasno pa bomo usposobili tudi dosedanje obrate.

—mi

MLEKO

za enkrat še problem

Hiter tempo razvoja obeh velikih industrijskih središč v Saletski dolini — Velenja in Šoštanj — ima za posledico tudi nekatere pomanjkljivosti, ki so zlasti posledica zaostajanja nekaterih gospodarskih panog.

Sem zlasti sodi tudi problem oskrbe prebivalstva s mlekom. Ta problem so na tem območju že večkrat načeli, vendar realne rešitve ni moč pričakovati prej, predno bo kmetijska zadruga popolnoma usposobila svoj živinorejski obrat. Sodi, da ima prav ta problem — po rešitvi aktualnega problema oskrbe prebivalcev s sadjem in zelenjavo — v sedanjem obdobju prednost. Pri tem je za enkrat še nerešeno vprašanje mlekarne, kar je akutno vprašanje že nekaj let nazaj.

—le

Kljub težavam

Letošnje hudomušno vreme in zlasti nepričakovano hitra zima v veliki meri otežuje nemoteno delo pri obnovi hmeljišč. To je toliko težavneje, ker je zlasti letošnje leto za Savinjsko dolino značilno po izredno intenzivni obnovi hmeljevih nasadov.

Toda pri kmetijskem kombinatu v Zalcu se ne pustijo motiti. Ceravno je delo izredno oteženo, so ureditvena dela organizirali tako, da lahko tudi v teh dneh nadaljujejo z delom. Bojijo se le hudega mraza, vendar so optimistično razpoloženi. Mraz bi jim delo ustavljal namreč zavoljo tega, ker bi bilo nemogoče pripravljati jame za nove žičnice in

vse ostale predpriprave v hmeljiščih.

Istočasno pa poudarjajo, da bo spriču neprimerne vremena za ureditev novih hmeljišč potrebno nekoliko več sredstev, vendar se jim to izplača, kajti sicer bi zaradi izpada proizvodnje na nedovršenih žičnicah imeli še večje izgube.

Največ težav ima obrat Vrbje, ki ima glede obnove tudi najbolj sežnejše naloge. Istočasno pa se pritožujejo tudi pri Hmezadu, kajti zaradi slabega vremena nekoliko zaostaja tudi tempo izgradnje novega velikega skladišča. Menijo pa, da ga bodo kljub težavam do začetka sezone do kraja zgradili.

m.

PITALIŠČE V SLIVNICI PRI CELJU BODO DOKONČALI

Aktiviranje kmetijskih investicij je ena izmed najpomembnejših nalog pri investicijah v kmetijstvu. Temu problemu posvečajo v Šentjurju posebno pozornost. Zaradi tega so se odločili, da bodo letos zagotovo do kraja zgradili sodobno pitališče v Slivnici. Istočasno pa bodo obnovili hleve agrokombinata v Dramljah in v Trnovcu.

m.

Mlekarna nam je potrebna

Pred dnevi smo obiskali Polzele. Zanimali so nas razni krajevni problemi in želje prebivalcev. Zanimivo je, da je med vsemj najbolj v ospredju želja prebivalcev tega okolja, da bi dobili primerno mlekarino in še nekatere trgovine.

Za Polzele je dokaj značilna številčnost delavcev, razen tega pa tudi raztresenost kraja. Mnogi celo pravijo, da prave Polzele dejansko ni. Hkrati pa sodijo, da je v industrijskih podjetjih zaposlenih okoli 50 odstotkov prebivalcev. To število se bo z razširitvijo tekstilne tovarne še povečalo, spremenila pa se bo še bolj tudi struktura prebivalcev in sicer v prid industrijskemu življenju. Razen tega pa tudi s pridobivanjem obdelovalnih površin za potrebe kmetijstva nenehno raste tudi število kmetijskih delavcev. Vsi ti elementi še povečujejo potrebo po ureditvi potrebnih prodajalnih prostorov za mleko, kruh in pivovarno.

Kaj pravijo prebivalci Polzele? Res je, da mleko lahko dobimo pri kmetovalcih, res pa je tudi,

da je pri tem veliko težav. Večkrat je potrebno iskati novega kmeta, večkrat pa ostanejo družine tudi brez mleka. Podobno je tudi s površino. Ljudje si jih navadno pridelajo doma, toda pri tem gre le za sezonske površine. Zgodnje površine in nekaterih posebnosti pa v Polzeli ni možno dobiti. Če pa jih že dobijo, jih morajo drago plačati. Tako je bilo letos tudi z krompirjem. Polzelani so ga plačevali precej dražje, čeravno so dejansko v kmetijskem okolju, kot Celjani v tednu ozimnice. Ali to res ni čudno?

Razen tega pa pravijo, da je za ureditev trgovine, ki bi kraj oskrbovala z mlekom, zelenjavo in kruhom res potrebno le malo volje in prizadevanj. No, in kako je s kruhom. Tu imajo še največje težave. V kraju ni posebne pekarnice, kruh pa pripeljejo v trgovino navadno v premalih količinah, pravijo pa tudi, da navadno starega.

Bržčas bo na Polzeli ta problem že letos potrebno rešiti.

m.

Jutri prepozna!

Letošnje izkušnje glede zaposlovanja sezonske delovne sile so prav gotovo zelo poučne. Kajti ta problem postaja iz leta v leto vse bolj pereč. Dejstvo je namreč, da je potrebno število sezonskih delavcev vsako leto vse težje dobiti in da zaradi tega zastajajo kmetijska dela.

Dokaj razumljivo je, da zaradi tega nastaja tudi precejšnja gospodarska škoda. Zlasti značilen je ta pojav v hmeljarstvu, kjer

je kvaliteta pridelka v veliki meri odvisna od pravočasno opravljenih kmetijskih del.

Rešitev je možno poiskati na dva načina. Prvega in bolj učinkovitega so ubrale kmetijske organizacije, ki so vse bolj usmerjajo na zaposlovanje stalne delovne sile, kar je zlasti značilno za hmeljarsko območje in za žalski kmetijski kombinat. Pri tem nastaja sicer logična težava in vzporedno težja naloga vodstvenega kadra. Delo je namreč tako potrebno prilagoditi, da so ljudje ves čas zasedeni. To sicer zahteva nekoliko več prizadevanj, vendar se ta visoko obrestujejo. Manjše so težave v sezoni, delo je kvalitetnejše in kar je najvažnejše, kmetijski delavec postaja polagoma enakopraven industrijskemu.

Druga rešitev pa je v tem, da si kmetijske organizacije in zadruga za svoje potrebe že pravočasno oskrbijo potrebno sezonsko delovno silo. Gre torej za preprosto resnico, da je potrebno pihetati in da je čakanje na zadnje dni lahko usodno.

Živinoreja nam še zaostaja

Pred dnevi smo obiskali kmetijski poslovni okoliš Savinjske zadruge na Polzeli. S tovaršim Janičem, upravnikom kmetijskega okolja smo si ogledali nekatere novosti pri njih, hkrati pa smo mu zastavili nekaj vprašanj o razvoju kmetijstva na tem območju. Takole je odgovoril na naša vprašanja:

Za naše območje je značilna bistvena razlika med razvojno stopnjo na področju hmeljarstva in živinoreje. Medtem ko je hmeljarstvo bilo vseskozi vključeno v enakomeren razvojni proces, ki je značilen za vso Savinjsko dolino in ki se zreali predvsem v hitrem povečevanju kvalitete hmelja in mehanizaciji del v tej panogi, pa je živinoreja zaostajala. Zaostajanje ima prav gotovo svoje globlje objektivne pogoje in je predvsem posledica posebnih razmer. Čeravno na videz ta slabost ni tako očitna, nam drobnejše analize pokažejo, da je zaostajanje živinoreje na tem po-

dročju za razvoj kmetijstva naploh lahko usodno. Mimo dejstva, da je živinoreja nujna dopolnilna panoga hmeljarstvu, pa pomeni zaostajanje živinoreje tudi zaostajanje življenske ravnice kmetijskega prebivalstva za onimi področji, kjer je živinoreja že zabeležila hiter vzpon.

Osnovna ovira in pogoj za nepravilno orientacijo je dejstvo, da je na polzelskem območju kar okoli 50 odstotkov industrijskih delavcev. Tako je dejansko naše kmetijsko območje neposredno vezano na trg, kar pa vpliva tudi na usmerjanje zadržnikov. To je zlasti očitno v živinoreji. Toi-

ko število industrijskih delavcev porabi tudi velike količine mleka in predvsem zaradi dejstva, da kmetovalci dobivajo od mleka sproti plačilo, se raje usmerjajo na proizvodnjo mleka; v hlevih imajo mlekarice namesto goveda, ki bi jih kvalitetno pitali za trg in izvoz. Tako je stanje in proti tej miselnosti se v glavnem tudi borimo. Kajti preprosti izračuni nam pokažejo, da je taka usmeritev v živinoreji tudi na našem območju v škodo zadržnika in zadruga, pa tudi v škodo družbe.

Vzemimo za primer osem hektarsko posestvo. Naj bo toliko obdelovalnih površin. Če pri tem jemljemo grobo posplošen primer, potem izstrži pri 1,2 ha hmelja zadržnik s Polzele okoli 900 tisoč in za mleko od treh krav nekaj čez 100 tisoč dinarjev. Če odprda eno kravo, znese to skupaj okoli milijon in 50 tisoč dinarjev.

Za primerjavo pa vzemimo zadržnika iz območja Sempetra. (Tov. Janič je prej tam vodil poslovni okoliš in so mu razmere zelo poznane). Ob istih površinah in z istim dohodkom od hmelja, ustvari tam zadržnik s štirimi govedji v vzreji, kar pa brez nadaljnega lahko, dodaten dohodek od 400 tisoč dinarjev. Torej gre pri grobem izračunu že za razliko od 300 tisoč dinarjev.

Zato sodim, je dejal tovariš Janič, da bo naša naloga predvsem, da bomo kmetovalcem s številkami pokazali katera usmeritev je pravilnejša. Razen tega pa je gotovo, da v Savinjski dolini uspe le tista dejavnost, od katere ima več koristi zadržnik in zadruga, sicer je nemogoče ostvariti obojestransko prizadevanje, ki pa je zlasti za razvoj kmetijstva nujno potrebno.

Mile

Prosimo malo prej

Tudi v Smartnem ob Paki imajo prebivalci precej težav zaradi oskrbe s kruhom. Pravijo, da oskrbovalno podjetje sicer redno oskrbuje območje s kruhom, a da ga dostavljajo prepozno. In sicer navadno po deveti uri, tako da delavci med malico ne morejo dobiti svežega kruha. Sicer pa so s

preskrbo zadovoljni, le to prošnjo imajo, da bi jim celjsko podjetje Veležitar dostavljalo kruh nekoliko prej, če ne morejo z lastnimi vozili, pa bi morda šlo z vlakom. Sodi, da s tem ne bi v podjetju imeli večjih težav, prebivalci kraja pa bi jim bili za prizadevanje hvaležni.

Da ne bo več težav s krompirjem

Lanskoletne izkušnje glede oskrbe industrijskih središč s krompirjem so bile posreden povod za to, da se je gospodarska zbornica v Celju intenzivno zavzela za organizacijo pospeševanja proizvodnje krompirja. Tako so na posebnem posvetovanju izdelali podroben načrt za proizvodnjo krompirja v celjskem okraju.

Dorpenili so se, da bodo kmetijske organizacije letos zasejale s krompirjem v lastni proizvodnji kakih 70 hektarjev površin, zadruga pa bodo s trdnimi pogodbami sklenile poslovno sodelovanje z zadržniki na 315 hektarjih.

Če ob normalni letni računamo, da bodo iz lastne proizvodnje dobili okoli 10 ton na hektar in v kooperaciji okoli 5 ton tržnih viškov na hektar, potem lahko predvidevamo letos, da bodo samo na celjskem območju pridelali okoli 2.500 ton krompirja, kar bo zadostovalo za potrebe prebivalcev iz industrijskih naselij.

Največje zadolžitve v lastni proizvodnji ima Mozirje, nato žalski agrokombinat in pa kmetijsko gospodarstvo Salek. V kooperativni proizvodnji pa ima prav tako največje obveznosti moziška zadruga, nato žalska in šentjurski kmetijski kombinat.

Kmetijski okoliš žalske zadruge na Polzele je lani uredil sodobno strojno lope, ki so jim doslej močno primanjkovala. Uredili pa bodo še ostali del dvorišnega prostora in priložno benzinsko črpalko za kmetijske motorje in traktorje.

Šele v zadnjem času

Podjetje »Ključavničarstvo« v Slovenskih Konjicah se je prav razvilo šele lani. K temu je še posebej pripomogla pridobitev večjega gospodarskega prostora, ki ga je prej imela kmetijska zadruga. V njem si je uredilo potrebna skladišča, deloma pa tudi nekatere delavnice.

V. L.

ŽENA · DOM · DRUŽINA

Pred ustanovitvijo novega servisa POMOČ PRI NEGI BOLNIKA

Pri stanovanjski skupnosti Otok že nekaj časa uspešno dela servis za pomoč družini. Kljub temu, sta servis ustanovila zavod za napredek gospodinjstva — ki je prevzel tudi strokovno vodstvo — in stanovanjska skupnost Otok, pa je servis namenjen tudi ostalim predelom našega mesta. V glavnem nudi nekajurno tedensko pomoč pri negi stanovanja, pranju drobnega perila, varovanja otrok itd. Potrebe pa so se pokazale, da bo treba dejavnost tega servisa dopolniti; zlasti to velja za nego bolnika na domu.

Na zavodu za napredek gospodinjstva so nam o servisu in pa o načrtih za organizacijo nege bolnika na domu povedali takole: »Servis za pomoč družini se je sedaj že lepo uveljavil. Ima približno štirideset naročnikov, ki po nekajkrat na teden zaprosijo za pomoč pri negi stanovanja, pranju drobnega perila, ali za kakšno drugo uslugo, ki jo servis nudi. Seveda so to stalni naročniki in iz dneva v dan jih je več. Z

opravljenim delom so zadovoljni, le nekateri včasih potožijo, da so usluge servisa predrage, ura je namreč po 140 dinarjev. Toda če bi te stroške primerjali z izdatki, ki bi jih družine morale izdati za gospodinjstvo pomočnike, 140 dinarjev na uro res ni veliko. In v tej uri servisne pomočnice res veliko napravijo. Zavod za napredek gospodinjstva, ki je prevzel strokovno nadzorstvo servisa, te tovarišice namreč še vedno

izobražuje. Pri tem pa bi lahko veliko storile tudi gospodinjice. Pomočniki bi lahko pomagale s kakšnim nasvetom, največ zanj in za njeno dobro delo pa bi lahko storile s tem, da bi ji izkazale zaupanje. Tega je včasih kar premalo!«

»In kaj je zavod za napredek gospodinjstva pripeljal do tega, da zdaj organizira še pomoč pri negi bolnika na domu?«

»Zamislili smo se nad velikimi izostanki od dela in nekoliko analizirali vzroke za te izpade. Mnogokrat ne nastanejo samo zaradi bolezni proizvajalca, temveč tudi zaradi obolenja njegovih družinskih članov. Zakonska določila namreč omogočajo ženi oziroma možu, ali materi oziroma očetu bolezenski dopust, če zbolijo oziroma član njegove družine. To je eden izmed vzrokov, zaradi katerega smo mislili, da bi bilo prav, če bi organizirali servisno pomoč za nego bolnika na domu. Takrat bi materam oziroma očetom ne bilo treba zapuščati delovnega mesta. Seveda pa je tu še več vzrokov: veliko število samskih zaposlenih oseb, ki se v primeru bolezni najdejo v težkem položaju, potem precej starejših ljudi v zaposlenih družinah itd.

Pomoč, ki bi jo nudil servis, bi bila — razumljivo — laična, vendar bi delala v tesni povezavi s strokovno medicinsko službo. Medtem ko bi slednja nudila oskrbovancu predvsem medicinske storitve, bi laična nega bolnika zlasti skrb za ureditev bolnikove okolice (zračenje, razsvetljava, ogrevanje), pranje, čiščenje in desinfekcija bolnikovega posteljnega in osebne perila, telesna higiena bolnika, pripravljavanje osnovnih malih obrokov — čaja, kave, mleka itd.

Seveda bo treba kadeer za tako pomoč šele usposobiti. V ta namen se je že v ponedeljek v zavodu za pospeševanje gospodinjstva začel tečaj. Kako bo služba po-

moči pri negi bolnika na domu stekla, je odvisno predvsem od gospodarskih organizacij, pa tudi od vseh ostalih zainteresiranih čimteljev. V ilustracijo povedmo, da so nekateri kolektivi v Sloveniji že organizirali pomoč pri negi bolnika na domu in dosegli lepe uspehe. Tako se je v jesenski železarni v letu 1959 zavoljo bolezenskih izostankov izgubilo okrog osem tisoč delovnih dni. leta 1960 pa, ko so uvedli službo pomoči pri negi bolnika samo nekaj nad tisoč tri sto delovnih dni. To je nedvomno dovolj zgorev in prepričljiv podatek, ki govori za to, da bi tako službo uvedli tudi pri nas.

mise prak

Vaše pravice

TUDI TO SODI K VZGOJI

Tov urednik! Ker v vašem listu objavljate tudi članke o vzgoji naših otrok, o odnosu med ljudmi, menim, da k tem sodijo tudi te moje vrstice. Vsako zimo moramo prebivalci iz okolice Golovca gledati isto sliko: sankarje in smučarje na Pokopališki cesti. Vprašali boste morda, kaj nas pri tem moti.

Da boste laže spoznali, da nismo nasprotniki zimskega športa, naj vam navedem le nekaj primerov, zaradi katerih bi bilo vredno na tem cestnišču uveljaviti nekakšno opozorilno znamenje, da bi se lahko pravočasno zavarovali pred neugodami.

Lani sem bila priča primeru, ko je po klancu Pokopališke ceste, čez Cesto na Dobravo zapeljal na Gosposvetsko ulico s sanmi majhen deček — prav pred kolesa avtomobila. Le voznikova previdnost in prisotnost duha sta preprečila nezgodo, ki bi bila prav gotovo lahko tudi tragična. Starši tega dečka prav gotovo niso slutili, kaj se je ta dan na sankališču zgodilo. In voznik? Nemo je obsedel za volanom; prav gotovo ga je ta dogodek stal precej živčne napetosti.

Tudi voznja z vprežnimi vozili, ki je usmerjena na tem predelu mesta prav po teh cestniščih, je silno otežkočena. Teža naloženega tovora in pa spolzka tla, sta povod za nešteto kletvic na račun vseh, ki imajo pri tem kakršnokoli besedo, pa je ne uveljavijo.

K temu lahko tudi prištejemo nevarno pot delavcev, zaposlenih v industrijskem delu mesta — Gaberju. Se je morda kdo že vprašal, na čigavo breme bi pripisali poškodbe nastale zaradi padca na takšnem cestnišču?

Menim, da bi bilo vendarle prav, da bi starši svojim otrokom dali potrebne napotke, kje naj si izberejo sankališče. Golovec jih ima dovolj, cesta pa za to prav gotovo ni primerna.

D. A.

PRANJE S PRALNIM STROJEM

Koliko je gospodinj, ki se hudojejo na svoj pralni stroj! Vendar marsičesa tega ne bi bilo treba, če znate prav ravnati s tem aparatom.

● Predvsem moramo upoštevati vsa navodila, ki nam jih je namenila tovarna. Druga zapoved pravi, da ne smemo pralnega stroja nikdar preobremenjevati s prevelikimi količinami perila. Voda mora med perilom prosto cirkulirati.

● Ne glede na to kakšen detergent uporabljamo, moramo upoštevati te mere: na dvanajst litrov vode po navadi porabimo en kozarec pralnega sredstva.

● Preden pretresemo perilo v vodo, moramo paziti, da se je pralni prašek raztopil. Perilo obrnemo narobe, rokave pustimo na notranji strani, trakove pa zavemo.

● Ko peremo že drugi ali tretji kup perila, moramo dodati novo količino pralnega praška. Paziti je namreč treba, da premo vse perilo v enaki raztopini vode in pralnega praška.

● Pri barvnem perilu raje ne tvegajmo! Če nismo popolnoma sigurni, če je barva v redu ali ne, napravimo tale poskus: kos obarvanega blaga zmočimo in ga nato prelikamo med dvema belima krpama. Če je tkanina pustila na beli krpi sled, jo moramo tako prati kot sušiti posebej.

● Po uporabi pralni stroj dobro izperemo in ga ne zapremo prej, dokler se popolnoma ne posuši.

● In še en nasvet: če ste se odločili, da kupite novo perilo, kupite nekaj centimetrov več blaga. Nato sešijte preobleke in očeje in blazine tako, da boste robobe lahko precej prekržali in vam ne bo treba priti nanje se gumbo. Takoj bo manj nevarnosti za to, da vam jih pralni stroj potrga.

ČIŠČENJE USNJENIH PREDMETOV

Če ste zmogli usnjen suknjič, ga ne sušite blizu ognja, temveč na prepihu. Ko se posuši, ga odrgnite s čistim vazelinom in volneno krpo.

Če ste dobili na usnjen predmet masten madež, ga čimprej odstranite s koščkom vate, ki ste jo namočili v vodo. Drgnite, ne da bi preveč pritiskali, nato pa mesto prevlečite s kremo za barvanje. Pustite, da se popolnoma posuši in ga nato zdrgnite s čisto volneno krpo.

Pretlačevalka

enostavni gospodinjski pripomoček

Vse bolj se v naših gospodinjstvih uveljavljajo priprave, ki omogočajo hitro pripravo obrokov. Eden takih gospodinjstvenih pripomočkov je nedvomno tudi pretlačevalka, ki jo je na priporočilo zavoda za napredek gospodinjstva založila celjska veleblagovnica Ljudski magazin.

Naj vam pretlačevalko nekoliko podrobneje opišemo. Je na videz tako skromna in enostavna priprava, da si od nje ne obetamo posebne uporabnosti. Sele ko jo v praksi preizkusimo, ugotovimo številne prednosti, ki jih ima pred drugimi podobnimi pripomočki. Priprava je enostavna, v rahlem loku upognjena poko-

sitrena luknjičasta plošča z držaji. Z njo lahko pretlačimo vse vrste mehkejših živil kot na primer kuhan krompir, korenjček, kolerabo, peso, trdo kuhana jajca, skuto, sir itd. Pretlačujemo tako, da z zaokroženim delom pritiskamo na živila, ki jih potem sproti z žlico pobiramo iz žlebička nad preluknjanim lokom.

Ker je izdelek iz enega kosa, ga zelo lahko čistimo in tudi sestavljati in razstavljati ga ni treba. Skratka, pretlačevalka, ki jo dobite v Ljudskem magazinu je za sodobno gospodinjstvo velikega pomena.

Z. M.

LEP PRT.

PONOS GOSPODINJE

Pravijo, da so lepi prti ponos gospodinj. Vendar se lahko včasih primeri, da nam kakšen madež uniči popolnoma nov ali še dovolj lep prt in upravičeno smo nesrečni zavoljo tega. Toda marsikateri madež lahko odstranimo. Če je prt popačen z rdečim vinom in je prt bel, namočite umazana mesta v vrelem mleku in jih izperite. Če pa je prt barvast, ga operite v topli milnici, ki ste ji dodali kavno žličko amoniaka na tri litre vode.

Na prt je kanila sveča. Kaj zdaj? Vosek najprej sestremo z nožem, ostanek pa položimo med dva pivnika. Preko tega likamo z vročim likalnikom tako dolgo, da madež odstranimo. Isto velja tudi za prte, ki so barvasti ali iz bombaža in lanenega platna. Če je prt popačen z gorčico, namočimo umazano mesto v gli-

certin in ga nato, ko je madež izginil, operemo v topli milnici.

Rdečilo za ustnice na belem prtu! Vato namočite v eter in z njo lahno udarjajte po madežu vse dole, dokler ne bo izginil. Če pa je prt barvast ga raje kar operimo.

Prt izdaja, da smo na njem pili kavo. Izperimo ga najprej v milnici vodi in šele nato v milnici.

Grešnik je bil kemični svinčnik. Ta nam je »uničil« prt. No, očistila ga bomo, če bomo madež natopili z alkoholom, ki smo ga segreli na 90 stopinj. Prt nato izperemo. Isti postopek priporočamo tudi za barvaste prte.

Organizem v borbi PROTI RAKU

O imuniteti za rakasta obolenja, o prirodnih sposobnosti človeka, da se bori proti povzročiteljem raka, strokovnjaki že delj časa razpravljajo. Porodilo se je izprašanje, ali povzročitelj raka izzove v organizmu tudi nastajanje odgovarjajočih protiteles, ki povzročijo odpornost proti novemu obolenju.

Eden naših znanih strokovnjakov za rak dr. Milan Marković je o tej zadevi — na vprašanje novinarjev — odgovoril takole:

Z vprašanjem imunite za rakasta obolenja se je bavilo že več znanih strokovnjakov, ki so ugotovili zelo razveseljiva dejstva. Tako so delj časa klinično opazovali bolnike in zbirali številne ugotovitve, ki bi lahko pokazale točen odgovor. Posebno pozornost so posvetili bolnikom, ki so hkrati

ti oboleli za eno ali več vrst raka in to ne glede na to, če je šlo za sočasno obolenje ali za primere, ko je bila med dvema obolenjema daljša doba. Tako so tudi na radiološkem inštitutu medicinske fakultete proučevali skupino več kot 24 takih bolnikov. Večina njih je boločala na kombinaciji raka dojke in maternice, ali maternice in kosti in podobno, skratka sami težki primeri. Logično bi bilo zato sklepati, da so imeli ti bolniki mnogo manjše možnosti za ozdravitev kot tisti, ki bolujejo samo za eno vrsto raka.

Raziskave pa so pokazale popolnoma nasprotno rezultate. Dve tretjini bolnikov sta popolnoma ozdraveli in to obeh vrst raka, kar je bilo potrjeno s kliničnimi pregledi tudi pet, deset in več let kasneje. To število ozdravljenih je znatno večje kot odstotek ozdravljenih bolnikov, ki so boločali samo za eno vrsto raka.

Vse te in še nekatere druge ugotovitve, do katerih so se dokopali strokovnjaki, nam zbujajo upanje, da se nam za zdravljenje rakastih obolenj odpirajo lepši časi. Lahko torej sklepamo, da je mogoče tudi v primeru te boleznii govoriti o imuniteti.

S.

Sejem mode v Ljubljani

Se do dvajsetega januarja bo na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani odprt sejem »Moda — 1963«. Na sejmu sodeluje nad sto podjetij, ki razstavljajo svoje najbolj kvalitetne in modne izdelke. Tako si lahko na sejmu ogledamo bogato izbiro konfekcijskih izdelkov, pa tudi usnjene galanterije in obutve. Modni sejem »Moda 1963« pa spremlja tudi modna revija, ki je na sporedu vsak dan ob 17. in 20. uri. Ves znanja, kdo vse na sejmu sodeluje? To so »Nasvetke iz Novega Sada«, »Marec iz Murske Sobote«, »Toper«, »Nada Dimčič iz Zavrha« in še mnogi drugi proizvajalci konfekcijskega perila, obutve in ostale konfekcije.

Klobuki, klobuki

Ni še dolgo tega, ko smo zatrjevali, da je edino solidno pokrivalo ruta ali največ pletena kapica. Pa nas je čas spet presenetil! Ruta vsaj tako klasično zavezana, vse bolj izginja s skrbno počesanih glav in spet so zakraljevali najbolj zanimivi in tudi najbolj dragi — klobuki.

Letošnjo sezono, pa že dve prej, smo pozimi največ nosili kučme. Sprva so bile iz kratkodlakega krzna, nato pa vse bolj bujne, dokler ni že zdaj pod njo izginila dobra polovica čela in lic da o la- seh sploh ne govorim. No, moda pa vlada tudi nad pokrivali! Za letošnjo zimo je pravzaprav izbrala derby linijo ki vam jo danes predstavljamo.

To je klobuček precej visoke in na vrhu lepo zaokrožene oblike s krajčkom, ki je na zadnji strani navihano prifrkan navzgor. Može, ki

trdijo, da taki klobuki spominjajo na lovsko pokrivala, imajo kar prav. Samo to ni prav, da to svojo pripombo tako zlobno povedo. Marsikateri glavici se tak klobuček prav prijetno poda!

In ostale oblike? Klasična baretka ima še vedno vidno mesto. Kaj pa barve? Predvsem: zelena, siva in modra. Pa še nasvet: predno si kupite klobuk, se dobro oglejte v ogledalu od vseh strani. Ni rečeno, da bo pristojal tudi vam tako dobro kot vaši prijateljici. Dobro srečo pri izbiri!

-a

Ku — ku!

Nasveti • nasveti

LIMONOV SOK S ČRNM VINOM

Liter dobrega črnega vina, pol kilograma sladkorja in po želji tudi malo vanilije kuhamo tako dolgo, da se sladkor raztopi. Shlajemo vlijemo v steklene in uporabljamo kot ostale sadne sokove, malinov itd.

ALI ZNATE »ZDRAVITI« TLA?

Če počli teraso pločica ali če je odložen kosček velike plošče iz umetnega kamna, bomo okvaro popravili takole:

1. utežni del portland cimenta in tri utežne dele peska (d:bro mletega) dobro premešamo v suhem stanju in šele nato dodamo malo vode, da dobimo primer-

no gosto kašo, ki z njo napolnimo razpoko. Ko se kaša osuši, jo zgladimo s plovcem.

CAS KOLIN JE TU!

V stroju zmelejmo pol kilograma svinjskih jeter. Nato pridamo 15 dkg kuhane in — majhne kocke zrezane svezje slanice, nekoliko soli, velik štep povrja in stolčnega muškatoevega cveta, dobro zrezano srednje veliko čebulo in jajce. Ko smo zmes dobro premešali, denemo v zaplajeno govejo ali svinjsko, zelo veliko črevo. Kuhamo previdno v vreli vodi. Po eni in pol do 2 ur rahlega vretja, kuhano klobaso popolnoma hladno in zrezano na tanka kolosca. Serviramo jih s kislimi kumaricami ali gobami.

DEDEK MRIZ v Loki pri Zusmu

Učence v Loki pri Zusmu je tudi letos obiskal dedek Mriz. Bil je skromen, a vendar je vse

Več kot 50 na novo zaposl. njih

V konjski občini je lani dobio zaposlitev več kot petdeset delavcev in delavk, ki stanujejo izven njenih meja. Med njimi jih je bilo največ iz Slovenske Bistrice in Oplotnice. V. L.

prizadevanje poplačalo nepopisno veselje otrok.

Učenci iz te šole so namreč iz dveh občin: Smarja in Sentjurja. Žal pa merodajni v občini Smarje niso imeli razumevanja, da bi z malimi sredstvi podprli željo po obdaritvi revnih otrok. Čeprav jih je okrog 50 iz območja te občine.

Društvo prijateljev m'adine iz Sentjurja je prispevalo 20.000 dinarjev, nekaj pa so prispevale tudi vaše organizacije. Želimo, da bi v prihodnje takšne napake dopravili z razumevanjem.

Bel telefon

Današnji dan je bil najbolj svečan. Delavski svet je imel zadnje sejo v letu. Cigaretna megla je posivila obraze. Somrak je počasi lezel skozi okna in ni bilo ne konca ne kraja sreče nad uspehom; neredki pa so bili tisti, ki so se v mislih že zabavali na pripravljene zakuske v bližnjem lokalu.

Ta dan je imel posebno obeležje. Direktor sam se je ponudil, da bo plačal "ceho". Torej...

Predsednik Tine je ravnokar bral zadnje stavke skrbno pripravljene referate, ki so ga kot običajno sestavili v upravi. Uspehi, uspehi — težave in napake so postranske kot slabo vreme v vremenoslovskih napovedih. Nikoli jih ne jemlje resno, če ne želiš nepotrebne gripe. Zato...

V letu 1962 so naskočili milijardo bruto produkta in tudi zavzeli to postojanko.

"Vidite," je dejal predsednik, "imamo vsaj pravico, da si na podlagi doseganih uspehov zadamo za prihodnje leto vsaj za 50 odstotkov večje naloge!"

"Tako je!" so zaorili glasovi. Aplavz je bil dolg in v njem si čutil okorne, a krepke delavske roke.

K besedi se je prijavil direktor. Bil je tako srečen, da je kljub močni, visoki postavi lahko stopil na prste. Čutil je, kako njegove besede razliva krepko dozo maliganov ponosa.

"Torej, dragi sodelavci! Naša proizvodnja — nad planom, storižnost — kar v redu kvaliteta — izredna (samo tu in tam bomo še kakšno napakico popravili), povprečje osebnih dohodkov — nekaj nad občinskimi; torej, nam manjka samo še pravilna, lepo krojena obleka."

"Ha, ha, ha, ha!" je zadonelo nekaj veselih glasov. Direktor se je vzpel še malo višje. Zaslutil je, da je bila prisposoda nerodna.

"No, dovolite, da obrazložim. Mi sedaj nekaj predstavljamo v komuni. Na nas gledajo s ponosom. Menim na naše delo! Toda, veste, mi moramo biti reprezentivni. Tako torej! Mi smo že premissiljevali (večina članov delavskega sveta se je vprašala — kdo so: mi), da moramo naše "pajzolec" olepšati. Recimo, na primer, če pogledate mojo pisarno. In tudi druge. Tako ne gre več. Nabaviti moramo novo opremo. Potem nas ne bo več sram (člani sveta so se spomnili svojih oblačil na gradbiščih). V nas bodo videli garancijo solidnega dela. Veste, lepa oprema vzbuja zaupanje."

Vsem članom ni bilo jasno, kaj ima zunanja oblika opravka z izvajanjem del, a menili so, da direktor že ve. Le-ta pa je naravnost triumfirala. "Ali si lahko predstavljate," glas se je ovil z mačo mehko, "da pride nekdo s komune in jaz ga posadim v globok fotelj, pa mu oko zagleda na mizi iz mahagonija bel telefon!"

"Bel telefon! Bel telefon!" je odmevalo začudenje in se zrcalilo tudi v očeh.

"In verjemite, vse to bo stalo borih tri do štiri milijone. Toda ti se bodo obrestovali."

Večer se je vlekel, navdušenje je raslo; bližala se je zakuska. In končno se je približalo običajno vprašanje: "No, če nima nihče nič več kaj..." Takrat pa se je dvignil Stevo.

Pepe je butnil Marka in zašepetal: "Vraga, bo spet opletal."

Stevo pa se je prestopil in s težavo začel. "E, pa ne vem, kako bi dejal. Vse to je tako lepo in prav, pa sem mislil, da bi še nekaj pripomnil." Direktor se je posmehljivo namrdnil in pomenljivo kakajšljal.

Stevo se je za hip zmedel, vrgel čik na tla in ga pomendral. "Ves-

te, drugovi," je dejal. »Premišljujem o delavcih, ki žive v barakah — o sezoncih. Zima je huda. Barake pa so slabše kot drvarnice. No, pa saj sami veste. Pa sem mislil, če bi ta denar dali za popravilo barak. Kaj?«

Bilo je, kot da bi dregnili v roj čebel. Marjan in Matevž sta se spogledala. Pogled je govoril: hm, ali ga je!

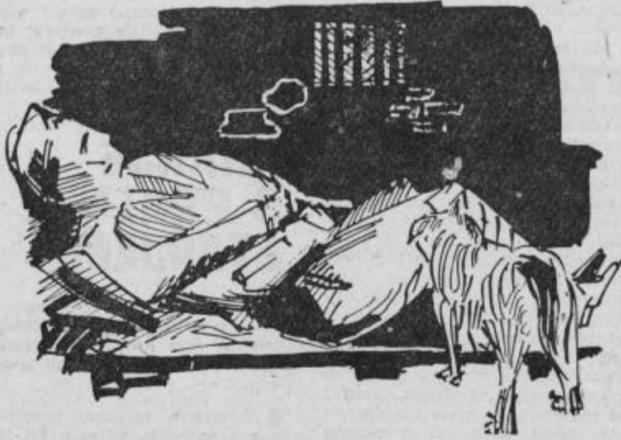
Direktor je čisto počasi vstal, cinično potegnul ustnico in se naslonil na mizo.

"Stevo, vidiš, da je naša skrb vedno skrb za delavca. Mar ne? S pogledom je šel od obraza do obraza in izžival prikimavanje. "Jasno pa je, da s tremi milijonci ne moremo v redu popraviti

barak, lahko pa uredimo podjetje tip top, potem pa bo še več denarja in bo tudi za to". Pogledal je na uro. "Fantje," glas se mu je zmedil, "meni se pa zdi, da se bo zakuhani vinček preveč shladil, da ne omenim krvavice!"

Stevo je sklonil glavo in, ko so zavili proti gostiču, je krenil samcat proti barakam. Tudi sam je stanoval v barakah in ni razumel, da ga ostali ne razumejo (bil je edini iz barak v svetu).

Sneg se je belil v kristalni noči, stovnje so trdo odmevale v belo tišino in Stevo je nenadoma pred seboj zagledal nešteto belih telefonov, hladnih, mrzlih, ki pa vendarle vežejo ljudi na daljavo. — Jože

MED

Graška gora je bila vedno zavetje partizanov. Nanjo so vezani mnogi prijetni spomini. Pri Metulju pa se posebno spominjajo na Ivana, ranjenega partizana. Tam nekje je bil v bunkerju. Zavlakel se je tja s svojimi poslednjimi močmi. Noga mu je prav izgorevala. Gnojila se je tako, da je že vsa okolica zaudarjala na razpadajoče meso.

Ivanu se je blede. Otepal je z dolgimi rokami okoli sebe in prosil, naj ga ustrele, ker ne zdrži več. Ko mu je malo popustilo, je naročeval pozdrave za mater in očeta, za katere je bil popolnoma siguren, da jih ne bo več videl. Rana ga je vedno bolj spravljala v obup.

Pri Metuljevih so se spomnili na staro zdravilo: med. Namazali so mu rano z medom.

Nenadoma so na Graško goro vdrti Nemci. Ivan je ostal v bunkerju. Metuljevi tisti dan niso šli ven. Nemci so se ves dan motvilili tudi okoli njihove hiše.

Očjak Kastor, tako so ga imenovali pri Metulju, čeprav je tja prišel že odrasel od nekdaj in so ga mogoče včasih klicali drugače, je bil dober pes — čuvaj. Toda njegovo čuvanje je prenehalo čim je zaslutil Nemce. Nemci so ga pred letom obstrleli v nogo, da je malo šepal na levo prednjo tacio. Partizanov se ni ogibal in jim je celo prijazno migal z repom — Nemcem pa ni mogel videti. Tako je tistega dne pobegnul in se skrčil k Ivanu v bunker.

Z Ivanom sta bila že davno prijatelja. Veselo se je stisnil k ranjenemu partizanov. Toda Ivan je bil v nezavesti in ga ni čul. Kastor mu je dihnil prav na uho in potem ga obližnil po licih. Tako ga je popolnoma prebudil, vendar le za kratek čas, kajti Ivanu se je spet zamotilo pred očmi in ponovno se je pogreznil v nezavest. Ob prebujanju se je razbral, tako da je odpadla obveza z noge. Ogromna rana je gnojno zijala v strop, velika za dve dlani, če ne več.

Ivan je bil nekje daleč med svojimi. Se je živel, ker sicer ne bi mogel sanjati o domačem kraju na Dolenjskem. Pri Straži je bil doma in rad je z očetom hodil v gorco, kjer sta ob dolenskem cvičku tako rada pokrاملjela. Strašna žejga ga je mučila. Zgubil je mnogo krvi, ko je bil ranjen, in sedaj mu gnojna rana kar požira tekočino, da bi pil neprenehoma, cel sod cvička ... še več!

Domači pri Metulju so mu vili-vali hruševce v žejna usta. Končno se je prebudil. Kastor je od veselja cvilil in lajal vmes ter mahal svojemu prijatelju z repom v pozdrav. Metuljevi so Ivanu povedali, da je dolgo spal, menda kar dva dni skupaj in da so Nemci že odšli. Medtem je bilo tudi z rano mnogo boljše. Kastor je bil glavni zdravnik — zlizal je ves med z rane in za čudo, kot nekako sebi, je zlizal tudi Ivanovo rano.

Nič več se ni gnojila in po nekaj dneh je Ivan odšel iz bunkerja v brigado. Kastor ga je spremljal ... V. V.

REKVIEM

za ameriški jug

Ni dolgo, kar je svet obletelo sporočilo o Faulknerjevi smrti, pa že spet slabe novice iz Oxforda v državi Mississippi. Tam sta se spopadli vest sodobnega človeštva in umazana dediščina jugs. Morda bi Faulkner moral svojim južnjakom naravnost povedati, da je jug umrl in da je vprašanje črnece vprašanje človeštva. Morda bi tako Ameriki, ki se ponuja celemu svetu za vzgled, ohranil nekaj več ugleda.

Morda?

Ker Faulkner je bil umetnik.

In ker je rekvem posmrtna pesem ... tudi za vlačugo.

Faulkner je bil gentleman. Tam na jugu pa to ni bila poza, ampak način doživljanja, ki kaže na izbran okus.

Rojen v zadnjih letih najbolj evropskega stoletja, se je brez naglice prerinil v naš čas. Toda ostal je predvsem opazovalec.

Bil je vojak, ko je bilo za fante njegovih let to najbolj primerno opravilo, kar ga je premoževal takratni svet. Po prvi svetovni vojni pa ga najdemo na univerzi v domačem Oxfordu ob Mississippiju. Žal pa mu ni šlo učenje od rok in je moral z univerze, kjer je bil trideset let pozneje profesor. Za tem se je preizkusil v pisani vrsti poklicev. Tudi poštar je bil, pa so ga odslovili, ker se je bolj ukvarjal s kvartanjem in Bourbon wiskyjem kot s pošto ... recimo dospelo.

Posedal je na trgu, kakršni se vrstijo od Charlestona do Dallasa, in predel niti mestnih in južnjaških čenč. Bil je svoj med svojimi na tem jugu, ki polagoma umira; pijan za plutom; nasršen v velikih belih hišah; zavržen med komati za mule; bogaboječ v rsih obiralec bombaža. Pa umira ... le dixiland bodo še igrali.

Pisal je o jugu. Someščani so ga imeli za gentlemena, ki tudi piše. Njegov mesar je izobesil napis »Kupujte meso, ki ga je Nobelov nagradjenec.« Ob njegovi smrti pa je ameriški predsednik dejal »Od Jamesa Joycea ni nihče zapustil ameriški literaturi tako velik in trajen spomenik kot rajni William Faulkner.«

Njegov prvenček »Nagrada vojaka« ni zablestel. Šele naslednje stvaritve so ga priljubile anonimni bratovščini bralcev širom sveta. Toda tudi v njegovem primeru velja rek, da doma ni nihče prerok. (Končno pa mi ne pričakujemo odrešenja, ampak standard in dolgo življenje). In on je prvi prišel na glas pri bradačih iz Saint-Germain des Près, ki so se šli existencializem.

Kaj so ti našli v Faulknerju?

Poezijo minevanja, obloženo z izpadi preživelih?

Napovedi anti-romana in nedosledni zgradbi njegovih sestavkov Morda?

Ali pa so spoznali, da je Faulkner individualizem doživel, še preden ga je Camus iznašel?

Faulkner je tudi razglabljal o bitju in smislu navidez kar tako zaradi užitka, kot nekateri zbirajo znamke ali lovijo ribe. Toda to razglabljanje o sebi in svetu je rodilo najboljše podobo dekadentnega jugs. Ta je sicer bila tu pa tam za spoznanje ujedava, pa ne prehujo, niti se ni nikoli povzpela do argumentirane kritike ker je Faulkner imel jug za starikevo ljubico, ki ji ne smeš omeniti njenih let.

Njegovi gentlemeni blodijo po poljih in se smrkajo v rokav. Njegova dekleta se vdajajo in vdajo v posteljah in na žagovini. Njegovi črnci delajo in lenuharijo, so ljudje, le da za spoznanje bolj senzualni. Vseh njih pa dejansko ni. Oni so fosili. In Faulkner je žalosten, pa mu je zato: ironija — dobra šala, skepsa — znak dobrega ukusa, svet — toplo sonce, pogovor — užitek in knjige — ljubice, ki jim ni treba plačevati alimentov.

Bil je William R. Faulkner.

Avto-cesto so brzele čez jug — mimo jugs. New Deal je načel amerikanizem. Hemingway je bil skoraj heroj in so mu zato spregledali tudi prenekatero šarlatanstvo. Charley Parkner je iz romanece starega jugs naredil abstraktno muziko, ki se sliši kot matematika. In življenje je teklo, kot da otekla z jugs. Faulkner pa je preživel jug, da mu napiše rekvem.

Piano Jože

Misli o ljubezni...

Ljubezen, ljubezen in samo ljubezen! Vse ostalo je nepomembno.

Brez ljubezni živeti, se pravi ne živeti; ljubiti zmerno pa pomeni veneti, a ne živeti.

Ce nas nihče ne ljubi, prenehamo tudi sami sebe ljubiti.

Ljubezen je edini poklon, ki nikogar ne žali.

Ljubezen je kot nalezljiva bolezen; čim bolj se ji izogiblješ, tem verjetneje je, da jo boš staknil.

Ljubezen odvzame duha tistim, ki ga imajo in ga da onim, ki ga nimajo.

Ljubezen je ena sama celota ženinega življenja, toda le epizoda v življenju moža.

V življenju obstaja samo ena sama ljubezen s tisoč vrstami kopij.

Znani so mi dobri zakoni, toda čudovitih ne poznam.

Zena, ki je ljubljena in ljubi, je srečna in ne želi nič drugega; mož pa, ki je ljubljen in ljubi, še vedno želi nešteto drugih stvari.

Znano je, da so najlepša ljubezenska pisma polna neiskrenosti, kajti nič ni bolj molčečega od prave ljubezni.

V življenju poznamo le dvoje velikih strasti, kajti le ljubimo in sovražimo brez razloga.

Jož, ljubi otročiček!

Skozi težke, nagubane zavese na visokih oknih je medlo pronicalo sonce v višnjem polmrak. Devet častitljivih bradatih mož je sedelo za veliko okroglo mizo. Vsakdo je imel pred sabo kopico debelih map, belečk, penkalo in večina jih je imela debela očala. Na sredi mize pa so imeli malega, lepega, drobnega otročička. Bil je popolnoma gol. Rožnata kožica se je svetlikala. Otrok je tu in tam pokimal z glavo in se zavrtel na ritki. Bil pa je tih in miran, celo preveč.

Pater familias Pedagogikus je ravnokar odprl 327. sejo v znamenitem letu X-obletnice reformiranja.

Spoštovani sotovariši, dragi gostje! Otvarjam 327. sejo, na katero nam je po dolgem iskanju uspelo pripeljati tudi corpus deteti naših razglabljanj. »Tu!«, pokazal je na otročička, »tu je objekt, zaradi katerega si že leta belimo glave in skušamo s soglasjem doseči njegovo najčudovitej-

knjige se bodo odpirale tako, kot želimo mi, kajti naše izkušnje so edinstvene, enkratne, popolne. In prepričan sem, da bo naša današnja seja, 327. po številu, res znamenita po soglasnosti naših hotenj in dognanj.

Drugi po rangju je bil patron Didaktik, ki je bil prepričan že po petih minutah, da bi najmanj v enem ali dveh dneh odvalil kimanja tega nagega mulčka na mizi. Mlajši Psihologus pa je v očeh zapazil nekakšen čudni bleisk in zdelo se mu je, da preveč plosko sedenje kaže na nekakšne komplekse.

Razprava je izhajala iz ugotovitve, da dandanašnja mladina vse manj zna. Eden od najmlajših je prebiral statistične ugotovitve. In predlogi so se začeli nizati.

● Prvi: »Številno predmetov je premajhno. To je staro, klasično. Moderno življenje zahteva več. Otrok mora spoznati vse. Predlagam, da ga upeljemo v popolno spoznavanje problemov domačega kraja — in to s komunalno vzgojo.«

● Drugi: »Ne pozabimo, da je otrok na cesti ne le v nevarnosti zase, temveč v nevarnost starejšim. Predlagam, da ga poučimo o prometu.«

● Tretji: »Pozabljam, da je kultura osnova zavesti. Otrok, ki stopa v življenje, mora poznati vse o filmu, gledališču in ostalem. Zato predlagam filmsko vzgojo.«

● Četrtri: »Po dosedanjih predlogih bi po novem imeli šele 19 predmetov. In če pomislimo, na hitrico sem izračunal, ostane otroku še vedno nekaj prostih ur. Po mojem tri in pol. In če dovolite, da vas opominam, da je to popolnoma izgubljen čas, ki ga težko nadoknadimo. Mislim, da bi morali gledati daleč v prihodnost. Astronavtika! Da, ne čudite se! Pravim astronavtika! Mi moramo dohiteti čas!«

● Prvi: »Da! Strinjam se! Predlagam, da uvedemo pouk astronavtike.«

● Sedmi: »Tovariši, mislim še dlje. Kako se bo obnašal ta otrok, ko bo pristal na kakšnem tujem planetu. Koliko stvari mora spoznati. Pogoji za življenje na tujih planetih so zanj najvažnejši. Zato predlagam, da ga poučujemo tudi o bioastronavtiki.«

● Peti: »Srečen sem, ko slišim toliko modrih predlogov mojih kolegov in dozdeva se mi, da prihaja naravnost zlata doba naši mladini. Vse jim nudimo! Vse jim dajemo! Vse ga naučimo! Vse zanj mislimo! Da, ali se še spominjate, kako so nas vzgajali. In le kaj bi bilo, če se mi ne bi potrudili, da v svoji globokoumnosti daumemo in spoznamo, kaj je potrebno temu otroku, da bo popoln.«

Nekje od daleč se je slišalo presunljivo tuljenje. Navdušeni kriki in žvižgi so vznemirili ča-

stilitivne brade. Pater familias Pedagogikus je opominjajoče pogledal devetega člana, kajti le-ta se je toliko spozabil, da je pogledal naravnost proti oknu. Dolg trenutek je bila popolna tišina. Sele tih drsanje otročička na mizi jih je znova zresnilo.

Besedo je povzel prvi: »Ne pustimo se v tem zgodovinskem trenutku vznemirjati od zunanjih sil. Mi smo poklicani, da postavimo načela, ki bodo vhod v novo, veličastno vzgojno obdobje. Na naših ramenih je velika dolžnost, velika odgovornost in takšni abotni, vulgarni vplivi vplivi nas nikakor ne smejo vznemirjati.« Se enkrat je ošinil devetega, ki je spokorjeno gledal v svoje beležke.

● Tretji: »Dokažimo, da smo mi živ primer naših načel in da je naša volja ukazovalec dejanj.«

● Četrtri: »Tudi sam bi si dovolil pripomniti, da je resnost trenutno najvažnejša in odločilna.«

In nadaljevali so. Brade so se lahko pozibavale v mraku, otrok pa je venomer kimal z glavo in se počasi vrtel v krogu na mizi.

Zunaj pa je vedno bolj besnel protest otrok. Zvižgali so, postajali vse bolj predirljivji, kriki razumljivi, toda nič ni moglo omajati strpnosti častitljivih vzgojiteljev.

Vse in vse huje je besnelo zunaj. In deveti ni mogel vzdržati. Nenadoma je planil k oknu, strgal zavos in razbil šipo ter se stegnil ven. Zavpil je: »Dragi otroci, naše delo je namenjeno ...«

Vsi so otrplo umolknil, le tretji je na mig prvega planil po-

konci, da bi ujel devetega in ga spametoval. Toda, imel je smolo. Zadel je v rob mize, zastakal in ko je iskal oporo pri padcu nazaj, je segel po otročičku in ga strgal z mize. Se vedno so sedeli mirno.

● Prvi: »Kako, to je vendar prvi primer vzgoje po naših idejnih osnutkih. Najboljši vzgojitelj so ga vzgajali. Ni imel niti mi-

ga želi za primer, iz plastične mase in da ima v sebi skrit mehanizem. Se enkrat je obupano vzdihnil, počasi vstal, se poklonil prvemu in nameril korake proti težkim hrastovim vratom.

Sedaj je vstal prvi in trdo prabil: »Kam.«

● Tretji se je počasi obrnil: »Ven, k tulečim!«

nute svojega časa. Pravijo, da je popoln.«

● Tretji: »Drži, da je tako popoln, da smo pozabili, da je njegova popolnost pravzaprav naša!«

● Deveti je pomahal otrokom: ki so zunaj tulili in dejali: »Počakajte, tudi jaz pridem!«

Reformist

Uspel obračun PLODNEGA DELA AD KLADIVAR

Tokrat je vendar uspel; uspel tako, kot je pri kolektivni celjskih atletov v navadi — v prijetnem in delovnem vzdušju, v kritični analizi dela in priznanju uspehov, s katerimi se lahko ponaša le in sam kolektiv atletov — AD Kladivar.

V odsotnosti predsednika Fedorja Gradišnika je njegovo poročilo prebral tov. Karel Jug; medtem ko je v imenu tehnične komisije poročal inž. Milan Naprudnik.

Predsednikovo poročilo je v prvi vrsti analiziralo pogoje za delo in delo atletskega sveta. Čeprav so bili pogoji za uspešno delo podani, pa se ta organ samoupravljanja ni uveljavil. Vse kaže, da njeova kadrovska zasedba ni najboljša. Rnzen aktivnih atletov so z delom v njem zatajili tudi nekateri predstavniki kolektivov in političnih organizacij. Zato ni naključje, da je vsa odgovornost slonela le na redkih posameznikih. Kakor atletske svet, tako tudi komisije niso zaživele tistega življenja, kot bi ga lahko. Tu in tam se je izkazala le tehnična, pa še ta v večji meri po zaslugi posameznikov, kot na vseh članov.

AD Kladivar je tudi v minulnem razdobju posvetilo največjo skrb mladini. Hvaležna je bila povezava med šolami in društvom. V tem delu je iskati tudi vir neprestanega dotoka mladih tekmovalcev v vrste naimočnejšega atletskega kolektiva v državi.

Moč celjske atletike je predvsem lani prišla do izraza v ekipnih tekmovaljih. Tri prva in dve drugi mesti v tako imenovani zvezni atletske ligi so spričevalo, ki to ugotovitev potrjujejo najbolj nazorno. Vrhunec kvalitetae stopnje pa se je pokazal tudi v osvojenih prvenstvih in rekordih.

Navzlic vsem tem superlativom in dejstvu, da je atletske stadion Kladivarja sposoben da se na njem izvedejo tudi največja mednarodna tekmovalja, na ima ta objekt nekaj svojih kritičnih točk. Najbolj boleča je vsekakor tribuna, ki razpada v pravnem pomenu besede. Zato je težnja atletskega kolektiva, da dobi novo in takšno, pod katero bodo možne tudi vadbe v zimskem času, povsem razumljiva. Takšno

tribuno, pa čeprav bi stala okoli 35 milijonov dinarjev, si AD Kladivar zasluži.

Na običnem zboru je prišla do izraza še ena želja, namreč po stalnem profesionalnem trenerju.

AD Kladivar je edino izmed šestih društev, ki so sodelovala v finalu ekipnega prvenstva, ki nima poklicnega trenerja. Pri beograjskem Partizanu jih imajo na primer kar šest. Zalostno pa je še to, da je edina ovira za prihod kvalitetnega trenerja v Celju — pomanjkanje stanovanja. Če govorimo in priznavamo na ves glas, da si je Celje pridobilo ime in veljavo predvsem po zaslugi AD Kladivarja, potem se zdi skoraj neverjetno, da pa to mesto ne more dati

atletskemu kolektivno primerno manjše stanovanje.

Ob zaključku zboru je upravni odbor AD Kladivarja izrek priznanja nekaterim svojim najbolj zaslužnim članom. Tako je spominsko darilo prejel Stanko Lorger, ki je lani končal z aktivnim udejstvovanjem. Ko se je zahvalil za to pozornost, je tov. Lorger dejal: Zelim, da bi šlo moje atletske društvo Kladivar tudi v bodoče tako lepo naprej, kot doslej. Lepo kristalno vazo je Lorgerju izročil tudi predstavnik občinske zveze za telesno kulturo. Društvo pa je izkazalo s primernimi nagradami priznanje še neumornemu tajniku Dragu Bradaču ter atletom: Zoranu Vučurju, Milki Skornikovi, Stanku Cajhnu ter Ančki Slamnikovi. Primerne diplome od organizatorjev pa so dobili tudi tisti atletske sodniki, ki so sodelovali na evropskem prvenstvu.

Prizor iz rokokojskega plesa v izvedbi baletnega zboru

Kegljači na zboru

Zaradi predvidenih organizacijskih sprememb v delu okrajne zveze za telesno kulturo so se predstavniki kegljaških klubov in aktivov celjskega okraja zbrali minulo soboto zvečer samo k svojem zboru, na katerem so ocenili delo in sprejeli smernice za bodoče, niso pa izvolili novega vodstva, saj so dosedanjemu, ki mu predseduje Stane Klemenčič, zaupali da vodi delo do napovedane reorganizacije.

Komisija za kegljanje pri okrajni zvezi za telesno kulturo je v minulnem obdobju povsem upravičila svoj obstoj; delo pa je razvijala po smernicah, ki jih je sprejela na zadnji skupščini. Po zaslugi izredne prizadevanosti, uspehi niso izostali. Zlasti lepo je uspelo okrajno prvenstvo posameznikov, na katerem je sodelovalo kar dvesto tekmovalcev. Po številu udeležencev je bilo to doslej najbolj obiskano tekmovalje.

Izredno lepe uspehe so celjski kegljači zabeležili v tekmovalju za jugoslovanski pokal, saj je ekipa celjskih železničarjev zasedla v republiškem merilu drugo, v državnem pa osmo mesto.

Razveseljuje je tudi številka, da je lani na vseh kegljaških tekmovaljih nastopilo nad dva tisoč kegljačev.

Komisija za kegljanje pri okrajni zvezi združuje v štiri najstih klubih 660 registriranih članov; približno prav toliko jih je tudi v sindikalnih aktivih. Številom osnovnih organizacij in članov v njih smo lahko zadovoljni, saj prav te številke govorijo, da je kegljanje izredno priljubljen šport. Gotovo pa je, da bi bili ti rezultati še lepši, če bi bile obstoječe steze bolj izkoriščene in če bi imeli še nekaj novih. Pomanjkanje kegljišč je še zmeraj problem številka ena. Več kot doslej bo treba napraviti tudi za njihovo boljše opremo, za nabavo novih garnitur kegljev, krogel itd.

V kolikor so na skupščini z velikim odobravanjem sprejeli vest, da kegljišče Ingrada ne bo porušeno niti zavoljo predvidene gradnje srednje tehniške šole, so z negotovostjo poslušali besede delegata iz Zabukovce, ki je povedal, da je njihov objekt, če-

prav vreden okoli dvanajst milijonov dinarjev, obsojen na propad. Nič kaj zadovoljivo tudi ni stanje v Šostanju. Tu bodo morali ločiti športno kegljanje od družabnega, zlasti pa od tistega, ki je vezan na uživanje alkoholnih pijač. Prav tako bodo v tem kraju Saleške doline morali ločiti kegljišče, kot športni objekt od bifeja. Dokler bo to neločljivo povezana celota, ni računati, da bi se na njem izvršila katerakoli športna tekmovalja. In končno, pogovoriti se bodo morali tudi o tem, kdo bo kegljišče prevzel in vzdrževal. Trenutno stanje je pač takšno, da ta objekt samo propada.

Ko so na zboru govorili o prihodnjih nalogah, so znova po-

udarili potrebo, da vsi kegljaški klubi razširjajo svoje vrste tudi na račun ženskih in mladinskih ekip. Celjski kegljači so nadalje grajali dejstvo, da sploh ne pridejo do reprezentančnih srečanj, še manj pa do mednarodnih nastopov. Umesten je bil predlog o formiranju okrajne lige zlasti v tistem času, ko v republiškem merilu prenehajo vsa tekmovalja.

Ob zaključku zboru so podelili pokale in nagrade najboljšim ekipam in posameznikom. Tako so pri moških ta priznanja dobili Vanovšek, Stefan Krajnc in Druškovič, pri ženskah Benedičičeva, Bezljajeva ter Gošnjakova, pri moških mostvih pa ZNK Celje, KK Elektro in KK Ingrad.

Smučarske šole tudi v Celju

Kakor že nekaj let zapovrstjo, tako bodo tudi letos učitelji in instruktorji smučanja pri celjskem smučarskem klubu vodili v zimskih šolskih počitnicah tečaj ali smučarske šole na vseh ustreznih pobočjih v Celju in njegovih neposredni bližini. Šole so namenjene pionirjem in mladini, bodo brezplačne in trajale vse od 21. do vključno 30.

Smučarske šole bodo na Rajterjevem hribu nad mestnim parkom, nadalje na Golovcu, pri Marovšču, v Liscah ter na Polulah. Zateče se bodo vsak dan ob 15. in trajale do 17. ure.

Vabimo celjske pionirje in mladince obeh spolov, da izkoristijo to prilikost ter se pod vodstvom smučarskih učiteljev in instruktorjev ter znanih tekmovalcev uvajajo v pravilno obvladavanje osnovnih smučarskih likov.

Ob začetku republiške kegljaške lige

Republiško mostveno prvenstvo v kegljanju za letošnje leto se je že začelo. Zaradi uvedbe tako imenovanih conskih lg, nastopa v prvi republiški ligi samo dvanajst ekip. Osnova za določanje kvote udeležbe na tem tekmovalju je bil lanski plesman do 12. mesta. Od celjskih ekip si je mesto med najboljšimi obdržalo le mostvo ZNK Celje, medtem ko ekipi Elektro ni uspelo, saj je ob zaključku lanskega tekmovalja zasedla šele sedemnajsto mesto.

Ze po rezultatih okrajnega tekmovalja je očito, da bo ekipa Celja posegla v borbo za boljše mesto in to klub skromna možnost za trening, saj je enkrat tedenski trening v Štoreh premalo za tako naporno tekmovalje.

Favorit letošnjega prvenstva je vsekakor kranjski Triglav, ki je začel tekmovalje z rezultati, ki jih ni nihče pričakoval. Tudi Celjani so pričeli ne pričakovano dobro, saj so že na začetku kar dvakrat premagali mariborskega Branika.

Tekmovalje bo zaključeno 12. februarja. Tekmuje se po tekmovalnem sistemu glede na vrstni red, ki ga močiva dosežejo na vseh petih kegljiščih. Keglji odločajo samo v primeru enakega števila točk.

TEKMOVANJE V ODOBJKI

Zimsko prvenstvo celjske občine v odbojki je lepo uspelo, saj se je tekmovalja udeležilo dvanajst ekip, kar je več kot zadovoljivo. Pri moških je prijetno presenetila vrsta Ingrada, ki je zmagala pred celjskim Partizanom. Pri ženskah pa so se na najboljša mesta uvrstile ekipe: učiteljske, Partizan-Kajuh ter administrativna šola.

TEKMOVANJE NA DRSALKAH

Ob sodelovanju občinske zveze društva prijateljev mladine bo hokejsko drsalni klub Celje v prihodnjih dneh izvedel zanimivo tekmovalje mladih drsalcev v umetnostem pa tudi v hitrostnem drsanju. Tekmovalje bo seveda na drsalnišču v mestnem parku, kjer bodo prijavitelci dobili tudi vsa podrobna navodila.

OPERETA NA LEDU Festival ljubezni

Obljuba dela dolg. Tudi nas obljuba veže, da danes zapišemo nekaj besed o vsebini nove operete na ledu, o vsebini tiste operete, ki jo bodo lahko tudi prebivalci našega okraja videli v Celovcu po zaslugi skrbno organiziranih avtobusnih izletov Kompassa. Toda, ker smo že pri tem — pohitite s prijavi, kajti rok bo 20. tega meseca že potekel.

Nova opereta na ledu dunajske drsalne revije nosi naslov »Festival ljubezni«; ima pa dva dela »Fiesta« in »Klovna«. Fiesta je zgodba bogate, prenapete Američanke, ki v neki meksikanski vasi pod nazivom »spodporna umetnost« meša glave mladim možem. Tako obljubi nekemu, da ga bo napravila za najznamenitejšega slikarja, drugega hoče s svojim denarjem izolirati za opernega pevca, torero pa naj bi postal svetovno znani plesalec. Njen stalni spremljevalec in v njo zaljubljeni Anglež vse to nekaj časa mirno prenaša. Šele, ko hoče svoj »talent« preizkusiti tudi na njem, ga mine potrpljenje in izjavi: Konec vsej zmešnjavi, zvečer naj se pri Fiesta obhaja zaroka, na katero vabim prav vse... tudi pevce, silkarje in torere z zaročenkami vred, ki so že trepetale za svoje fante.

Drugi del: po poslovilni predstavi v razkošnem nočnem klubu dobi plesalka Clarissa povabilo na kozarec sekta. Tam ji prijeten moški razodene ljubezen, ki pa jo Clarissa zavrne. Ona želi samo plesati, napraviti kariero... in se poročiti z možem njenih sanj, umetnikom. Clarissa v resnici napravi kariero. Postala je zvezda velike revije »Karneval«, v kateri pleše tudi klovna. V pogovoru s prijateljem Clarissa izpove nagnjenje do klovna. Sopek rož in povaja

bilo, ki ju sprejme, se ji zazdita znana. Zato odhiti na mesto dogovorjenega sestanka. Tam jo čaka veliko presenečenje. Pošiljatelj rož, klovna in nekoč zavrženi oboževalec je ena in ista oseba. Dvoje src se najde; uresničuje se njene sanje, saj je našla moža-umetnika.

Takšna je na kratko vsebina obeh delov velike revije na ledu v izvedbi dunajskih drsalcev. Če prezmemo vsebino in se za trenutek ustavimo samo pri njeni izvedbi, potem lahko zapišemo mirne duše, da ta izvedba bržkone nima primere na svetu, da je to dogodek, ki ga lahko primerjamo z enkratnim doživetjem. Na ledu se brez predaha vrstijo scene in slike, ki dopolnjujejo druge drugo. Zdaj se predstavijo solisti, potem baletni zbor, zatem vsi skupaj itd. Komaj ti zastane dih zaradi drzno, a brezhibno izvedenih atraktivnih prvin, že moraš obudovati množični nastop baletnega zboru, ki ga sestavljajo mlade in lepe drsalke. Nepozaben je španski ples, ples ananasov, torerov, pa nastop mladih dam s piščki, prihod gondol itd., itd. Tu in tam smo videli twist, toda navzlic temu je prevladoval in zmagal dunajski valček. Izredno zanimiv je bil nastop opice Jackie. Zaradi varnosti in da si ne bi snet privoščila koga med gledalci, jo je njen spremljevalec ves čas vodil na komaj vidni, a bržkone zelo močni vrvi. Opica je pokazala vse večšine umetnega drsanja in zato požela zaslužno priznanje.

Se in še bi lahko pisal o predivnosti, ki je navdušila že na stotisoče gledalcev; zato je gotovo, da tudi našim ne bo žal izleta in ogleda drsalne revije.

M. B.

Veslalom pri Celjski koči

V nedeljo je bilo na smučiščih pri Celjski koči občinsko prvenstvo Celja v veslalomu za člane, mladince in mladinke, ko so se pionirji pomerili v okviru društvenega tekmovalja železničarskega smučarskega kluba Celje.

Proga je bila dolga 900 metrov ter je imela petnajst vratic.

- Rezultati: ČLANI (ki so že tekmovali v republiškem merilu): 1. Peter Čater 73,2, 2. Peter Četina 73,3, 3. Pavel Čater 75,0, 4. Andrej Ajdč 80,0, 5. Peter Požun 80,8; ČLANI (ostali): 1. Jože Leban 88,4, 2. Stanko Ivanšek 96,0, 3. Franc Rozman 96,0, (vsi Partizan Store), 4. Stanko Kopitar (Celje) 111,8, 5. Maks Masinjak (Store) 116,5; MLADINCI: 1. Zdenko Piliš 79,3, 2. Silvo Krelj 94,0, 3. Iztok Lužnik 97,5, 4. Zarko Samec 144,2, 5. Ivan Stropnik 161,0; MLADINKE: 1. Jelka Rozman 80,1, 2. Anica Čater 87,2; PIONIRJI: 1. Alojz Cerovšek 67,9, 2. Ivan Srebot 69,5, 3. Bogdan Žekar 70,4, 4. Roman Zupanc 79,0, 5. Janko Nunčič 103,0.

Mamica si je uredila gospodinjstvo, kakor bi bila doma. Okna je opremila z zastori in skrbela za cvetje, ki ga je razpostavila po policah.

Cez mesec dni se jim je pridružil Grega. Bil je nekaj let starejši od Belaja, suh in velik, da se je moral skloniti, kadar je stopil skozi vrata. Pomečkan klobuk mu je čepel vrh glave, med zobmi pa je neprestano držal kratko pipo, naj je bila prižgana ali ne. Samo kadar je govoril jo je vzel iz ust. Govoril je malo. Jurček je imel zavoljo njegove molčnosti nekaj strah pred njim, dokler se ga ni navadil.

Dnevi so postajali vedno daljši. Bližala se je zima, ki so se je vsi bali. Stopinje, ki so ostale v snegu, bi utegnile priversti Nemce prav pred Barke, kakor so jo imenovali. Posebno za Grega, ki je moral preteklo zimo nekajkrat gaziti in se truditi, da je sledi kar najbolj zabiral za seboj, je bilo težko. To pot jim je sneg prizanašal. Bilo je že sredi decembra in vrhove je že zdavnaj pobelilo, v dolini pa so imeli vedno samo dež. Jurčka je tako vreme spravljalo v otožnost. Po cele ure je posedal pri oknu in gledal dežne kaplje, ki so pozele po šipi. Misli so mu uha-jale v preteklost.

Kdo ve, kaj vse se je v tem času zgodilo v mestu! V večji nevarnosti je bil tar... je že res, pa je bilo življenje tako pisano. Tu pa ni bilo nikogar, da bi se po svoje z njim porazgovoril.

Nekega večera, ko se je Jurček odpravil za spat, je presenečen pristuhnil glasovom onkraj vrat. Očka. Grega in Ostoj ga je spreletelo. Zlezel je s pograda in si v naglici nataknil hlače. Bil je vznemirljen, nekaj zaradi veselja, nekaj zaradi strahu, da se je zmotil. Nestrpno je planil k vratom in si še med potjo zategoval pas.

Neptunovci so zborovali

V nedeljo so podali obračun svojega dela tudi člani pavalnega kluba Neptun. V dvanajstih letih postaja smo v delu precejšnje število članov in simpatizerjev kluba, predvsem mladine, kar kaže, da pri klubu gradijo temelje za kasnejše uspehe predvsem na mladini.

Iz poročila upravnega odbora smo zoznali, da so celjski pivalci v prejšnjem letu dosegli nekaj zavidljivih rezultatov. Osvojili so troje ekipnih republiških prvenstev. Prvaki so bili v republiški pivalni ligi ter v pionirskem in mladinskem waterpolo prvenstvu. Oreh in Vrhovšek sta osvojila celo vrsto republiških prvenstev pa tudi ostali, predvsem pionirji niso dosti zaostali. Skoraj v vseh disciplinah so izboljšali najboljše klubske rezultate. Edino v čemer so nazadovani je bila članska waterpolo ekipa, kar pa je zaradi zamenjave generacij in pomanjkanja strokovnega kadra tudi razumljivo. Celjski pivalni kolektiv pa je dosegel tudi nekaj organizacijskih uspehov. Spomnimo se le na priprave državne waterpolo reprezentance v Celju in odlično organiziranega dvoboja med jugoslovanskimi in sovjetskimi waterpolisti. Posebej je treba pohvaliti tudi delo pivalnih šol, ki so postale že nekakšna tradicija pri vzgajanju mladine v poletnih mesecih. Kot že na nekaj običnih zborih so tudi tokrat celjski pivalci izrazili željo po zimskem pivalnem bazenu, saj bo je tako lahko zagotovljen stalen napredek celjskega pivalnega športa.

Končno pa bi bil tak objekt potreben tudi za splošno telesno vzgojo vse celjske mladine, saj vemo, da je pivanje najbolj zdravo med vsemi športi.

Gospodarski odbor Neptuna se bori s precejšnjimi težavami, saj ima v upravljanju poleg pivalnega kluba tudi kopališče, vendar pa je klub temu ustvaril pozitivno bilanco. Udeleženi običnega zboru so izbrali tudi nov upravni odbor, kateremu bo v prihodnje predsedoval tov. Franjo Stros, tov. Rada Ložarja pa so izbrali za častnega člana.

HOKEJ

V sredo zvečer je bila na drsalnišču v Mestnem parku prvenstvena hokejska tekma republiške lige med hokejski Maribora in domačim klubom. Zmagali so sednji z rezultatom 13:2.

V SMUCANJU IN SANKANJU

Pod okriljem stanovske skupnosti Otok ter krajevne organizacije SZDL bo v nedeljo, 20. tega meseca na terenih pri gostini »Na gričku« v Liscah smučarsko in sankarsko tekmovalje za pionirje in pionirke do 14. leta starosti, ki stanujejo na območju stanovske skupnosti Otok. Smučarji se bodo pomerili v slalomu, sankarji pa na prosti, ki bo imela troje vrat. Prijave sprejema do sobote do 12. ure pisarna stanovske skupnosti Otok.

Poizkusno obratovanje

Velenjski rastlinjak je s 1. januarjem 1963 začel s poizkusnim obratovanjem zelenjavne proizvodnje. Res je, da je proizvajal že lani, vendar zaradi premalega poznavanja tovrstnih pogojev rasti na zastoklenih površinah se sedaj morajo preizkušati, katere vrste se bodo najbolj obnesle in kaj se izplača proizvajati v zimskem času.

Našo radovednost je potešil vodja ekonomske enote rastlinjaka tovariš Vilko Jelovšek.

Lanskoletna proizvodnja je bila v ugodnejšem času kot letošnja, zato je bil pridelek na hektar iznad predpisanih norm. Poizkusili smo in uspeh ni izostal. Vendar pa smo z vzhodom v letošnjo zimo spoznali, da je velika razlika med spomladansko in zimsko rastjo, in to kljub primerni toploti in vlagi. Obenem pa smo v tem času ugotovili tudi nekaj tehničnih pomanjkljivosti.

ki sprva niso bile tako očitne. Imamo težave z obnavljanjem zraka, kar je izredne važnosti za uspešno in pravilno rast. To je predvsem tehnična značajna, a bo potrebno že v letošnjem letu preurediti, kajti že v sedanji proizvodnji — v drugem turnusu — se kažejo posledice tega. Zgodila pa se nam je tudi še druga nevarnost. Zemlja je okužena. V njo so se naselili drobni črvički, ki napadajo paradiznik in ga uničujejo. Prav zato je letošnja proizvodnja dokaj manjša. Obenem pa se bo tretji turnus — pomladanski — za nekaj časa zavlekel, ker bomo te dni razkužili zemljo. To namreč traja od 14 dni pa do 5 tednov, kar se nedvomno pozna.

Upamo pa, da bomo vendarle lahko koncem aprila postregli našemu potrošniku z novim paradiznikom.

Izredne uspehe smo imeli s proizvodnjo solate. Tako smo dosegli kar 90 kilogramov na ar, kar je za 50 odstotkov iznad predvidevanj.

Slišali smo, da boste v kratkem razširili vašo proizvodnjo na večje površine. Kdaj bo to in kaj boste proizvajali?

Zaenkrat smo položili temelje za toplotne grede, na katerih bomo gojili vse vrste drobne zelenjave za kritje potreb potrošnikov Šaleške doline. Hotenja po razširitvi rastlinjaka pa so zaenkrat še dokaj oddaljena.

IZ LOČ

Krajevni odbor Zveze borcev v Ločah namerava v letošnjem letu razviti svoj lastni prapor. Te dni bodo pričeli z zbiranjem finančnih sredstev. Razviti je prapora pa bo za krajevni praznik, 19. junija. V. L.

Bil je naš pomenek

Mrzlega zimskega dne smo se zbrali v klubski sobi. Trinajst nas je bilo. Ščasoma sta se nam pridružila še predsednik prosvetnega društva v Nazarjih tovariš Križnik in sekretar osnovne organizacije v LIN tovariš Ferdo Skok. Bili smo predstavniki vseh mladinskih aktivov v občini. Imeli smo skupni cilj: najti rešitev za kulturno zabavno življenje mladine v občini.

Beseda je dala besedo in že so se nizali problemi, ki jih ni malo.

Ugotovili smo, da je najtežje s prostori. Le-ti obstajajo, toda zaprti so s ključem, ki tiči v žepu človeka, kateremu je malo mar delo mladine. In izluščili smo problem: povezava med mladino in prosvetnimi društvi nikakor ne more zaživeti.

In vzroki? Odgovor iz Ljubnega: »Dokler bodo Svobodaši zahtevali, da jim pomagamo z delom, a nam bodo zaračunavali usluge ali kar zapirali vrata doma, tako dolgo pač...«

Ali se čudimo, če mladina baje nima interesa! Tako so si na primer v enem kraju zaželeli svoj prostor, pa so naleteli na gluha ušesa. Zato so si poiskali prostor v gostilni. Toda to ni rodilo najboljših sadov.

In tako se vrste problemi. Ni jih malo. Vseprisodno je čutili nerazumevanje, zapiranje v ozek krog in »zanašanje« na obljube, ki vise v zraku. Mladina pa je pripravljena pomagati, prispevati svoj delež; želi le, da se ji nudi najosnovnejše — prostori. Se

Kaj je lepšega od zime? Otrokom je sneg najljubši in prav nič ne marajo za mraz, dokler jih toliko ne zebe, da s povešenimi rokami prijočeje domov. Prav posebej pa so otroci srečni v Velenju, kjer se je nedostopna zelenica spremenila v eno samo zimsko igrišče.

MOZIRJE

SKRB ZA DRŽAVLJANE

Občinski upravni organi občine Mozirje so v lanskem letu z izredno ekspanzivnostjo reševali vloge državljanov ter ostale upravne zadeve, saj so do konca lanskega leta rešili 96 odstotkov vseh vlog. Izraženo v številkah so rešili nad 17 tisoč zadev. V drugi polovici leta so namreč uvedli stalno mesečno kontrolo, zato je bila večina vlog, ki so jih vlagali državljanji, pravočasno rešena.

R. Z.

NOVA DELITEV STANARIN

Na zadnji seji občinskega ljudskega odbora v Mozirju so sprejeli odlok o novi notranji delitvi stanarin, katerih pa za enkrat niso povečali. Tako po novem ne bodo plačevali amortizacije za hiše grajene pred 1945. letom, če sestavek točk ne presega 65. Za hiše, grajene po 1945. letu, bodo plačevali v državljanski lastni 20 odstotkov, v družbeni lasti pa 50 odstotkov amortizacije. Amortizacija od zgradb grajenih do konca 1955. leta se bo plačevala v sklad za zidanje stanovanj. Od novejših objektov pa bo 50 odstotkov stanarine pripadlo investitorju, 50 odstotkov pa hišnemu skladu za popravila in vzdrževanje.

R. Z.

SEDAJ 8 MILIJONOV VISKA

V moziški občini so v razmeroma kratkem času uspeli pripravi 9 milijonov zdravstvenega zavarovanja spremeniti do konca leta v 8 milijonov viska. Temu je največ pripomoglo zmanjšanje izostankov od dela. Od januarjskih 6,7 odstotkov so izostanki koncem leta padli na 3,9 odstotka. Delno je pripomogla tudi uvedba plačila 60 dinarjev za recept, kar je zmanjšalo velike izdatke pri zdravljenju. Nikakor pa to ni poseglo v omejitve zdravstvenih uslug. Nedvomno je pri tem največ zasluge predvsem v tesnem sodelovanju zdravstvene službe in gospodarskih organizacij.

R. Z.

DOPOLNILNI IZPITI V MOZIRJU

Pred kratkim je okrog 400 voznikov v moziški občini položilo, z izjemo redkih, dopolnilne izpite iz cestno prometnih predpisov. Si voznikov je opravilo izpit brez napake, z eno napako pa jih je bilo 70. Največ težav so voznikom povzročala križišča, semaforji in prometni znaki.

R. Z.

LETOS: STANOVANJA ZA ČLANE ZB

Preteklo nedeljo so člani Zveze borcev v Mozirju na letni konferenci temeljito pretrpeli svoje dosedanje delo. V decembru lanskega leta so bili skorajda vsi člani zdravniško pregledani, preostali bodo v letošnjem letu. V skrbi za stanovanja članov ZB bodo lahko šele letos več napravili, prav tako pa bodo nudili izdatno pomoč otrokom padlih borcev ter tistih, ki imajo slabše pogoje. V ta namen je že odobren določen znesek pri občinskem odboru ZB. Dela nezmožnim članom Zveze borcev pa bodo dodelili denarno pomoč.

V.

POKVARJENA SALAMA

Tovariš urednik, pred dnevi sem zvil v poslovalnico Mesnice št. 1 v Rogoški Slatini, da si za malico kupim 20 dkg salame. Lepo so me postregli in mesar je pri odhodu dejal: »Odlična je!«

Prehitel pa me je čas in tako sem salamo odnesel domov, kjer sem žal ugotovil, da je »odlična salama« pokvarjena.

Vprašujem se, kje je zavest prodajalcev, če že ceno pustimo na miru, in še to, kaj dela sanitarna inšpekcija?

Franci Kralj

Kritične misli o delu društev

Pred plenumom predstava občinskega odbora Socialistične zveze v Sošanju smo obiskali sekretarja občinskega odbora Socialistične zveze delovnega ljudstva tovariša Milana Strbana, ki nam je o delu družbenih organizacij nanašal nekaj misli.

Družbene organizacije so sestavni del družbenega standarda. Občani v njih najdejo po svojem delu zadovoljevanje mnogih potreb. Žal pa zaenkrat tarejo in marsikje tudi zavirajo delo le-teh slaba vodstva društev in neredno pomanjkanje materialnih sredstev. Seveda ni to slučaj v vseh društvih, vendar pa smo v preteklem letu imeli slučaje dokaj malomarnega poslovanja s finančnimi sredstvi pri občinski zvezi za telesno kulturo in naravnost neodgovornosti v primeru občinske zveze Svoboda, ki je kljub temu, da so sredstva bila na razpolago že sredi leta, le-te delila nekaj dni pred novim letom. Še bolj neroden in neodgovoren pa je primer v Velenjski Svobodi, ki je dala nekaterim članom upravnega odbora »kredit« iz društvenih sredstev.

V drugih primerih lahko kritično ocenimo slabo kadrovske sestavo. Tako telesno vzgojno društvo »Partizane« v Sošanju že dve leti ni imelo občnega zbora in odveč je govoriti o malih sredstvih, kajti dejavnost bi z aktivnim upravnim odborom vendarle lahko zaživel.

Mnoge napake so se že odklonile ali se počasi odklanjajo. Najbolj očitne so: zastarelo vodenje društev, nedelavnost ter preveč diktatorske tendence nekaterih tovarišev v vodstvih posameznih društev. Komisija za društva in organizacije bo morala temeljito pretrpiti in analizirati vzroke ter odстранjevati napake.

Bilo bi napak, če bi razumeli, da društva niso delala, kajti uspehi so bili, vendar pa so pogoj tolikšni, da bi ti uspehi lahko bili vse večji.

Pred občinsko konferenco SZDL

Jutri bo imel občinski odbor Socialistične zveze v Sošanju svoj zadnji plenum pred občinsko konferenco, ki bo prihodnji teden.

Odbor je za boljše in plodnejše delo pripravil izčrpano gradivo ter ga že te dni razposlal delegatom, kajti prepričani so, da bo le na ta način lahko konferenca posegla v vsa tista vprašanja, ki drugače ostanejo sredi poti nerešena, in se vlečejo kot stalna akutna napaka. Gradivo prikazuje lanskoletno dejavnost krajevnih organizacij Socialistične zveze v izredno lepi luči, saj je posebno jesenski del izredno ploden in razgiban. K temu so nedvomno pripomogle razprave o predosnutkih zvezne in republiške ustave.

Vrh aktivnosti pa so dosegle krajevne organizacije v pripravah na letne konference. Sobotni plenum bo torej služil za poglobljeno delo konference.

Za lažjo in boljše izbiro novega predsedstva občinskega odbora Socialistične zveze je odbor priložil gradivo tudi predlog za nov odbor.

SLOV. KONJICE

V KREPITEV SAMOUPRAVLJANJA

Na plenumu občinskega sindikalnega sveta v Slov. Konjicah so sklenili, da se dosedanji sindikalni odbori v ekonomskih enotah večjih podjetij preimenujejo v sindikalne podružnice. Ta sprememba je nujna, kajti le samostojne sindikalne podružnice bodo lahko v močno oporo nadaljnji rasti delavskega samoupravljanja. Ta sklep bodo zaenkrat uresničili v podjetjih KONUS, LIP, v kmetijski zadrugi in v tovarni kovanega orodja v Zrečah.

V. L.

VEČERNA POLITICNA SOLA

V prvi polovici prejšnjega meseca je v Slovenskih Konjicah začela z delom večerna politična sola. Med njenimi obiskovalci se večinoma mladi člani Zveze komunistov. Predavanja organizira konjiška delavska univerza.

V. L.

SEMINAR ZA SINDIKALNA VODSTVA

Občinski sindikalni svet v Slov. Konjicah je letošnje prve mesece namenil za izobraževanje odbornikov sindikalnih organizacij ter članov drugih organov v podjetjih. Med najbistvenejše teme seminarja sodi nedvomno vprašanje o nalogah sindikata v komunalnem sistemu s posebnim poudarkom na odnosih: občina — podjetje; dalje zakon o socialnem zavarovanju ter vprašanje, na kakšen način predočiti kolektivno v najbolj dojemljivi obliki zaključni račun podjetja.

DALI SO JIM PRIZNANJE

Organi samoupravljanja in politične organizacije usnjarskega kombinata »KONUS« v Slovenskih Konjicah so pred nedavnim pogostile vse upokojeince podjetja. Odzvali so se vsi in v prijetnem razpoloženju so se pogovorili o preteklem in bodočem delu. Takšna povezanost kaže na lep, human odnos.

V. L.

Vodjo rastlinjaka — tovariša Jelovška smo srečali na vratih. (levo). Delavke prenašajo sadike paradiznika v druge prostore in ga obzrujejo, da bo lahko počakal na razkuženo zemljo (desno).

Približujejo se jugoslovanskemu povprečju

Rudnik lignita v Velenju je bil doslej edini rudnik, v Jugoslaviji, ki je imel v svojem sestavu največje število nekvalificiranih jamskih delavcev. Tako so na primer imeli v letu 1960 dobro polovico vseh rudarjev nekvalificiranih, medtem ko je v letu 1962 znašal ta odstotek še vedno več kot četrtino ali 27,3 odstotke. Sele v letošnjem letu bodo uspeli ta odstotek znižati. Prav v začetku januarja bo polagalo izpit za polkvalifikacijo 120 rudarjev in za kvalifikacijo 105.

Vsekakor so velike težave z delovno silo v rudnikih, kajti letu je priliv in odliv delovne sile največji. Prav zato prireja podjetje v zvezi z delavsko univerzo stalne tečaje, na katerih izobražujejo novodošle delavce. Mehanizacija rudnika lignita je že izredno popolna in rudar mora marsikaj vedeti.

Zanimivo je to, da tečajni niso zgolj strokovni. V prvem delu imajo splošni del, kjer se tečajniki spoznajo z družbeno ekonomiko, slovenščino in strokovnim računstvom ter socialno vzgojo. Po končanem splošnem delu napravijo izpit, ki je obenem nekakšen test. Zatem pa se začne dvomesečni strokovni del.

Kandidate za tečaje izbirajo na osnovi dela na delovnem mestu, po delovnem stažu, z ozirom na prejšnjo izobrazbo (v rudnik prihajajo ljudje s kvalifikacijami iz drugih poklicev) in vsekakor po potrebi sami.

Uspeh tega izobraževanja se najbolje pozna na storilnosti poedincev, saj so v lanskem letu dosegli za nekaj 100 tisoč ton boljšo proizvodnjo kot v letu 1960 s 140 delavci več.

16 NOVIH STANOVANJ

Te dni bodo v Slov. Konjicah izročili svojemu namenu 16 novih stanovanj v občinskem bloku. Stanovanja so lepa in ogrevana s centralno kurjavo. Naiemina bo znašala okrog 5000 dinarjev.

PRVI PREDOSNUTEK STATUTA PODJETJA V SOSTANJSKI OBČINI

V soštanjski občini je velenjski rudnik prva gospodarska organizacija, kjer so že izdelali teze za osnutek statuta podjetja. To delo je pripravila posebna komisija. Z objavo v svojem glasilu »Rudar« pa so dobili vsi rudarji osnutek v roke in sedaj se bodo začele razprave v kolektivu, ki bo moral dati s pripombami dokončno podobo svojega zakona. —že

Slednjič je uspelo!

Pred dnevi se je v Velenju zgodilo nekaj posebnega. Organizatorjem društva prijateljev mladine je uspelo napolniti dvorano kulturnega doma (to namreč ni lahko!) in tako je skorajda okrog 500 ljudi prisostvovalo ustanovnemu občnemu zboru.

Za prijeten uvodni del sta poskrbeli obe šoli, ki sta dala izredno uspeh kulturni program s poučnim poudarkom na vse tisto, o čemer so doslej vse premalo storili za mladino.

V sproščeni razpravi so ugotovili, kaj vse bi lahko napravili z dobro voljo in za kaj bodo potrebna sredstva samoprispevka ter prostovoljnega dela.

Največ je bilo govora o varstvou predšolske mladine.

Stanovanjska skupnost je namreč napravila anketo, ki pa je dala drugačno podobo tega problema, kot pa se je doslej osvetljeval. V večini slučajev kaže anketa, da je varstvo urejeno, saj so rudarske žene le redko zaposlene. Seveda pa s tem ni rečeno, da problema ni. Ostaja vprašanje kolektivne vzgoje več kot tisoč predšolskih otrok, akutno pa je predsejem za zaposlene starše, ki kljub želji ne morejo otroka dati v vrtec. Zato bo rešitev z nastavitvijo laičnih moči za skrb nad skupino otrok po večjih blokih izhod iz tega stanja in obenem premostitev do časa, ko bodo gradili nov objekt — otroški vrtec — v središču Velenja.

—že

NIC SE SAMO NE PONUJA

V Laškem so na zadnjem sestanku predstavnikov šol in podjetij ugotovili, da nekatere šole niso navezale dovolj tesnih stikov s podjetji, ki imajo patronat nad njimi. Uspešno je bilo le sodelovanje osnovne šole v Laškem s tovarno »Volna« in osnovnih šol Sedraž ter Rečice z rudnikom. Tako je tovarna »Volna« uredila na šoli učilnico za tehnični pouk vso potrebno električno inštalacijo za trofazni tok, v letošnjem letu pa bo napravila še stikalno ploščo.

Kolektiv rudnika v Laškem pa je podaril šoli v Sedražu magnetofon, medtem ko je dal šoli v Rečici radioaparater z ozvočenjem po učilnicah.

Z namenom, da bi tudi druge šole našle več razumevanja pri ostalih podjetjih, so sklenili, da se bodo sej šolskih odborov udeleževali predstavniki podjetij in obratno, kajti le z medsebojnim poznavanjem razmer bo možno najti skupen jezik.

T. K.

NABAVILI SO TELEVIZOR

V mali, prijetni vasi Breze nad Laškem se je s prihodom novega šolskega upravitelja tovariša Jožeta Jankoviča marsikaj spremenilo. Vsi pravijo, da je z njim prišla pomlad v njihov kraj. Ne le šolarjem tudi starejšim je stalno v pomoč. In prav po njegovi zaslugi bodo vaščani v kratkem lahko gledali televizijske programe. Televizor so že nabavili, sedaj še urejujejo anteno.

Za učence pa ni le učitelj, katerega delo bi se končalo s šolskimi urami. Za vsakoogar se zavzema in ga po njegovih sposobnostih pripravlja za ustreznih poklic. S poljubnimi predavanji pa seznanja vaščane s širšo in ožjo domovino.

V. K.

Znamka za 15 din

Celjski TEDNIK CELJE P. P. 152

Naročam »CELJSKI TEDNIK«
Pošiljati mi ga začnite takoj — s dnem

Prilimek in imo

Kraj, ulica, hišna št.

Pošta

Lastnoročni podpis

Velenjski modelarji

Velenjski modelarji so v preteklem letu dosegli naravnost zavidljive uspehe. Skorajda iz nič so se kar nenadoma povzpeli do okrajnih prvkov in tudi na republiškem prvenstvu so kljub nezkušenosti vodenja modelov z radijskim upravljanjem dosegli lepo četrto mesto. Tovariš Salamon pa je prejel za estetsko obliko modela drugo nagrado.

Tudi na državnem prvenstvu so se odrezali, saj so dosegli mesto kot na republiškem, Torej, nenehna rast. Vlagali pa so dosti truda, zato uspeh ni izostal.

V letošnjem letu imajo namen, da zgradijo krožno stezo za tekovanje modelov. Ta steza bi bila edinstvena v Sloveniji. Lokacija so ji namenili na objektu kotališča. Posebno zanimivo pa je, da so te svoje uspehe dosegli z izredno majhnimi sredstvi. Za svojo dejavnost so prejeli 124.000 dinarjev in bržčas so jih premišljeno porabili.

-že

Na podlagi 3. člena Uredbe o prodaji stanovanjskih hiš Splošnega ljudskega premoženja (Uradni list FLRJ, št. 17/53) razpisuje Občinski ljudski odbor Celje

javno dražbo

na dan 25. februarja 1963 ob 8. uri na Občinskem ljudskem odboru Celje, soba št. 85, Gregorčičeva ul. št. 5, za prodajo hiše SLP na Zg. Hudinji št. 40.

Dražbeni pogoji so objavljeni na razglasni deski Občinskega ljudskega odbora Celje in na vratih hiše Zg. Hudinji št. 40.

Občinski ljudski odbor
V Celju, dne 11. I. 1963

Komisija za razpis delovnih mest ter sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij pri Svetu delovnega kolektiva Občinskega ljudskega odbora Celje razpisuje naslednja delovna mesta:

1. REFERENT ZA URBANIZEM
2. GRADBENI INSPEKTOR
3. SEF UPRAVE ZA DOHODKE
4. UPRAVNI REFERENT
5. INSPEKTOR DELA
6. TAJNIK — ANALITIK SKLADA ZA SOLSTVO
7. MATICAR

Pogoji: pod 1. visoka strokovna izobrazba — inženir arhitekt, zaželjena praksa; 2. visoka ali višja strokovna izobrazba gradbene smeri ali gradbeni tehnik z 10-letno prakso; 3., 4., 5. in 6. višja strokovna izobrazba; 7. srednja strokovna izobrazba, izpit za maticarja.

Osebnih dohodkov po pravilniku.

Za delovno mesto pod 3. je zagotovljeno stanovanje.

Razpis je odprt do 30. I. 1963.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi moje žene in mamice

ANE ČUDEN

se toplo zahvaljujem vsem, ki so z nami sočustvovali. Predvsem se zahvaljujem dr. Lahu in strežnemu osebju bolnišnice, kolektivu slaščičarne Zvezda, osnovni šoli na Hudinji in I. osnovni šoli v Celju, kolektivu Agroprometa v Celju, čast. duhovščini, darovalcem cvetja, vencev in govornikom.

Vsem iskrena hvala!

Mož Jože in otroci

ZAVOD IVANKE URANJEKOVE CELJE

prodaja naslednja osnovna sredstva:

- 1 CENTRIFUGO Z ELEKTROMOTORJEM — VEČJO
- 1 TELEVIZOR — EKLAN 53
- 2 KOPALNI KADI

Predmeti so v odličnem stanju.
Informacije v upravni pisarni, Vrnčeva ul. 13.

Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij pri DS podjetja Zelezarne Store razpisuje zasedbo naslednjih prostih delovnih mest:

1. NADZORNI ORGAN ZA GRADBENA DELA

Pogoji: dokončana gradbena fakulteta s 5-letno prakso s pooblastilom za gradbeni nadzor ali gradbeni tehnik z 10-letno prakso, prav tako s pooblastilom za gradbeni nadzor.

2. VODJA ODDELKA ANALIZE, KONTROLE IN PLANA

Pogoji: dokončana ekonomska fakulteta in najmanj 6 let prakse v finančnem ali komercialnem poslovanju.

3. TAJNIK — KORESPONDENT v komercialnem sektorju

Pogoji: višja ali srednja šolska izobrazba in najmanj 6 let prakse. Obvezno je potrebno znanje dveh tujih jezikov.

4. SOCIALNI DELAVEC

Pogoji: višja šola za socialne delavce, industrijska smer in najmanj 5 let prakse.

5. REFERENT ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE

Pogoji: srednja strokovna izobrazba in najmanj 5 let prakse.

6. 8 NEKVALIFICIRANIH DELAVCEV

Kandidate prosimo, da pošljejo svojo ponudbo kadrovskemu sektorju podjetja. Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

Upravni odbor GRADBENEGA PODJETJA Žalec razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

1. tehničnega vodja podjetja

2. 2 gradbena delovodja

Pogoji:

Pod 1. gradbeni inženir z 10 letno prakso v stroki in najmanj 5 let prakse na vodilnem delovnem mestu v gospodarskih organizacijah.

Pod 2. gradbeni delovodja z dokončano gradbeno delovodsko šolo z najmanj 3 letno prakso v stroki.

Osebnih dohodki o Pravilniku o osebnih dohodkih podjetja.

Stanovanje pri podjetju ni na razpolago.

Nastop službe je možen takoj ali po dogovoru.

Ponudbe pošljite na naslov do 15. 2. 1963. Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

Komisija za delovna razmerja stanovanjske skupnosti Center Celje

razpisuje prosto delovno mesto

2 kvalificirana vodovodna inštalaterja

Prošnje je vložiti do 28. I. 1963. Osebnih dohodki po pravilniku.

Vse ljubitelje zimskega turizma obveščamo, da je Planinski dom na Svetini znižal ceno pensiona, ki znaša sedaj samo 1.000 dinarjev dnevno. Dom ima tekočo vodo, centralno kurjavo, radio in televizijo. Dostop je možen tudi z avtomobilom.

Celjska turistična zveza

Celje

PREŠERNOVA DRUŽBA, LJUBLJANA GRADIŠČE 12 a

Izid velikega nagradnega žrebanja

10. januarja 1963 so poverjeniki Prešernove družbe: Lukežič Ida, Prijatelj Mira, Košorok Jože, Tekač Jovan, Bartol Ivan in Čeč Viktor opravili nagradno žrebanje.

DOBITKE PREJMEJO:

AVTO, osebni	srečka št. 10 020
TELEVIZIJSKI APARAT	srečka št. 37 695
MOSKO KOLO	srečka št. 17 528
ZENSKO KOLO	srečka št. 28 798
TRANZISTOR	srečka št. 35 821
RADIJSKI APARAT	srečka št. 4 665
KLUBSKA GARNITURA	srečka št. 9 610
ELEKTRIČNI BOJLER	srečka št. 30 055
FOTO APARAT	srečka št. 20 957
ZAPESTNA URA	srečka št. 22 841

in še 10 praktičnih nagrad srečke št. 5 203, 30 608, 20 247, 18 337, 12 131, 7 536, 38 673, 2 680, 6 687, 18 506.

Knjižne nagrade: Vse srečke, ki se končujejo na 692 ali 244.

Lastniki izžrebanih srečk naj prevzamejo nagrade v upravi Prešernove družbe, Ljubljana, Gradišče 12 a najkasneje do 10. maja 1963, ko bo srečkam potekla veljavnost. PRESERNOVA DRUŽBA

Obrotno gradbeno podjetje »REMONT« Celje

delovno mesto za administrativno moč

Zahteva se srednja ekonomska šola z znanjem strojepisja ali pa administrativna šola.

Zglasite se osebno ali pismeno pri »Remont« Celje, Slandrov trg št. 1 Celje.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Hotel »EVROPA« Celje

Gastronomski koledar št. 6, od sobote 19. 1. 1963 do petka 25. 1. 1963.

Sobota 19. 1. 1963

Srnič hrbet ali stegno v divjačinski omaki z domačimi širokimi rezanci	180
Teločja obara z ajdovimi žganci	150
Prelesnjenjena piščančja pečena z zdrobom cmokom	150
Kremne rezine Evropa	70
Nedelja, 20. 1. 1963	
Srnič hrbet ali stegno v divjačinski omaki z domačimi širokimi rezanci	180
Piščančev paprikaš s širokimi rezanci	150
Srška pileča žorba	250
Kremne rezine Evropa	70
Ponedeljek, 21. 1. 1963	
Domače pečeno s kislom repo ali zeljem	180
Ričet s prekajenim mesom	240
Srški pasulj	150
Jabolčni zavitek	70
Torek, 22. 1. 1963	
Teločji piščki na vrtnarski način s parmezanomovimi žličniki	250
Piščančeva obara z ajdovimi žganci	250
Štajerska kislina juba z vođenimi žličniki	150
Ponastri vrtniki s sladko smetano	70

Sreda, 23. 1. 1963

Domača krvavica s kislom repo ali zeljem	190
Pečenica s kislom repo in zabeljenim fižolom	240
Prekajeno s kislom zeljem ali repo	40
Krofi — fianceti	40
Četrtek, 24. 1. 1963	
Kmečka očet	320
Golačeva juba	80
Svinjska ribica v mrežici s vložnimi gobami	350
Tirolski jabolčni zavitek	70
Petek, 25. 1. 1963	
Svinjska zarezbrnica v gobovi omaki s krompirjevo kašo	280
Salonska piščka s tirolskimi cmokom	190
Morske ribe (po možnosti dobave)	70
Orehova potica	70
Cenjene goste obveščamo, da poslujemo s kislom repo s jedmi in piščkami brez postrežnine z zelo ugodnimi cenami. Sindikalne podružnice obveščamo, da prevzemamo doma v vrtni dvorani in izven podjetja aranžirane pri izvedbi letnih občinskih zborov pod zelo ugodnimi pogoji.	
Za vsa cenj. naročila se vljudno priporočamo.	
Prepričajte se o naši kvaliteti in zadovoljni boste.	
Kolektiv hotela Evropa — Celje	

OBJAVE IN OGLASI

KINO

- KINO METROPOL**
18. — 20. I. 1963 »MACEK POD CELADOM«, jugoslovanski film
21. — 23. I. 1963 »DOKLER NAJU DE-NAR NE LOCI«, zah. nemški film
24. — 28. I. 1963 »ZADNJI AKORDI«, nemški barvni film
- KINO UNION**
18. — 19. I. 1963 »KRST RAKOČ«, jugoslovanski film
20. — 22. I. 1963 »TIGRI POTUJEJO«, ruski barvni film
23. — 26. I. 1963 »TAKSI ZA TOBRUK«, francoski film
27. — 29. I. 1963 »FERDI POD TUJIMI ZVEZDAMI«, nemški film
- KINO SEMPETER**
19. in 20. I. 1963 »SLUCAJ INSPEKTORJA SIRDINGA«, zah. nemški film
23. in 24. I. 1963 »SVETNIK VODI PLES«, francoski film
26. in 27. I. 1963 »NUNA«, CSP, ameriški barvni film

GLEDALIŠČE

- Petek, 18. januarja 1963 ob 19.30: Calde-ron: SLOVENSKI ZALAMEJSKI Gostovanje v Slovenskih Konjicah.
- Sobota, 19. januarja 1963 ob 18: Marcel Achard: ODKRITOSRČNA LAZNIKA. Zaključena predstava za Cankarjevo Celje. Mladini do 16. leta neprimerno.
- Nedelja, 20. januarja 1963 ob 15.30: Erik Vos: PLESOCI OSLIČEK. Izvena abonmaja. Vstopnice po znižanih cenah so v prodaji.
- Torek, 22. januarja 1963 ob 15: Erik Vos: PLESOCI OSLIČEK. Gostovanje v Grižah.
- Torek, 22. januarja 1963 ob 19.30: Marcel Achard: ODKRITOSRČNA LAZNIKA. Gostovanje v Grižah. Mladini do 16. leta neprimerno.
- Četrtek, 24. januarja 1963 ob 20: Marcel Achard: ODKRITOSRČNA LAZNIKA. Gostovanje v Vojniku. Mladini do 16. leta neprimerno.
- Sobota, 26. januarja 1963 ob 19: Marcel Achard: ODKRITOSRČNA LAZNIKA. Gostovanje v Kostanjevi. Mladini do 16. leta neprimerno.

PRODAM

- NOVO 80-basno klavirsko harmoniko »HOHNER« z 10 registri. Voh Boris, Celje, Celestinova 12.
- SE nedograjeno že vseljivo enodružinsko hišo z lepim vrtom in 18 arov zemlje, pol ure od rudnika Laško. Cena 800.00 din. Zg. Rečica 143a Laško.
- NEMSKI televizor »Graetz«, Ekran 59, avtomatik 1962. Sobna antena. Boharč Martin, Celje, Smrekarjeva 4.
- UGODNO prodam staro stanovanjsko hišo v Celju s takoj vseljivim trisobnim stanovanjem. Resno ponudbe na oglasni oddelček pod šifro 20-63.
- PRODAM krznen plašč (hrček) za srednjo postavo, Malgajeva 6 — Pirš.
- VSELJIVO enostanovanjsko vilo, 1 ha travnika z donosnim sadovnjakom. Trofazni tok, četrta ure iz Celja se ugodno prodajo. Naslov v upravi lista.
- DOBRO ohranjen otroški voziček — italijanski, ogled možen vsak dan v popoldanskem času. Rosenstejn, Breg 9, Celje.

1. DRŠALNA REVUJA V CELOVCU!
Cena izletu in potno dovoljenje 2.700 din! Kompas Celje obvešča kolektive in ljubitelje dršalnega športa o izredni ugodnosti enodnevnega izleta z ogledom svetovno znane »WIENER EISREVUE« v Celovcu. Kolektivi, ki prijavijo nad 7 oseb, plačajo po osebi din 2.700 (t. j. prevoz in potno dovoljenje). Posebej se plača vstopnica za revijo v znesku din 1.500. Posamezniki, ki se žele prijaviti za dršalno revijo, pa plačajo po osebi 2.900 din ter dodatno 1.500 din za vstopnico.

PRIJAVE SPREJEMA KOMPAS CELJE, TELEFON 23-50, DO 20. JANUARJA 1963.

2. DUNAJSKI VELESEJEM! V času od 10. do 17. marca prirejamo pet dnevno avtobusno potovanje na spomladanski dunajski velesejem. Cena potovanja po osebi je 13.800 din.

RAZNO

- Prijave sprejemamo do 5. februarja 1963, v poslovalnici Kompas — Celje.
3. MOSKVA — V času od 20. III. do 28. III. 1963 prirejamo 8 dnevno potovanje z reaktivnim potniškim letalom »Caravelle«. Smer potovanja: Zagreb—Varšava—Leningrad—Moskva. Zahtevajte programe v vseh Kompasovih poslovalnicah.
4. »PO SBEDOZEMLJU — AFRIKA« — Tradicionalno Kompas-ovo potovanje s posebno ladjo v mesecu marcu 1963. Kompas — Celje Vam po želji dostavi brezplačno program vseh izletov za leto 1963.
- Se priporoča Kompas Celje, Tomšičev trg 1, tel. 23-50.
- INSTRUKTORJA matematike za prvi letnik STS — strojni oddelček, iščem v času zimskih semestrskih počitnic. Ponudbe pošljite pod šifro »MATEMATIK« na upravo lista.
- ZA HRANO in stanovanje čuvam otroka in pomagam v gospodinjstvu. Naslov v upravi lista.
- TRICLANSKA družina takoj sprejme gospod. pomočnico za varstvo dojenčeka. Naslov v upravi lista.
- ISCEN zanesljivo žensko k en in pol letnemu otroku v dopoldanskem urah. Naslov v upravi lista.
- POSTENEGA najditelja zlate ženske ročne ure s črnim pasom, izgubljene s soboto, 5. 1. 1963, vljudno prosim, da jo vrne proti nagradi na naslov: Kristina Todorovič, Celje, Ulica 29. novembra, stolpič 3.
- KUPIM enodružinsko hišo z vrtom event malo zemlje — vseljivo. Piščam takoj. Naslov na upravi lista.

OBVESTILA

OBVESTILO VSEM ODJEMALCEM ELEKTRIČNE ENERGIJE
Podjetje Elektro-Celje obvešča vse odjemalce električne energije, da uva-ja s 1. 1. 1963 poleg sedanjega mesečnega in tromesečnega inkasa še dvomesečni inkaso.

Po sklepu delavskega sveta bodo inkasanti podjetja obiskovali odjemalce električne energije: mesечно: v mestu Celju in Laškem ter v naslednjih večjih krajih: Goranj grad, Mozirje, Rogaska Slatina, Vransko in Zalec; tromesečno: v redko naseljenih in hribovitih predelih z neugodnimi komunikacijami; dvomesečno: v vseh ostalih krajih in naseljih.

Podjetje naproša vse odjemalce, ki bi bili zaradi uvedbe dvo- ali tromesečnega inkasa kakorkoli prizadeti, da z uvidevnostjo vzamejo na znanje ukrep, s katerim naj bi podjetje doseglo določeno znižanje stroškov inkasantske službe.

Uprava podjetja Elektro-Celje

RAZPISI

Ekonomska šola v Celju razpisuje službeno mesto samostojnega RACUNOVODJE s popolno srednješolsko izobrazbo. Nastop s 1. februarjem 1962, osebni dohodek po pravilniku.

KRAJEVNA SKUPNOST »DOLGO POLJE« Celje

- razpisuje naslednja delovna mesta:
1. KVALIFICIRANEGA ZIDARJA
 2. KVALIFICIRANEGA KLEPARJA
 3. DELAVCA
- Pogoj: pod točko 1. in 2. zaželjena vsaj 3-letna praksa; pod točko 3., da je že delal v zidarski stroki.
- Kandidati naj vložijo prošnje z življenjepisom na naslov Skupnosti do 25. tega meseca.
- Osebnih prejemki bodo določeni po pravilniku. Nastop službe je možen takoj ali po dogovoru. Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

OLEPŠEVALNO in turistično društvo Celje

- Olepševalno in turistično društvo Celje sporoča, da prireja tudi letos tradicionalne karnevalske prireditve, in sicer:
- 25. februarja ob 20.30, Tradicionalna maskarada;
 - 24. februarja ob 15.30, Ciočbanska maskarada;
 - 24. februarja ob 17.30, Pionirska maskarada;
 - 25. februarja ob 18.00, III. mladinska maskarada.
- Vse prireditve bodo v Narodnem domu.

SLUŽBE

GOSPODINJSKO pomočnico k trilateral-ki družini sprejemem takoj. Smidovnik J., Komenda 10, pošta Komenda pri Kamniku.

STANOVANJA

MLADA zakonca iščeta prazno sobo. Plačata za eno leto vnaprej. Naslov v upravi lista.

MEBLIRANO sobo s posebnim vzhodom oddam dvema nameštencema. Naslov v upravi lista.

IZLETNIK — Turistična agencija

poslovalnica Celje, Titov trg 3 (nasproti avtobusne postaje).

Vam nudimo:

organizacijo izletov in prevozov strokovnih ekscurzij z modernimi turističnimi avtobusi po domovini in inozemstvu. Za vse dnevne izlete nudimo izredno popuste.

Posredujemo vam nabavo potnih listov in tujih vizumov v najkrajšem času.

Rezerviramo vam postelje v spalnih vagonih na vseh progah JZ in v inozemstvu. Pri nas dobite vse vrste voznic.

Vršimo menjavo tujih valut, rezervacije privatnih in hotelskih sob, imamo posredovalno službo pri menjavi in prodaji počitniških domov in vršimo rezervacije za letni odhiti.

Preskrbimo vam avtotaksi. Brezplačne vam nudimo vse turistične in prometne informacije.

V prodaji imamo avtokarte Slovenije in Jugoslavije, turistične karte Slovenije ter avtobusne in železniške vozne ređe.

Poslovalnica je odprta vsak dan od 8. do 13. ure in od 16. do 18. ure.

Poslovne prostore imamo v Celju na Titovem trgu št. 3 pri avtobusni postaji — telefon 25-41, poštni predal 162.

Se priporoča za cenjeva naročila.

CELJSKI TEDNIK

Uredništvo in uprava Celjskega tednika Celje, Trg V. kraljeva 3, poštni predal 152. Telefon 23-73 in 24-23.

Tekoči račun pri Narodni banki Celje: 405-11-4-656. Izhaja ob petkih — letna naročnina 800 polletna — 400, četrtletna 200 din — inozemstvo 2400 — posamezna številka 30 dinarjev. Rokopisov ne vračamo — sprejem oglasov, razpisov in objav do vsake srede do 12 ure.

KAJ? KJE? KDO?

PRINAS IN PO SVETU

KDAJ? ZAKAJ?

Modre čelade na pohodu

NI SE TAKO ODDALJEN DAN. KO SO OBJESTNOSTI KATANSKIH COMBEJEVIH OROZNIKOV DALI MOŽNOST ZA URESNICITEV DOKONCNE

podpirajo akcijo. Angleži v tem sporu stoji dosledno ob strani. Pohod modrih čelad je bil učinkovit. V nekaj dneh so indijske čete zasedle Jadotville, maroški

vojaki pa so zavzeli Kamino, medtem ko so irske čete nadzorovale Elisabethville. Po porazu Combejevih orožniških sil v Jadotvillu ter ostalih tujih plačan-

cev, ki jih ima na svoji plačilni listi, so se ti morali umakniti v Severno Rodezijo. Narod v Kantangi vsopovsod toplo pozdravlja čete Združenih narodov.

Combe je spoznal, da je položaj brezupen, zato je udaril na drugo struno, to je, skuša gotovi vojaški poraz spremeniti v ugodnejše politične razgovore. Pri tem je prav zanimivo to, da je ravno te dni v Elisabethville pripotoval namestnik generalnega sekretarja Združenih narodov Ralph Bunche, ki kot pravi, nima namena voditi pregovore s secesionistom Combejem, čeprav zadnje vesti govore o tem, da pričakujejo prihod Combeja zaradi razgovora s predstavniki Združenih narodov.

Combejeve orožniške sile in njegovi plačanci na brezglavem begu v smeri Severne Rodezije.

PRIPOJITVE ODCEPLJENE KATANSKE POKRAJINE H KONGU. 24. DECEMBRA SO V ELISABETHVILLU STRELJALI NA HELIKOPTER SIL ZDRUŽENIH NARODOV, KI JE PRIPELJAL ETIOPSKE VOJAKE V ZAMENO STRAZE. TO JE SPROŽILO OBSEŽNO AKCIJO MODRIH ČELAD, KI JIH SE TAKO OGORČEN ODPOR SECESIONISTIČNIH SIL NE MORE ZAUSTAVITI VPRASANJE, KI PRI TEM OSTAJA. IE LE. CE TO NE BO NA KAKŠEN NACIN USPELO DIPLOMATSKIM MISIJAM.

Z dogodki zadnjih dveh tednov je Kongo torej znova v središču svetovne pozornosti, saj so tudi tako različna gledišča na ta razvoj. Medtem ko Sovjetska zveza graja akcijo sil združenih narodov, češ, da podpirajo s tem le borbo velikih, tujih monopolov na račun kongonškega naroda, so tokrat Amerikanci tisti, ki

Je ta slučajnost?

Spela Rozin spada nedvomno med tiste redke srečnike, ki so slučajno prišli k filmu. O tej slučajnosti je pravzaprav precej fame v filmskem svetu, kjer propaganda do temeljev spremeni igralčev življenje in si izmislija čudovite bajke. No, v tem našem primeru to resnično drži!

Bilo ji je potnajst let, ko jo je na ulici ustavil asistent režiserja Mirka Groblerja v prepričanju, da bi prav to dekle lahko igralo deklico v filmu »On in njegovi«. Tega še ni tako davno. Bilo je pred štirimi leti. Danes pa vemo, da je Spela ena najbolj obetajočih jugoslovanskih filmskih igralk »novega vala«.

V štirih letih je odigrala osem vlog v osmih filmih — te dni pa se ji je sreča znova čudežno nasmehnila skozi slučajnost. Mladi poljski režiser Jan Rutkiewicz je spoznal Spelo iz fotografij, ki so jih prinesli poljski novinarji s pulskega festivala. In po njegovem mnenju v poljski filmski lepotni izbiri ni takšne, ki bi tako odgovarjala vlogi Julije v filmu »Vikend« kot ravno Spela. In vsa stvar se je začela preko telefona: Lodz—Ljubljana.

Nedvomno je nesmisel govoriti o sreči, saj vemo, da je Spela pravcati talent in sta torej prav njena dobra igra in njen svojstven obraz tista atributa, ki ji odpirata pota.

Spela je prva jugoslovanska filmska igralka, ki igra na poljskem in kot piše poljski časopisni članek, ki je bil prvi pilot Fedra Franca.

V trenutku, ko se je doslej še iz neznanih vzrokov pripetila okvara na motorju, je kapetan letala Franca, ki je spoznal, da nikakor ne bodo mogli doseči štiri kilometre oddaljeno pristajalno stezo, odslavil iz kabine vse člane posadke in jih napotil v oddelek za potnike.

Dejal je: »Nekdo mora ostati na komandnem mestu in to bom jaz, ker sem prvi pilot.« Drugi pilot ga je skušal odvrtiti, češ, da on nima otrok, toda Franca je vztrajal.

Potniki so se trdno privezali na sedeže in najbrž bi zasilni pristonek uspel, če bi ne bilo dvoje dreves, ki sta odrezala letalu obe krili. Po zemlji so drseli še kakih 200 metrov, potem pa so plameni zajeli letalo. Hitra pomoč gasilcev je rešila potnike. Le za enega ni bilo rešitve: kapetan Franca je obležal mrtve v kabini.

Rešitev sama je tako na meji

UMRLA JE OLGA PREOBRAŽENSKI

Te dni je v Parizu umrla v starosti 92 let Olga Preobraženski, ena najslavnejših ruskih balerin našega stoletja. Bila je partnerica Ane Pavlove in Nižinskega.

pisje, pripravljajo na Poljskem za Spelo nove vloge. Ali bo pristała ali ne, to bomo še videli, vsekakor pa poznamo njeno

željo, ostati zvesta jugoslovanska igralka in igrati vlogo utopljenke v filmu »Svetilnik«, ki ga bodo predvidoma posneli letos v Sloveniji.

Velenjski čudež

Znova se je nagnilo leto in se pomladilo. Snežna odeja pa že dva meseca pokriva tla in se obnavlja. Zemlja počiva. Toda ne vsopovsod. Pod stekleno streho v velenjskem rastlinjaku se bohotno razveja paradiznik, ki je bogato obložen s sočnimi, za pogled vabljivimi »jabolkami«. Na t'soče je teh v zimi doslej nam aedostopnih sadov in dneвно roma no sto ali več kilogramov paradiznika iz rastlinjaka v trgovine in tako v naše domove, kjer nomeni pravo poslastico kot dodatek zimskemu jedilniku.

Sredi dolge, zasnežene poljane stoji ta stekleni vrt, katerega ne moti ne dež, ne sneg, ne pomanjkanje sonca. V tem vrtu uravnava po potrebi toploto, vlago in zemlja, ki leži le nekaj sežnjev stran od trde, zmrznjene grude, je plodna. In če te znesne pot v ta edinstven vrt, pozabiš, da je zunaj trda zima in zdi se ti, da si sredi visokega poletja.

LEPE NAPOVEDI

V Angliji že 366 let izhaja »Almanah«, ki ima izredno srečo v »napovedovanju« dogodkov. Tako se ponaha s pravilno napovedjo vkorakanja Hitlerjevih čet v Avstrijo 1938. leta, z napovedjo eksplozije prve atomske bombe 1945. leta in vrsto drugih pomembnih napovedi.

Za leto 1963 pravi, da bomo srečnejši in bogatejši kot doslej in še to, da bo leto pomembno za zagotovitev svetovnega miru. Nadalje napoveduje tesno sodelovanje Rusije in Amerike ter pravi, da bo Zahodna Nemčija zašla v gospodarske težave.

O znanstvenih uspehih pričakuje »Almanah« največ na pragu pomladi in pravi, da bodo Rusi, Amerikanci in Angleži v tem letu skušali doseči Mesec, o čemer pač nikar ne dvomimo, ker upoštevamo glagol: skušali.

Revolucije predvideva v Turčiji in Argentini. Za Anglijo pa vidi rešitev v nekakšni koalicijski vladi.

Torej v glavnem lepe napovedi strpnega, mirnega leta z veliko sreče in polnim žepom.

REKLI SO...

N. S. Hruščov

Na zadnjem plenumu CK KP SZ v Moskvi je premier Hruščov ironično govoril o slabih prerokih ter med drugim dejal tudi to: »Tako je Stalin prerokoval svojim podrejenim v Kremlju: »Ko bom umrl, boste vsi propadli — imperialisti vas bodo popolnoma uničili.« Toda mi ne le da nismo umrli, temveč celo sami vršimo pritisk na imperialiste.«

Ali se ljubimo ali ne, to navsezadnje ni toliko bistveno. Najvažnejše je to, da lahko živimo skupaj.

D. Nehru

Premier Nehru je v odgovoru na kritiko, češ, da njegov pacifizem ni našel upravičenosti v aktualnih dogodkih na kitajsko-indijski meji, odgovoril: »Tisti, ki sadi drevo, nikakor nikoli ne računa, da se bo v njegovi senci hladil.«

De Gaul

Pariški časopisi pišejo, da je predsednik de Gaul na prvem zasedanju vlade prepričeval svoje skeptične ministre, češ, da rezultati volitev popolnoma odgovarjajo njegovim pričakovanjem in dejal: »Jaz lahko krepko grešim v tistem, kar delam, nikoli pa ne v onem, kar predvidevam.«

Sebe je žrtvoval za rešitev 39 potnikov

V bližini letališča Brazilija se je pred dnevi zrušilo letalo Conair ter zgorelo kot bakla.

Reševalci so bili prepričani, da bodo našli le ožgana trupla potnikov. Bilo je pa drugače.

Vsi potniki, bilo jih je 35 in 4 člani so bili živi in neopokodovani. Edina žrtva je bil prvi pilot Fedra Franca.

V trenutku, ko se je doslej še iz neznanih vzrokov pripetila okvara na motorju, je kapetan letala Franca, ki je spoznal, da nikakor ne bodo mogli doseči štiri kilometre oddaljeno pristajalno stezo, odslavil iz kabine vse člane posadke in jih napotil v oddelek za potnike.

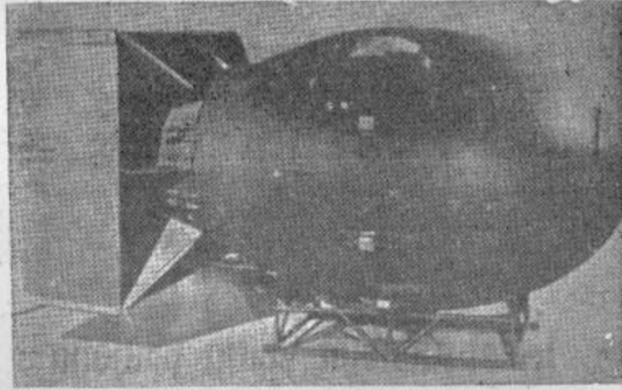
Dejal je: »Nekdo mora ostati na komandnem mestu in to bom jaz, ker sem prvi pilot.« Drugi pilot ga je skušal odvrtiti, češ, da on nima otrok, toda Franca je vztrajal.

Potniki so se trdno privezali na sedeže in najbrž bi zasilni pristonek uspel, če bi ne bilo dvoje dreves, ki sta odrezala letalu obe krili. Po zemlji so drseli še kakih 200 metrov, potem pa so plameni zajeli letalo. Hitra pomoč gasilcev je rešila potnike. Le za enega ni bilo rešitve: kapetan Franca je obležal mrtve v kabini.

Rešitev sama je tako na meji

UMRLA JE OLGA PREOBRAŽENSKI

Te dni je v Parizu umrla v starosti 92 let Olga Preobraženski, ena najslavnejših ruskih balerin našega stoletja. Bila je partnerica Ane Pavlove in Nižinskega.

Ena od atomskih bomb, ki so Jo leta 1945 vrgli na Japonsko

Srce sonca je padlo na zemljo

PO KNJIGI AMERIŠKEGA PISATELJA ROBERTA TRUMBULLA

HIROŠIMA. NAGASAKI. LETO 1945 — UVOD V ATOMSKO DOBO. BILO JE STRAŠNO. SE DANES SE PORAJAJO POSLEDICE TEH DVEH »MALIH BOMB«, KI STA IMELI MOČ 20.000 TON OBIČAJNEGA RAZSTRELIVA TRINITROTOLUOL. DANDANES GRADIMO 2.500 KRAT MOČNEJŠE, ČEPRAV SE NI ZACELJENA GLOBOKA RANA MAJHNH BOMB HIROŠIMSKEGA TIPA. O TEM PRIPoveduje JAPONCI, KI SO PREŽIVILI TA NAPAD.

Bela luč je zasijala. Bila je tako slepeče žareča, kot da bi zagorela v možganih očividcev. Vročina je udarila s silovitim pritiskom v ljudi. Ljudje v bližini središča eksplozije so goreče izginili kot tisti neznanec, čigar senca — v sedečem stanju — je eksplozija vtisnila v betonske stopnice banke Sumitomo in jo lahko vidite še dandanes.

Število ljudi, ki so umrli v trenutku eksplozije, je še vedno neznano. Domnevno jih je v tistih strašnih sekundah umrlo 40 do 50 tisoč. Kasneje so to število pomaknili na okrog 64.000 ljudi. Vsekakor pa je to bilo, kot da je padlo razbeljeno sonce na zemljo in jo s smrtnim izžarevanjem uničevalo.

Mišima pripoveduje: »Neka mlada ženska mi je prišla nasproti. Lasje so ji zgoreli, le po prsih sem spoznal, da je bila ženska. Ob večji skupini zoglenelih trupel sem samo po obutvi spoznal, da so bili vojaki. Bilo jih je za celo četo.«

Reke in jarki so bili polni trupel. Hoteli so uteči vročini ali pogastili nedopovedljivo ječo.

Akira Ivanaka, ladjedelniški inženir, je preživel eksplozijo v tovarni, ki jo je bližnji grič obvaroval najhujšega. Čez kakšno uro, ko je prišel iz zaklonišča, je zagledal najstrašnejši zbor prikazni, ki so ječale v agoniji.

»Koža je bila, kot da bi jo pusili s cementom. Nikjer nobenih potez. Lasje požgani. Oči slepe, brezizrazne, ni jih bilo moč spoznati.«

Cutumio Jamaguci pravi: »V pa-

radi pekla, v džungli dima in ognja sem opazil učenke od 8 do 13 let. Obličja so jim bila raztopljena. Koža na rokah je zdrsnila prek laktov kot rokavi jopice. Imele so tako huđe opekline, da niso mogle več jokati. Večino so morali voditi za roke. Strašan je bil ta pohod iz mesta.«

Sigejoši Morimoto je eden od preživelih v Nagasakiju. Rešilo ga je to, da so ga ruševine pokopale in obvarovale peklenke vročine. Ko se je izvlekel, je odrevenel.

»Bil sem prepričan, je pripovedoval, da je ta katastrofa sama božja kazen za Japonsko. Vsenakoli so ležali ranjenci. Njihovo kričanje je bilo neznosno. Podobni so bili strahovom. Koža na obrazih je visela kot svilena ruta čez ramena. V bližini, kjer me je eksplozija podrla, so celo drevesa zagorela, zato ni nič čudnega, če se je v nekaj sekundah naravnost speklo človeško meso.«

Strahote tega ni moč dojeti. O njej vedo največ tisti, ki so jo preživel. Toda, ali je skrb vseh ljudi na svetu res dovoljna, da ne bodo več dopustili kaj podobnega?

LJUBITELJ GLASBE

V bližini Doboja, v kraju Civčiji, ima Cedo Lukič goloba, kateremu je glasba postala pravi pravcati hobi. Kaže, da brez nje ne bi vzdržal. Kadarkoli zasliši da igra radio, zleti na okno in tako dolgo udara s kljunom, da mu odpro. Potem pa takoj poleti na radio in sedi popolnoma mirno na njem vse dotlej, dokler glasba ne utihne.

NOVOLETNI POZDRAVI

Dragi prijatelji! Srečen sem, ker se mi je ponudila možnost, da vam preko časopisa »Sovjetske novice« lahko napišem nekaj besedi. Želim, da čestitam narodu Jugoslavije srečno novo leto in da jim obenem zaželim nove uspehe v izgradnji novega življenja. Zahvaljujem se vsem prijateljem v Jugoslaviji, ki so mi poslali čestitke in telegrame. Major German TITOV

